

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 7307]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 7387]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Pertubuhan (Pindaan) [Ruangan 7388]

Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) [Ruangan 7404]

USUL-USUL:

Aturan Urusan Mesyuarat [Ruangan 7395]

Akta Kastam 1967—

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 15) 1982 [Ruangan 7395]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1983 [Ruangan 7395]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2) 1983 [Ruangan 7395]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3) 1983 [Ruangan 7395]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 4) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 5) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 6) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 7) 1983 [Ruangan 7396]

KANDUNGANNYA—(samb.)

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 8) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 9) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 10) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 11) 1983 [Ruangan 7396]

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 12) 1983 [Ruangan 7396]

UCAPAN PENANGGUHAN:

Pasar di Jinjang Utara/Selatan—Keperluan [Ruangan 7459]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, DATO MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J.,
D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., (Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam
Negeri, DATO' MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M.,
S.P.N.S. (Panti).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J.,
K.M.N. (Seremban).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN
SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI
HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO'
AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P.,
S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH,
D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N.
(Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T.,
P.P.T. (Kuala Trengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK
IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO
YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO'
S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' MOKHTAR BIN
HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).

Yang Berhormat Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ,
D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

- „ Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD,
P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN
HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' SANUSI
BIN JUNID, D.S.D.K., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI
AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' RAIS
YATIM, D.S.N.S. (Jelebu)
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' MAK HON KAM,
D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).
- „ Menteri Penerangan, TUAN MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM,
(Alor Gajah).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR
STEPHEN YONG KUET TZE, D.A., P.N.B.S. (Padawan).
- „ Menteri, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J.,
P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO DR HEE TIEN LAI,
D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN,
D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR GOH CHENG
TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S.,
K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW
SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' DR LING LIONG SIK,
D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' HAJI
ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K.
(Besut).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan
Awam, DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K.,
K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK CLARENCE
E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DATO' CHIN HON NGIAN, D.S.I.J.
(Renggam).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K., A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, J.M.N. (Paloh).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORA BINTI SYED MOHAMED, A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S. (Pagoh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Segamat).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DR TAN TIONG HONG (Raub).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, PUAN RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHAMED KHALIL YAACOB (Maran).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN SABBARUDDIN CHIK (Temerloh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HEING DING, P.B.S. (Sarikie).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMOOD (Tanah Merah).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATO' LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., J.P. (Mantin).

- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Baru).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN ZAINAL ABIDIN BIN ZIN (Bagan Serai).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN RADZI BIN SHEIKH AHMAD (Kangar).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- „ DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).
- „ TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, A.M.N., S.M.P. (Kuantan).
- „ TUAN ABDUL RAMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A. S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- „ DATO HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN HAJI AFFENDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).
- „ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS (Parit).
- „ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG (Betong).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- „ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- „ TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- „ TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).
- „ DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).
- „ TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).
- „ TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beras).
- „ TUAN PETER CHIN GAN OON (Ipoh).

Yang Berhormat TUAN DAUD BIN HAJI TAHA (Batu Pahat).

- „ TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupa).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
- „ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED (Rantau Panjang).
- „ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ DATO' JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN JUSTINE ANAK JINGGOT (Ulu Rajang).
- „ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ TUAN KAN YAU FA (Tawau).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DR KOH TSU KOON (Tanjong).
- „ DATO LEE KIM SAI (Ulu Selangor).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM LIANG SENG (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN (Ulu Nerus).
- „ TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB (Hilir Perak).
- „ TUAN AHMAD SHAH BIN DATO HUSSEIN TAMBAKAU (Keningau).

Yang Berhormat TUAN MOHAMAD RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID (Matang).

- „ TUAN MOHAMED TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ DATUK HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD (Pekan).
- „ DATO HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASARI (Setapak).
- „ TUAN MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN (Pontian).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- „ TUAN NG GHENG KUAI (Lumut).
- „ DATO' NGAH BIN A. RAHMAN (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ TUAN PATRICK ANAK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN QUAH WEE LIAM (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- „ TUAN TAN KOON SWAN (Damansara).
- „ TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).

Yang Berhormat TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).

- „ WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED (Jerantut).
- „ WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).
- „ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMED (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M.A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA (Bagan Datok).
- „ TUAN YEOH POH SAN (Petaling).
- „ TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).
- „ DATIN PADUKA ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S. (Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suho bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT

Khamis, 24hb Mac, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang Dipertua *mem-*
pengerusikan Mesyuarat)

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Abdul Rahman bin Suliman.

(Soalan No. 1 Y.B. Tuan Abdul Rahman bin Suliman tidak hadir).

**PERHUBUNGAN MALAYSIA/
BRITAIN**

2. Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed minta Perdana Menteri menyatakan bahawa adakah benar hubungan dengan Britain tak mungkin menjadi bertambah baik, walaupun keputusan negara itu menawarkan lebih banyak biasiswa untuk pelajar-pelajar asing. Dan apakah persetujuan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk berbincang dengan Puan Margaret Thatcher di London akan melenyapkan kemungkinan yang timbul itu.

Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamed): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan menyambut baik tentang keputusan Kerajaan British menambahkan tawaran biasiswa untuk pelajar-pelajar kita belajar di negeri

itu. Selain daripada itu pihak firma-firma British serta beberapa universiti di Britain telah mencadang atau menawar biasiswa dan memberi bantuan latihan kepada pegawai-pegawai kita dalam usaha membantu mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru Kerajaan. Semua ini adalah petanda bahawa Kerajaan dan orang-orang British telah mulai berubah pandangan mereka terhadap negara ini. Penambahan biasiswa sahaja tidaklah mencukupi untuk memperbaiki keadaan hubungan sekarang. Yang penting ialah perubahan sikap dan pemikiran Kerajaan British secara menyeluruh terhadap negara ini sebagai sebuah negara yang berdaulat dan mempunyai maruahnya sendiri.

Semasa saya bercuti di London baru-baru ini, Perdana Menteri Britain, Puan Margaret Thatcher telah menjemput saya ke majlis makan malam yang memberi kesempatan kepada beliau dan saya berbincang mengenai beberapa isu antarabangsa dan juga hubungan dua hala. Dalam perbincangan ini saya dapati Kerajaan British memandang berat untuk memperbaiki lagi hubungannya dengan Malaysia serta mengubah sikapnya terhadap negara kita.

Memandang kepada usaha-usaha ini kemungkinan perhubungan antara Malaysia dengan Britain menjadi baik adalah cerah.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, dalam perbincangan

Yang Amat Berhormat itu, adakah menyentuh tentang dasar kita iaitu "Pandang ke Timur" dan apakah sikap Puan Margaret Thatcher terhadap dasar tersebut dan apakah Yang Amat Berhormat Dato Seri membincangkan dasar-dasar baru dan juga masa depan hubungan antara negara kita dan negaranya?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya Perdana Menteri Britain tidak membincang berkenaan dengan dasar "Pandang ke Timur" Malaysia. Tetapi kita telah berbincang tentang perhubungan antara Malaysia dengan Britain dan dalam perkara ini adalah jelas bahawa Perdana Menteri British dan juga rakan-rakan di dalam Jemaah Menterinya berkeinginan untuk memperbaiki perhubungan antara Malaysia dengan British.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang Dipertua, dalam pertemuan yang tidak rasmi dengan Perdana Menteri British, adakah hubungan antara dua negara ini yang dibincang oleh Yang Amat Berhormat itu menyentuh soal keselamatan, kebajikan dan ekonomi antara dua negara ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, dia tidak menyentuh berkenaan dengan soal keselamatan dan sosial. Tetapi berkenaan dengan ekonomi sudah tentulah dalam perhubungan baik mereka itu ingin supaya mengadakan pelaburan yang lebih di Malaysia dan juga menentukan supaya perdagangan antara Malaysia dengan Britain meningkat lebih daripada sekarang.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Amat Berhormat, dalam rundingan dengan Puan Margaret Thatcher dalam jawapan Yang Amat Berhormat tadi Yang Amat Berhormat ada mengatakan pihak British akan

mengubah pandangan mereka terhadap negara kita. Adakah perubahan ini merupakan satu langkah buat sementara sahaja atau buat kekal ataupun mereka gunakan "lip service" sahaja?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, soalnya bukan mereka akan mengubah pandangan mereka tetapi telah pun mengubah pandangan mereka. Sama ada kekal atau tidak, tidaklah dapat dijamin oleh saya sendiri dan seperti mana kita tahu di negeri Britain juga mereka mengadakan pilihanraya dan ada Kerajaan yang bertukar-tukar dan mungkin juga di Malaysia juga kita akan bertukar, bukan Kerajaanlah tetapi tukar pemimpin atau lain-lain dan apa yang akan jadi di masa depan tidak dapat dijamin oleh saya.

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Amat Berhormat selain daripada tawaran biasiswa dan juga bantuan latihan bagi pegawai-pegawai apakah langkah-langkah yang konkrit yang lain yang Puan Margaret Thatcher bercadang untuk mengadakan supaya membaiki perhubungan dengan negara kita untuk menunaikan jaminan untuk mengubah pandangan terhadap negara kita ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, Perdana Menteri British memberi pandangan bahawa mereka bersetuju dengan Dasar Ekonomi Baru dan oleh itu maka syarikat-syarikat British yang berada di sini perlu disusun semula mengikut dasar kita, mereka akan sanggup menyusun semula. Juga mereka bersetuju supaya mereka mengadakan pelaburan yang bertambah di Malaysia, dan juga bersetuju supaya apa juga dasar yang kita bentuk yang tidak menjejaskan kedudukan mereka, mereka akan patuhi.

Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: Soalan tambahan. Barangkali sukar bagi pihak Britain untuk memperbaiki kedudukan yang tersebut selagi kita sendiri tidak butirkan kepada mereka perkara-perkara yang kita perlu mereka perbaiki. Soalannya, bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri membutirkan perkara-perkara yang kita mahu mereka baiki?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya mereka tahu tentang butir-butir ini kerana sebagai sebuah negara yang mempunyai maklumat yang penuh berkenaan dengan semua negara-negara di dunia ini sudah tentu mereka memeriksa apakah sebabnya yang perhubungan kita dengan mereka sudah terjejas dan tidak perlu lagi kita membutirkan kepada mereka. Saya percaya bahawa ini bukanlah kali pertama yang Britain menghadapi masalah perhubungan tidak baik dengan negara-negara asing dan apabila sebuah negara mempunyai perhubungan yang tidak baik dengan negara lain biasanya mereka mengambil usaha untuk menentukan apakah sebabnya dan sudah tentu berkenaan dengan Malaysia mereka mengenali sebab-sebab ini secara terperinci.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Tuan Yang Dipertua, kesan yang paling besar yang menyebabkan Kerajaan British hendak memperbaiki perhubungan dengan Malaysia ialah arahan Kerajaan iaitu Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri supaya segala kontrak yang dibuat oleh Kerajaan Malaysia patutlah mengutamakan syarikat-syarikat British. Selepas perjumpaan dengan Perdana Menteri British dan menerima pengakuannya dengan jaminan kerjasama, adakah pihak Kerajaan bercadang hendak menukar balik sikap ini dan balik semula kepada tradisi yang lama?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya tradisi yang lama ialah kita mempertimbangkan semua tawaran-tawaran daripada syarikat-syarikat sama ada dalam negeri ataupun luar negeri dengan cara yang saksama. Tetapi oleh kerana masalah kita dengan Britain saya telah memberi arahan iaitu kalau pun sama tawaran itu kita akan pilih yang lain daripada British iaitu kalau harganya sama dan semua syarat lain sama, syarikat-syarikat British tidak akan dapat layanan. Sebaliknya, kalau tawaran mereka adalah jauh lebih baik masih kita terima tawaran daripada pihak British.

Memandang kepada sikap British yang sudah pun bertukar maka saya berhajat untuk membincangkan perkara ini dengan rakan-rakan saya dalam Jemaah Menteri supaya perkara ini dikaji semula dan seperti yang saya telah nyatakan kita akan menentukan sama ada kita akan menukar arahan ini ataupun mengekalkannya. Saya percaya bahawa memandang kepada sikap British kemungkinan ialah kita akan menukar arahan ini supaya kita pulang kepada sistem lama di mana kalau tawaran daripada mereka adalah lebih baik maka kemungkinan ialah mereka akan dapat layanan yang saksama.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah perubahan sikap Britain itu termasuk pemindahan teknologi kepada kita dan sanggupkah mereka menerima pasaran untuk kita seperti HICOM, kereta Malaysia kita, bolehkah kita eksport ke Britain?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan perkara yang pertama memang mereka bersetuju untuk memindahkan teknologi kepada kita yang mana perlu.

Berkenaan dengan pasaran di Britain, perkara ini tidaklah dibincangkan secara detail tetapi memanglah kita harap, kalau boleh kita pun hendak jual juga motokar kita di Britain memandangkan bahawa mereka menjual motokar mereka di sini.

SENJATA NUKLIAR— PENDIRIAN MALAYSIA

3. Tuan Sim Kwang Yang minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (i) apakah pendirian Kerajaan Malaysia terhadap isu senjata nukliar dan cadangan Amerika tentang “formula zero-zero” dalam pusingan perbincangan SALT pada masa ini di antara Amerika Syarikat dan Soviet Union; dan
- (ii) adakah Kerajaan bercadang untuk mengambil langkah-langkah tegas bagi menentang cadangan semula peluru berpandu SS 20 jarak sederhana Soviet Union di Timur Jauh sebagai sebahagian dari perbincangan SALT mengenai perjanjian dua hala dalam mengurangkan senjata nuklear di Eropah.

Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang Dipertua, Malaysia menyokong setiap langkah oleh negara-negara kuasa besar untuk membincangkan soal perlucutan senjata, baik senjata nukliar mahu pun senjata conventional. Kita berharap bahawa Amerika Syarikat dan Soviet Union akan mengambil sikap yang lebih jujur dan serius dalam perbincangan-perbincangan yang sedang diadakan antara mereka di Geneva mengenai soal ini sehingga tercapainya suatu persetujuan untuk mengurangkan

jumlah senjata-senjata nukliar mereka dalam proses pencapaian perlucutan senjata am.

Malaysia menganggap bahawa segala persetujuan yang dicapai terhadap matlamat ini adalah langkah yang positif dalam proses detente kerana soal perlucutan senjata tidak dapat dipisahkan dari detente.

Mengenai cadangan Amerika Syarikat tentang zero-option dan juga penolakan oleh pihak Soviet Union yang sebaliknya membuat cadangan sendiri, kita meminta supaya kedua-dua pihak meneliti secara lebih mendalam dan lebih serius lagi cadangan-cadangan dari pihak yang lagi satu dengan tujuan mencapai persefahaman antara mereka mengenai cadangan-cadangan mereka. Persefahaman yang harus dicapai antara kedua-dua pihak ini mengenai cadangan-cadangan mereka akan memudahkan lagi perbincangan-perbincangan yang sedang dijalankan dan Malaysia berharap bahawa ini akan mempercepatkan lagi persetujuan di antara mereka mengenai soal peluru berpandu jarak sederhana itu.

Soal kemungkinan penempatan semula peluru berpandu SS 20 jarak sederhana Soviet Union di Timur Tengah membangkitkan satu aspek yang amat penting dalam soal perlucutan senjata dan juga detente. Setakat ini isu peluru berpandu jarak sederhana cuma melibatkan Amerika Syarikat, Soviet Union dan negara-negara Eropah. Kemungkinan penempatan peluru berpandu SS 20 jarak sederhana Soviet Union di Timur Jauh akan bermakna bahawa satu situasi akan wujud di mana negara-negara di Timur Jauh, Tenggara Asia dan Pasifik akan merasa terancam. Atas sebab ini Malaysia berpendapat bahawa Negeri China iaitu sebuah kuasa di Asia sepatutnya mengambil bahagian dalam perbincangan dengan Amerika

Syarikat dan Soviet Union untuk menghadkan senjata peluru berpandu jarak sederhana lagi pun Negeri China juga mempunyai senjata peluru berpandu. Bagi kita jika Negeri China perlu mengambil bahagian dalam semua perbincangan mengenai peluru berpandu dan senjata terutamanya di Asia. Ini adalah sebab Negeri China mempunyai peranan yang penting dalam proses perlucutan senjata dan detente di benua Asia terutama sekali di Tenggara Asia.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang Dipertua, bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu Dewan ini apakah isi kandungan yang dikatakan zero-option sebagaimana yang dicadangkan oleh pihak Amerika Syarikat kepada Russia?

Kedua, oleh kerana perlumbaan senjata nukliar ini adalah berlaku di benua Eropah, apakah reaksi negara-negara yang berada dalam Pakatan NATO berhubung dengan masalah ini?

Ketiga, apakah kita boleh percaya dengan kata-kata dan janji-janji yang dibuat oleh kedua-dua negara ini iaitu Amerika Syarikat dan Russia berhubung dengan menyelesaikan masalah perlumbaan senjata ini. Adakah cuma sekadar bak kata pepatah: tanam tebu di bibir mulut sahaja?

Tuan Abdul Kadir bin Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang kita tahu sudah pun dipastikan bahawa pada masa ini terdapat lebih kurang 350 peluru berpandu jarak sederhana iaitu jenis SS 22 di bumi Soviet Union iaitu bahagian Eropah dan peluru berpandu ini adalah diarahkan kepada hampir ke semua bandar-bandar besar di seluruh Eropah Barat. Jadi ini memanglah merupakan satu bahaya kepada Eropah dan oleh sebab adanya perjanjian NATO dan di situ Amerika Syarikat juga terlibat, maka pihak

Amerika Syarikat telah pun berjanji untuk mula memasang jenis peluru berpandu juga yang jarak sederhana di Eropah jenis "percy" khasnya di sekitar Jerman Barat dan jenis Cruiser iaitu di Amerika Syarikat. Peluru-peluru berpandu ini adalah jenis yang cukup tepat dan boleh memusnahkan juga banyak bandar-bandar terbesar di Soviet Union. Oleh sebab itu, perbincangan sedang pun berlaku sekarang ini di Geneva iaitu apa yang dikatakan perbincangan TNT—Theatre Nuclear Forces di Geneva di mana tujuannya adalah untuk mewujudkan keadaan seimbang antara kedua puak dan kuasa ini iaitu Amerika Syarikat dan negara-negara NATO telah pun mencadangkan supaya Soviet Union memusnahkan (dismantle) peluru berpandu yang terdapat di Soviet Union sebanyak 350 itu dan kalau ini boleh dipersetujui oleh Soviet Union maka mereka tidak akan memasang peluru berpandu jenis Percy dan Cruiser di Eropah Barat. Tetapi sebaliknya pula, kalau Soviet Union enggan untuk memusnahkan ataupun memindahkan peluru berpandunya maka sudah tentu ini akan memberi hak kepada Amerika Syarikat dan negara-negara NATO meletakkan peluru berpandunya sebagai usaha untuk mempertahankan diri di Eropah Barat. Itulah dikatakan "zero option" ataupun "formula zero-zero". Proses perbincangan masih sedang berjalan di Geneva.

Mengenai apakah pendapat NATO, sukacita saya menyatakan pada keseluruhannya semua negara-negara NATO bersetuju dengan kedudukan dan pendapat Amerika Syarikat dalam hubungan ini, sungguhpun degree persetujuan dan sokongan mereka itu dan juga dalam soal-soal detail perbincangan mereka dengan Soviet Union itu mereka adalah sedikit sebanyak perbezaan pendapat.

Dengan terpilihnya Kerajaan Christian Democrat di Jerman Barat sudah tentu ini menguatkan lagi

kedudukan Amerika Syarikat dan ada juga di beberapa negeri yang lain di mana pandangan itu masih samar-samar tetapi pada keseluruhannya mereka bersatupadu dalam soal ini.

Ketiganya, soal sama ada kita boleh percaya tentang kata-kata dan janji-janji Soviet Union/Amerika Syarikat mengenai soal perlucutan senjata, saya rasa tiap-tiap persetujuan mengenai perlucutan senjata sudah tentu akan termaktub dalamnya satu sistem pemeriksaan di mana setiap puak dapat memastikan sama ada janji-janji yang telah pun dipersetujui itu benar-benar diamalkan atau tidak.

Tuan Sim Kwang Yang (*dengan izin*): Tuan Yang Dipertua, I would like to ask the Parliamentary Secretary to the Foreign Ministry in view of the fact that the nuclear arms race is only the past-time of a group of very privileged nations, many developed nations, mainly technologically advance western nations, in view of that, and in view of the fact that the survival of the whole mankind depends upon an amenable solution to the question of arms race, what concrete steps have been taken by the Malaysian Government in forums as the United Nations, the Non-Aligned Nations' Conference and the ASEAN Movement, to launch a diplomatic offensive not only just to appeal to the two super-powers, America and Soviet Union, to have detente but also to put pressures on them using trade embargo, if necessary, once for all to wipe out nuclear weapons from the face of the earth?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, pendapat Ahli Yang Berhormat itu memanglah disetujui oleh Kerajaan Malaysia hampir seluruh dunia kecuali kuasa-kuasa besar tadi. Malah boleh dikatakan jumlah perbelanjaan (budget) yang dibelanjakan untuk Maksud pembinaan senjata nuklear dan sebagainya itu bagi setahun, saya

rasa kalau jumlah itu dibelanjakan bagi maksud-maksud lain ianya dapat menyelesaikan hampir sebahagian besar masalah-masalah sosio-ekonomi makhluk manusia dalam dunia. Jadi, itulah sebab sudah lama pun Kerajaan Malaysia bersama-sama dengan negara-negara yang sama pendapat dengan kita telah memperjuangkan soal perlucutan senjata ini. Malah sukacita saya menyatakan di tiap-tiap forum yang kita dapat peluang, perkara ini memang kita membangkitkan.

Dalam perbincangan Pergerakan Negara-negara Berkecuali di New Delhi baru-baru ini, soal perlucutan senjata ini telah menjadi satu tajuk perbincangan yang pokok dan dalam akhir persidangan semua 100 buah negara yang menjadi ahli Pergerakan Negara-negara Berkecuali ini telah pun merayu kepada kuasa besar untuk memandang serius soal nuclear arms race ini dan mewujudkan sahaja mungkin satu formula di mana dapat diwujudkan perlucutan senjata dengan cara berkesan.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Dato Lee Kim Sai.

(Soalan No. 4 Y.B. Dato' Lee Kim Sai tidak hadir).

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Gooi Hock Seng.

(Soalan No. 5 Y.B. Tuan Gooi Hock Seng tidak hadir).

KERETAPI TANAH MELAYU— GERABAK PENUMPANG

6. Datuk Jamaluddin bin Haji Suhaimi minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa setiap cuti sekolah dan hari-hari perayaan gerabak penumpang keretapi senantiasanya tidak mencukupi, jika sedar adakah apa-apa ikhtiar untuk mengatasi masalah yang tersebut di masa depan.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dan Dewan yang mulia ini Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu memang sedar terhadap kesesakan penumpang-penumpang yang sering berlaku ke atas tren penumpang di musim cuti sekolah dan hari-hari perayaan. Pihak Keretapi Tanah Melayu sentiasa mengambil tindakan yang sesuai seperti menambah koc-koc keretapi penumpang dan menjalankan perkhidmatan tambahan khas di setiap kali cuti sekolah dan hari-hari perayaan berlaku untuk keperluan penumpang. Misalnya, semasa perayaan Tahun Baru Cina tahun ini, dua buah tren ekspres di antara Kuala Lumpur dan Singapura telah ditambah dari tempoh 8hb hingga 13hb Februari, 1983; semasa musim perayaan Thaipusam tahun ini juga sebanyak 92 buah tren khas telah dijalankan di antara Kuala Lumpur dan Batu Caves; sebelum Hari Puasa yang lalu, dua buah tren ekspres di antara Kuala Lumpur dan Butterworth telah ditambahkan dalam tempoh 24hb hingga 26hb Julai tahun lalu dan selepas Hari Raya Puasa, dua buah tren ekspres di antara Kuala Lumpur dan Butterworth telah ditambahkan.

Dalam usahanya mengatasi masalah kesesakan penumpang-penumpang secara jangka panjang, Keretapi Tanah Melayu akan membeli 50 buah koc lagi di bawah Rancangan Malaysia Keempat. Koc-koc tersebut akan tiba dari luar negeri pada akhir tahun ini dan dijangka akan dapat digunakan pada awal tahun depan.

PEMANDU DAN KENDERAAN— JUMLAH

7. Tuan Ban Hon Koong minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah Kementerian beliau sedar

bahawa jumlah pemandu dan kenderaan telah bertambah dengan sedemikian pesat, maka pembaharuan lesen cukai jalan telah menjadi satu tanggungjawab yang merupakan bukanlah satu pejabat dapat mengendalikannya. Oleh itu adalah beliau menimbang kerja-kerja pembaharuan itu disalurkan kepada agensi-agensi kerajaan tempatan seperti Pejabat Pos, untuk tujuan meringankan tanggungan Pejabat Pengangkutan Jalan dan menyenangkan para pemandu serta tuan punya kenderaan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya memang sedar bahawa jumlah bilangan pemandu dan kenderaan telah bertambah dengan pesatnya pada masa kini. Saya juga sedar bahawa tanggungjawab memproses pembaharuan lesen memandu dan lesen kenderaan bermotor telah menjadi bertambah berat untuk dijalankan oleh Jabatan Pengangkutan Jalan. Bagaimanapun, suka saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa langkah-langkah untuk mengatasi masalah tersebut adalah sentiasa diambil perhatian yang utama oleh Kementerian saya, khasnya Jabatan Pengangkutan Jalan.

Di samping rancangan-rancangan jangka panjang yang disediakan di dalam Rancangan Malaysia Keempat, pihak Jabatan Pengangkutan Jalan juga telah mengambil langkah-langkah jangka pendek yang segera bagi menyenangkan serta memudahkan para pemandu dan pemilik-pemilik kenderaan memperbaharui lesen memandu dan lesen kereta bermotor mereka. Di antara langkah-langkah yang telah dan akan diambil adalah:

- (a) Sistem mengumpul maklumat dengan menggunakan komputer untuk menyimpan maklumat-maklumat mengenai pemandu dan kenderaan bermotor ke arah memberi perkhidmatan

yang lebih cukup dan berkesan kepada rakyat. Rancangan ini mula dilaksanakan bagi Wilayah Persekutuan dan Selangor dalam tahun ini juga dan bagi seluruh negara dalam tahun 1984 dan 1985.

- (b) Memudahkan sistem pungutan hasil untuk membaharui lesen memandu dan lesen kenderaan bermotor, iaitu:
 - (i) Memperkenalkan dalam masa tidak berapa lama lagi, bentuk lesen memandu baru yang dilapiskan atau "limanated" supaya tahan lama dan mengikut ukuran "credit card", dan yang boleh diperbaharui untuk tempoh sehingga 10 tahun.
 - (ii) Pembaharuan lesen kenderaan bermotor boleh diuruskan di mana-mana pejabat Jabatan Pengangkutan Jalan di Semenanjung Malaysia dan tidak lagi ditetapkan kepada sesuatu negeri sahaja;
 - (iii) Mengurangkan masalah kesesakan dengan meminda tarikh luput lesen kereta bermotor daripada tiap-tiap 15 haribulan dan penghujung bulan sahaja kepada mana-mana hari jua dalam sesuatu bulan;
 - (iv) Mengadakan lesen kenderaan bermotor untuk tempoh 5 tahun bagi semua kenderaan-kenderaan Kerajaan;
 - (v) Menyenangkan sistem pengeluaran lesen kenderaan barangan;

- (iv) Memudahkan prosidur kerja di dalam semua sistem pengurusan di Jabatan Pengangkutan Jalan.

- (c) Mengadakan sebanyak 16 buah pejabat-pejabat kecil sementara seluruh negara sebagai tambahan kepada 14 buah Pejabat Pengangkutan Jalan Negeri-negeri yang sedia ada dan menjadikan jumlah keseluruhan Pejabat-pejabat Pengangkutan Jalan di seluruh negara sebanyak 30 buah. Dengan rancangan pengagihan ini; semua urusan-urusan pembaharuan lesen memandu dan lesen kereta bermotor boleh dibuat di Pejabat-pejabat Pengangkutan Jalan yang berkenan.
- (d) Jabatan Pengangkutan Jalan juga mempunyai rancangan untuk menubuhkan pejabat sementara dengan menggunakan kontena yang telah diubahsuai di atas tapak-tapak tanah yang telah disediakan pembangunan tapaknya. Rancangan ini akan dimulakan di tapak Pejabat Pengangkutan Jalan di Butterworth dan sekiranya didapati memberi faedah yang besar kepada orang ramai, ianya akan diadakan di beberapa tempat lain di seluruh negara.
- (e) Mengambil bahagian di dalam rancangan pembayaran di pusat perkhidmatan setempat (one-stop agency) bersama-sama dengan jabatan-jabatan Kerajaan yang lain. Perkhidmatan ini akan diperluaskan ke seluruh negara bersesuaian dengan hasrat Kerajaan di dalam menubuhkan pusat perkhidmatan setempat.

Oleh hal yang demikian, pihak Kementerian saya, buat masa ini tidaklah bercadang untuk menyalurkan kerja-kerja pembaharuan lesen kepada agensi-agensi Kerajaan Tempatan seperti Pejabat Pos. Ini disebabkan langkah-langkah yang telah dan akan diambil oleh Jabatan Pengangkutan Jalan didapati sudah memadai dan orang ramai mudah mendapatkan perkhidmatan pada bila-bila masa yang dikehendaki.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Pengangkutan, bagi mengurangkan kesesakan bagi membaharui lesen ini Kerajaan telah mengadakan untuk bayaran sekarang ini selama 3 tahun ataupun akan ada selama 10 tahun. Apakah dengan bayaran banyak tahun ini, untuk menggalakkan orang membayar 3 atau 10 tahun, apakah Kerajaan bagi mengurangkan bayaran sebagai incentive? Misal kita kata kalau 3 tahun \$50.00, kalau 10 tahun misal kata kurangkan berapa peratus, ini menggalakkan kepada orang yang membayar lebih lama.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, buat masa ini tidak ada cadangan bagi skim yang berkenaan tetapi pendapat Kerajaan siapa juga yang boleh membayar untuk 10 tahun maka mereka itu yang sebenarnya mampu. Walau bagaimanapun, mereka boleh membaharui bagi setahun, tiga tahun ataupun lima tahun.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan, memandangkan negara kita semakin hari semakin maju dan rakyat makin sehari makin inginkan kemudahan. Didapati di mana-mana negeri ataupun jajahan

soal rakyat ataupun orang-orang hendak membaharui lesen mereka kadang-kadang tunggu berbaris sampai tiga jam tengah panas, buktinya di Kuala Terengganu sendiri. Maka untuk memudahkan mereka, adakah tidak baiknya sekiranya Kerajaan mengadakan pondok-pondok di bandar-bandar kecil iaitu pegawai-pegawai misalnya daripada Kuala Terengganu pergi ke pondok itu tiap-tiap hari ataupun seminggu dua kali untuk menerima pembayaran lesen-lesen yang mereka hendak membaharui daripada mereka turun daripada 20 batu kemudian sampai ke pejabat berdiri pula sampai dua tiga jam. Jadi, adakah cara ini yang menganiayakan mereka. Maka untuk kemudahan kepada

Timbalan Yang Dipertua: Soalan itu tidak berapa jelas, Yang Berhormat.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Jadi, apakah boleh Kerajaan buat.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya berasa dukacita mendengar kenyataan daripada Ahli Yang Berhormat menyatakan ada juga mereka yang hendak membaharui lesen bagi kenderaan mereka terpaksa menunggu selama dua tiga jam dalam panas dan sebagainya. Jadi, sebagaimana yang saya katakan tadi, langkah-langkah yang telah saya sebutkan itu adalah bertujuan bagi mengurangkan kesesakan di pejabat-pejabat yang berkenaan. Saya mengambil perhatian pandangan Ahli Yang Berhormat mengenai mengadakan tempat-tempat yang sesuai di kawasan-kawasan berkenaan selain daripada di pekan-pekan yang ada. Jika didapati perlu mengikut keadaan tempat-tempat yang berkenaan maka cadangan Ahli Yang Berhormat ini boleh kita ambil perhatian.

Timbalan Yang Dipertua: Tuan Ng Cheng Kuai.

(Soalan No. 8 Y.B. Tuan Ng Cheng Kuai tidak hadir).

RANCANGAN KILANG BATU/ MARMAR DI GUNUNG BALING

9. Tuan Haji Seroji Affendi bin Haji Haron minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan bilakah rancangan Kilang Batu dan Marmar MARA akan didirikan di atas kawasan Gunung Baling yang mana adalah difahamkan kawasan tersebut telah dibenarkan oleh Kerajaan Negeri Kedah beberapa tahun yang lalu.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, pihak MARA sedang menyusun beberapa langkah untuk memilih projek-projek yang bercorak industri kecil yang boleh mempertingkatkan pengeluaran hasil kerja tangan dengan menggunakan sumber yang sedia ada. Salah satu projek dalam kajian ialah untuk mendirikan kilang batu dan marmar di kawasan Gunung Baling. Laporan terakhir kemungkinan jaya (feasibility) ke atas projek ini telah pun disiapkan oleh pihak Bank Pembangunan Malaysia dan kini dalam peringkat penelitian yang akhir oleh MARA sebelum projek tersebut dilaksanakan.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Wan Ibrahim Abdullah.

(Soalan No. 10 Y.B. Wan Ibrahim Abdullah tidak hadir).

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Justine Jinggut.

(Soalan No. 11 Y.B. Tuan Justine Jinggut tidak hadir).

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah.

(Soalan No. 12 Y.B. Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah tidak hadir).

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Yeoh Poh San.

(Soalan No. 13 Y.B. Tuan Yeoh Poh San tidak hadir).

PERKHIDMATAN KESIHATAN— MUTU DIKEKALKAN

14. Tuan Mutang Tagal bertanya kepada Menteri Kesihatan mengenai apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan demi menentukan perkhidmatan kesihatan rawatan dan perubahan di luar bandar tidak merosot memandangkan kekurangan anggaran perbelanjaan yang diperuntukkan kepada Kementerian.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan (Dato' Lee Boon Peng): Tuan Yang Dipertua, sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum peruntukan belanjawan 1983 bagi semua Kementerian termasuk Kementerian saya telah dikurangkan. Walau bagaimanapun, Kementerian Kesihatan akan terus berusaha dengan sedaya upaya untuk memberi perkhidmatan kepada kedua-dua kawasan luar bandar dan juga bandar. Kementerian saya sedang mengulangkaji perkhidmatan yang sedia ada untuk mencari jalan supaya perbelanjaan yang tidak memberi faedah dapat dielakkan dan saya berharap mutu perkhidmatan yang telah diberi akan dapat dikekalkan.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sama ada beliau sedar bahawa setengah-setengah klinik Kerajaan atau hospital daerah mengalami kekurangan beberapa jenis ubat yang tertentu pada ketika-ketika yang tertentu dan pegawai-pegawai di pusat-pusat perubatan ini selalu

mengatakan bahawa ini berlaku oleh kerana pemotongan yang dilakukan oleh Kerajaan. Apakah langkah-langkah yang diambil oleh pihak Kementerian supaya perkara ini tidak berulang dan tidak berlaku di masa depan.

Dato' Lee Boon Peng: Tuan Yang Dipertua, walau bagaimanapun Kementerian telah mengambil langkah-langkah jimat cermat yang bertujuan mengurangkan perbelanjaan tetapi ini bukan berkenaan ubat-ubatan. Jikalau di tempat-tempat ada kekurangan, barangkali ini masalah logistik sementara.

Tuan Ahmad Shah bin Datuk Hussein Tambakau: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Minggu yang lalu kita dapat baca dalam suratkhbar di Negeri Sabah bahawa di hospital-hospital di luar bandar perkhidmatan ada kurang sedikit, ada hospital-hospital di mana kereta-kereta tidak diberi petrol yang mencukupi, makanan-makanan di dalam hospital pun dikurangkan, ada juga talian telefon pun dipotong oleh kerana kekurangan perbelanjaan hospital. Jadi saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen apakah tindakan-tindakan yang akan diambil supaya keadaan seperti ini dapat diperbaiki?

Dato' Lee Boong Peng: Tuan Yang Dipertua, saya sedar ada satu masalah di Negeri Sabah. baru-baru ini Kementerian saya telah mengarahkan

Pengarah di Sabah supaya apa-apa kekurangan atas transport dielakkan dan saya harap perkhidmatan luar bandar di Sabah akan dibaiki.

KAPAL PERDAGANGAN TEMPATAN DAN PEKERJA

15. Tuan Ling Sie Ming minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) berapa buah kapal (local trades) telah didaftarkan di Malaysia khususnya di Sarawak. Berapa orang Asing (bukan warganegara Malaysia) bekerja di atas kapal-kapal tersebut sebagai Kapten (Master), Jurutera Engineer) dan Kelasi/ anak kapal (crew); dan
- (b) adakah Kerajaan akan menimbangkan mengharamkan orang-orang asing itu bekerja di kapal-kapal tersebut dan jika tidak, apa sebabnya.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua,

- (a) (i) Bilangan kapal-kapal yang telah didaftarkan di bawah kategori "perdagangan tempatan" (local trade) di Malaysia adalah seperti berikut:

	Bilangan
Semenanjung Malaysia ..	300
Sabah	53
Sarawak	37
JUMLAH ..	390

- (ii) Bilangan orang-orang yang asing yang bekerja di atas kapal-kapal tersebut adalah seperti berikut:

	Kapten	Jurutera	Kelasi	Jumlah
Semenanjung Malaysia ..	23	78	181	282
Sabah	7	25	71	103
Sarawak	12	11	41	64
JUMLAH ..	42	114	293	441

(b) Salah satu daripada syarat yang dikenakan oleh Kementerian saya sebelum lesen dikeluarkan kepada sesebuah kapal yang akan bergiat dalam perdagangan dalam negeri ialah kapal ini hendaklah menggunakan sekurang-kurangnya 75% anak-anak kapal terdiri daripada warganegara Malaysia.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya pada satu ketika dahulu telah mengenakan syarat 100% pengambilan anak-anak kapal warganegara Malaysia tetapi setelah pemilik-pemilik kapal mendapati kesukaran untuk memenuhi syarat ini, Kementerian saya telah bersetuju untuk mengurangkan syarat 100% ini kepada 75%. Buat masa ini, Kementerian saya tidaklah bercadang untuk menaikkan syarat pengambilan pengambilan anak-anak kapal

warganegara Malaysia terutamanya di peringkat pegawai-pegawai yang mempunyai kelulusan tertentu seperti Kapten dan Jurutera.

MURID-MURID/GURU-GURU DI SABAH/SARAWAK BILANGAN

16. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah murid-murid dan guru-guru di tiap-tiap jenis sekolah di Sabah dan Sarawak dan sama ada Kerajaan mempunyai rancangan untuk memperbaiki mutu pelajaran di kedua-dua Negeri ini.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dr Tan Tiong Hong): Tuan Yang Dipertua, jumlah bilangan murid-murid dan guru-guru bagi tiap-tiap jenis sekolah di Sabah dan Sarawak adalah seperti berikut:

<i>Negeri</i>	<i>Jenis Sekolah</i>	<i>Bilangan Murid-murid</i>	<i>Bilangan Guru-guru</i>
Sabah	Sekolah Rendah Kerajaan	107,154	4,308
	Sekolah Rendah Bantuan Kerajaan	51,894	1,676
	Sekolah Menengah	65,304	2,626
Sarawak	Sekolah Rendah Kerajaan	138,984	5,520
	Sekolah Rendah Bantuan Kerajaan	74,630	2,489
	Sekolah Menengah	100,276	4,208

Untuk soalan sama ada Kerajaan mempunyai rancangan untuk membaiki mutu pelajaran di kedua-dua negeri ini, jawapan saya ialah ya, kita ada.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang Dipertua, adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar tentang kekurangan guru-guru Bahasa Malaysia, terutamanya guru-guru yang bermutu tinggi di Sarawak dan Sabah. Jikalau sedar, adakah langkah untuk memperbaikinya?

Dr Tan Tiong Hong: Tuan Yang Dipertua, Kementerian sedar dan langkah-langkah telah diambil untuk melatih lebih lagi guru-guru Bahasa Malaysia untuk berkhidmat di Sabah.

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan (*Dengan izin*) Can the Deputy Minister of Education tell this House whether there is any plan in his Ministry to absorb temporary teachers in the C2 scale into pensionable and permanent scale?

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, ini soalan lain.

PROJEK KERAJAAN—BAYARAN KEPADA KONTRAKTOR

17. Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan minta Menteri Kerja Raya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan, memandangkan bahawa pembayaran kepada kontraktor yang mengendalikan projek-projek kerajaan dibuat lewat dan tidak menurut perjanjian yang dibuat sehingga kontraktor-kontraktor terutama yang kecil tergendala menyiapkan projek-projek mereka kadangkala tidak mampu membayar pekerja-pekerja mereka, suatu faktor yang menghalang hasrat mereka memaju diri mereka, apakah langkah yang Kementerian akan ambil untuk mengatasi perkara ini.

Timbalan Menteri Kerja Raya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman): Tuan Yang Dipertua, adalah sukar bagi saya untuk menjawab soalan yang sangat umum seperti ini.

Kementerian saya sentiasa waspada mengenai pembayaran lewat atau apa-apa perkara yang tidak menurut perjanjian, sama ada disengajakan atau tidak oleh mana-mana pegawai Kementerian saya.

Adalah menjadi arahan yang dipatuhi oleh semua pegawai-pegawai yang berkenaan dalam Kementerian saya untuk menyediakan senarai projek-projek dalam pelaksanaan yang mana pembayaran kemajuan sepatutnya dibuat, dan tarikh yang sebenarnya pembayaran itu dibuat. Yang demikian masalah pembayaran lewat sukarlah timbul melainkan dengan adanya sesuatu sebab yang mana pembayaran kemajuan itu tidak dapat dikeluarkan tanpa menyalahi peraturan.

Kementerian saya juga memastikan bahawa sekiranya terdapat pembayaran kemajuan yang sengaja dilengah-lengahkan, maka tindakan-tindakan tatatertib boleh diambil ke atas pegawai-pegawai yang bertanggungjawab dan Kementerian saya tidak akan teragak-agak lagi dalam perkara mengambil tindakan ini sekiranya ada sesuatu komplek yang dibuat oleh pihak kontraktor-kontraktor dan jika didapati komplek itu benar.

Tuan Daud bin Dato' Haji Taha: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Memandangkan banyak kerja-kerja kontrak Kerajaan yang telah tergendala disebabkan oleh beberapa sebab yang tertentu dan kadangkala Kerajaan tidak berupaya untuk mengambilalih kerja-kerja tersebut disebabkan oleh syarat-syarat yang tertentu di dalam kontrak-kontrak tersebut, maka apakah Kerajaan sedang memikirkan cara-cara mana kontrak-kontrak itu boleh diambilalih, untuk diambilalih oleh Kerajaan ataupun diberikan kepada penender-penender baru supaya kerja-kerja yang tergendala itu dapat dilaksanakan.

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, pihak Kementerian saya telah dan sedang mengambil dan memerhatikan keadaan ini dan mengambil tindakan-tindakan sewajarnya. Selain daripada memasukkan kontrak-kontrak yang telah terbengkalai, ada juga dibuat pengesyoran-pengesyoran dan akan diambil tindakan supaya selain daripada memasukkan kontrak-kontrak ini, Kerajaan boleh mengambil tindakan yang lebih cepat dengan cara mengambilalih projek ini dan diberi kepada kontraktor-kontraktor yang lain ataupun dibuat sendiri oleh pihak JKR.

Tuan Alias bin Md. Ali: Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri, sama ada beliau sedar

bahawa setengah-setengah daripada kelewatan bayaran ini berlaku oleh sebab ada masalah-masalah teknik yang kedudukannya 50-50. Mungkin pegawai itu betul, mungkin kontraktor itu salah, sebaliknya mungkin kontraktor betul dan pegawai itu salah. Tetapi oleh kerana timbul satu macam dispute dalam soal ini maka yang sudah tentu kena penalise daripada dispute ini ialah pihak kontraktor itu sendiri. Jadi, apakah satu cara yang boleh di mana bila timbul dispute itu sekurang-kurangnya faedah ataupun penalty itu dibahagi dua, ertinya separuh-separuh kena pikul penalty ataupun faedah daripada dispute itu.

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, saya tidak bersetuju dengan pendapat Yang Berhormat sama ada kenyataan yang diberi oleh Yang Berhormat itu diberi oleh pihak yang berkenaan tetapi kalaulah mana-mana dispute itu timbulnya daripada kesukaran bagi pihak JKR untuk menyelesaikannya, maka pihak JKR atau Kerajaanlah yang menanggung kesannya, bukannya pihak kontraktor.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan, adakah beliau sedar kebanyakan kontraktor-kontraktor yang ada di dalam negeri ini dalam proses melaksanakan projek mereka menggunakan cara nominated sub-contractor, iaitu mereka ialah sub-contractor di bawahnya satu kontraktor utama (main contractor) untuk satu projek. Maka oleh sebab-sebab yang tertentu demi kontraktor itu tidaklah membayar bayaran kepada sub-contractor, maka sub-contractor ini merasa kecewa, mereka pun tidak ada upaya untuk membayar gaji dan sebagainya kepada pekerja mereka, mereka pun menghentikan segala perusahaan mereka. Jadi masalah yang akan timbul iaitu kalau

tidak ada wang, tidak ada kerja, mereka didenda menurut syarat liquidated damages. Maka denda ini tidak adil oleh sebab kelewatan bayaran dari main contractor. Apakah tindakan yang akan dilaksanakan oleh pihak JKR atau pihak Kementerian untuk mengatasi problem ini?

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, memang dalam projek-projek yang besar di mana pembinaan projek itu meliputi berbagai-bagai perkara yang melibatkan kontraktor-kontraktor yang berlainan kebolehan mereka. Dengan itu pihak JKR menggunakan nominated contractors untuk menjadi sub-kontraktor kepada kontraktor induk. Walau bagaimanapun, soal pembayaran daripada kontraktor-kontraktor besar kepada sub-kontraktor yang lain adalah menjadi perkara yang telah pun diketahui oleh pihak JKR kerana barangkali masalah-masalah tertentu pihak kontraktor induk tidak suka memberi kemudahan-kemudahan kepada kontraktor nominated. Jadi, perkara ini biasa berlaku. Oleh sebab itu pihak JKR sudah pun menentukan kalaulah pihak sub-kontraktor ataupun kontraktor nominated tidak mendapat bayaran sewajarnya daripada pihak kontraktor yang besar maka bolehlah dilaporkan perkara ini kepada pihak JKR dan disiasat. Kalau benar perkara ini berlaku maka pembayaran itu dibuat secara langsung kepada sub-kontraktor atau kontraktor nominated. Soal pembayaran liquidated damages itu tidak timbul kerana liquidated damages ini cuma dikenakan kepada kontraktor yang besar, bukan kepada sub-kontraktor ataupun kontraktor nominated.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi rasa saya tidak begitu jelas soalan saya atau barangkali soalan saya yang tidak jelas. Jadi, saya ingin bertanya semula atas masalah

perkara dispute tadi. Maksud saya ialah kadang-kadang ada satu kerja kontraktor itu dapat dapat disahkan oleh pihak pegawai yang berkenaan oleh kerana dia tidak puas hati dengan kerja itu. Tetapi pihak kontraktor pula akan mengatakan bahawa dia sudah membuat kerja itu menurut spesifikasi yang ada dalam kontrak. Dalam keadaan dispute seperti ini bayaran progress payment itu sudah tentu kena tahan dan pihak kontraktor itu akan menanggung kerugian oleh kerana bayaran progress payment tidak dibuat hingga boleh menyebabkan kesukaran menghadapi masalah cash flow dan menghadapi kesukaran-kesukaran yang lain. Dalam keadaan situasi seperti ini, bolehkah pihak Kementerian memikirkan satu cara di mana kalau timbul dispute seperti ini dan sementara menunggu penyelesaian patutlah dibayar separuh daripada bayaran progress payment yang sepatutnya dibayar itu dan separuh lagi itu dipegang supaya bila selesai dispute ini barulah dibayar semua.

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, mengikut cara-cara pembayaran kepada kontraktor, kalau ada dispute, apa yang telah ditentukan dalam kontrak boleh dibayar, apa yang perbezaan boleh diselesaikan kemudian kelak. Jadi, adalah menjadi tanggungjawab pihak kontraktor untuk meminta hak mereka untuk dibayar. Perbezaan itu bolehlah diselesaikan kemudian hari. Tetapi kebanyakan daripada kontraktor tidak mahu terima pembayaran mengikut apa yang ditentukan oleh pihak JKR ataupun oleh pihak Resident Engineer. Jadi mereka tidak mahu menerima langsung pembayaran, merekalah yang menanggung rugi tetapi kalau mereka menuntut hak mereka, mereka dapat bayaran seperti mana yang telah ditentukan oleh kontrak ataupun oleh pihak pegawai yang berkenaan dan pembayaran itu

boleh ditambah selepas diselesaikan masalah ini. Jadi mereka tidak mahu menerima langsung pembayaran. Jadi merekalah yang menanggung kerugian tetapi kalau mereka menuntut hak mereka, mereka dapat pembayaran sepertimana yang telah ditentukan oleh kontrak ataupun oleh pihak pegawai berkenaan dan perbezaan itu boleh ditambah selepas diselesaikan masalah itu.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri berkenaan selalunya yang menjadi mangsa atas perkara pembayaran lewat kepada kontraktor di Jabatan Kerja Raya adalah kontraktor-kontraktor bumiputera yang kecil yang ingin menyertai Dasar Ekonomi Baru Kerajaan. Saya sangat bersetuju dengan soalan Ahli Yang Berhormat dari Ulu Terengganu tadi iaitu masalahnya adakah Kementerian ini sedar barangkali ada sabotaj terhadap kontraktor kecil bumiputera untuk menjayakan Dasar Ekonomi Baru. Apakah tindakan atas perkara ini?

Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, soalan ini masalah di antara kontraktor dengan Kerajaan atau JKR adalah umum bukannya terkena kepada pemborong bumiputera sahaja, tetapi oleh kerana pemborong bumiputera mungkin kerana kurang pengalaman sehingga masalah untuk membentangkan pembayaran progress payment pun menjadi masalah kerana tidak ada pengalaman. Walau bagaimanapun, pihak Kerajaan telah mengawal masalah ini dan telah mengadakan satu jabatan yang dinamakan Unit Penyertaan Pemborong Bumiputera di mana mereka boleh mendapat pertolongan dengan secara menggunakan khidmat jabatan itu sebagai "lawyer for them". Jadi kalaulah mereka faham dengan tanggungjawab yang telah ditentukan

oleh pihak Kerajaan ataupun yang ditugaskan kepada Jabatan Penyertaan Pemborong Bumiputera, maka saya rasa masalah ini tidak timbul lagi kerana mereka itu telah pun ditentukan untuk menjadi pendakwa bagi pihak pemborong bumiputera.

BANK—DOKUMEN BAHASA MALAYSIA

18. Wan Abu Bakar bin Wan Mohamed minta Menteri Kewangan menyatakan adakah Kementerian bercadang untuk mengadakan peraturan di mana bank-bank dan syarikat-syarikat kewangan dikehendaki menterjemah dokumen-dokumen penting urusan bank seperti surat-surat perjanjian, notis tuntutan bayaran pinjaman bills dan lain-lainnya, bagi kemudahan peniaga yang tidak faham bahasa Inggeris.

Timbalan Menteri Kewangan (Dr Ling Liong Sik): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat beberapa buah bank dan syarikat kewangan telah pun mempunyai dokumen-dokumen perniagaan urusan bank yang penting dalam berbagai bahasa, termasuk Bahasa Malaysia, dan sebahagian besar dari surat-menyurat mereka diuruskan dalam Bahasa Malaysia. Bank-bank dan syarikat-syarikat kewangan yang lain pula sedang dan akan mengambil tindakan untuk mengadakan dokumen-dokumen tersebut dalam Bahasa Malaysia.

Ahli Yang Berhormat mungkin juga ingin tahu bahawa bank-bank dan syarikat-syarikat kewangan sentiasa memastikan yang pelanggan-pelanggan mereka memahami kandungan perjanjian-perjanjian yang penting sebelum mereka diminta untuk menandatangani perjanjian-perjanjian tersebut. Syarat-syarat yang mustahak dalam perjanjian-perjanjian adalah dijelaskan kepada

pelanggan-pelanggan dalam bahasa yang difahami oleh mereka. Malah dalam setengah dokumen undang-undang, satu fasal yang menyatakan maksudnya dimasukkan ke dalam dokumen-dokumen tersebut.

Dari semasa ke semasa bank-bank dan syarikat-syarikat kewangan adalah diminta menterjemahkan dokumen-dokumen penting urusan mereka ke dalam Bahasa Malaysia demi untuk membantu peniaga-peniaga yang tidak memahami Bahasa Inggeris.

Timbalan Yang Dipertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan, No. 1, 4, 5, 8, 10 hingga 13 dan 19 hingga 54 adalah diberi di bawah ini).

GELATIN—CAMPURAN DALAM BARANG-BARANG MAKANAN

1. Tuan Abdul Raman bin Suliman minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) adakah benar terdapat banyak barang-barang yang dijual di pasaran yang campurannya adalah gelatin dari babi yang haram kepada masyarakat Islam, jika ya, adakah satu siasatan rapi telah dibuat bagi menentukan barang-barang yang mempunyai gelatin dimestikan pihak pengeluar menuliskan di lebel barang-barang jualannya; dan
- (b) adakah kemungkinan juga ada pihak-pihak tertentu yang bertujuan ingin sabotaj barang-barang tersebut dengan maksud-maksud tertentu.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Anwar bin Haji Ibrahim):

- (a) Adalah benar terdapat barang-barang dijual di pasaran yang

campurannya ialah dari gelatin dari babi yang haram kepada orang Islam. Sememangnya Kerajaan mewujudkan Jawatankuasa Halal-Haram agar membuat siasatan rapi secara kajian ilmiah mengenai barang-barang tersebut. Jawatankuasa ini memberi perhatian khusus kepada barang-barang yang dilebelkan sebagai halal tetapi barang-barang lain yang tidak dilebel sebagai halal juga dikaji, jika barang-barang itu dimakan oleh orang-orang Islam.

Pada masa ini belum ada undang-undang untuk memastikan pihak pengeluar menuliskan kandungan barang-barang makan (ingredients) di lebel-lebel. Perhatian ini adalah dalam perhatian Kerajaan.

- (b) Sehingga ini pihak Jabatan Perdana Menteri percaya bahawa tiada kemungkinan berlaku sabotaj dari mana-mana pihak terhadap barang-barang makanan yang diisytiharkan halal oleh Jawatankuasa Halal-Haram Pusat Penyelidikan Islam, Jabatan Perdana Menteri. Ini adalah kerana tujuan penubuhan Jawatankuasa ini adalah untuk membuat kajian bagi memastikan kandungan barang-barang makanan agar pengguna diberitahu kandungan makanan sebenar dan tidak merasakan tertipu. Dengan demikian akan menghapuskan keraguan di kalangan masyarakat umat Islam tentang halalnya barang-barang tersebut.

Ahli-ahli Jawatankuasa ini pula dilantik daripada orang-orang Islam yang pakar dalam teknologi makanan dan di kalangan mereka yang

dipercayai tiada kepentingan langsung dalam industri dan perdagangan barang-barang yang terlibat.

Jawatankuasa ini juga telah menasihatkan masyarakat Islam supaya jangan terbawa-bawa dengan siaran-siaran yang tidak bertanggjawab. Setiap penjelasan yang hendak dilakukan semestinya berdasarkan kajian saintifik. Jawatankuasa ini menjelaskan bahawa barang-barang makanan lain yang didapati tidak halal sememangnya boleh dimakan oleh orang-orang bukan Islam dan oleh itu tidak timbullah soal mengharamkan dari pasaran.

TELEFON—PENGENDALIAN PIHAK SWASTA

4. Dato' Lee Kim Sai minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan bolehkah Kementerian berkenaan menimbang konsep perkhidmatan telefon dikendalikan oleh pihak swasta, sebagai satu cara membaiki dan meningkat lagi perkhidmatan telefon sekarang.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie anak Irok): Suka saya maklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa soal pengendalian perkhidmatan telefon oleh pihak swasta masih lagi dalam peringkat kajian Kementerian saya.

RUKUN TETANGGA— PENDUDUK

5. Tuan Gooi Hock Seng minta Perdana Menteri menyatakan sebab-sebab mengapa penduduk-penduduk yang tinggal di kawasan yang dikategorikan sebagai sektor satu dan dua di dalam skim Rukun Tetangga yang telah diubahsuai, akan tidak

dilindungi insuran apabila mereka menjalankan rondaan dan juga mengapakah mereka tidak diberi cuti untuk hari berikutnya.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dr Goh Cheng Teik): Penduduk dalam kawasan Rukun Tetangga Kategori I dan II tidak lagi diwajibkan supaya menjalankan tugas rondaan. Kalau ada di antara mereka yang mengadakan rondaan juga, maka bermakna bahawa rondaan itu dijalankan secara sukarela selaras dengan semangat kejiranan dan tidaklah kerana dipaksa di bawah undang-undang Rukun Tetangga.

Hanya Rukun Tetangga kategori III sahaja yang masih perlu menjalankan tugas rondaan wajib. Mengikut undang-undang Rukun Tetangga dan sebarang ganjaran jika cedera dan kematian akan buat di bawah undang-undang yang sama. Peronda-peronda adalah wajib mendapat cuti sekiranya ia telah menjalankan tugas itu melampaui jam 12.00 tengah malam.

MAJLIS TANAH NEGARA— PERMOHONAN TUKAR SYARAT

8. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan sama ada beliau sedar bahawa arahan-arahan Majlis Tanah Kebangsaan tentang permohonan-permohonan ubah syarat dan pecah sempadan bagi pembangunan perumahan masih belum dilaksanakan; jika ya, apakah tindakan selanjut akan diambil untuk mempercepatkan kelulusan yang berkenaan.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Dato' Rais Yatim) Kerajaan memang menyedari arahan-arahan Majlis Tanah Negara (MTN) mengenai permohonan-permohonan tukar syarat dan pecah sempadan bagi

projek-projek pembangunan perumahan masih belum dilaksanakan sebagaimana yang diharapkan. Justru itu, baru-baru ini Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri selaku Pengerusi MTN telah pun memanggil satu mesyuarat Khas dengan semua Setiausaha-setiausaha Kerajaan Negeri, Pengarah-pengarah Tanah dan Galian Negeri dan Ketua-ketua Jabatan Teknikal yang terlibat untuk menyatakan hasrat dan "commitment" Kerajaan mengenai perkara ini.

Arahan-arahan telah pun dibuat di mana semua pihak-pihak yang terlibat telah diminta supaya mematuhi sepenuhnya segala keputusan MTN. Langkah-langkah sedang diambil untuk memastikan perlaksanaan keputusan ini. Kerajaan-kerajaan negeri sedang mengambil tindakan untuk meminda Peraturan-peraturan Tanah Negeri masing-masing dan Jabatan-jabatan Teknikal juga sedang menyediakan tatacara-tatacara bagaimana semua permohonan-permohonan urusan tanah dapat dikemukakan kepada Majlis Mesyuarat Kerajaan dalam tempoh 3 bulan untuk dibuat keputusan. Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri akan memanggil semula semua pihak-pihak yang terlibat pada 12hb Mei, 1983 untuk mendapat maklum balas mengenai perkara ini.

DASAR PERTANIAN NEGARA

10. Wan Ibrahim Abdullah minta Menteri menyatakan sejauh manakah kejayaan yang dicapai hasil daripada Dasar Pertanian Negara pada masa ini. Adakah Kerajaan bercadang hendak menyemak semula dasar berkenaan.

Menteri Pertanian (Dato' Abdul Manan bin Othman): Dasar Pertanian Negara sedang disemak oleh Kerajaan. Jawapan untuk soalan ini

telah pun diberi pada 24hb November, 1982 dan saya tidak ada apa-apa tambahan pada masa sekarang.

SENAPANG PATAH BAGI PELADANG

11. Tuan Justine Jinggut minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bolehkah rakyat di Ulu Rajang membeli senapang oleh kerana kawasan ini adalah di bawah RASCOM. Tambahan lagi pergerakan komunis tiada di kawasan ini dan senapang adalah mustahak bagi penduduk-penduduk di sini dalam mana 90% daripada mereka adalah peladang.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmad): Untuk makluman Yang Berhormat, kuasa untuk mengeluarkan lesen memiliki senapang patah bagi Negeri Sarawak adalah terletak di bawah kuasa Kerajaan Negeri. Satu dasar telah dibuat oleh Kerajaan Negeri tersebut semenjak tahun 1971 iaitu TIDAK membenarkan jumlah senapang patah yang sedia ada di negeri Sarawak ditambah bilangannya. Dasar tersebut masih berkuatkuasa sehingga sekarang bagi seluruh Negeri Sarawak.

ELEKTRIK KE GRIK/ KROH—BEKALAN

12. Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan bilakah penduduk-penduduk di seluruh kawasan Hulu Perak terutama Grik dan Kroh boleh mendapat bekalan letrik.

Datuk Leo Moggie anak Irok: Suka saya maklumkan bahawa pada masa ini bekalan elektrik telah pun diberikan kepada penduduk-penduduk di pekan Grik dan Kroh

daripada stesyen-stesyen diesel yang terdapat di kawasan-kawasan tersebut. Adalah dijangka bahawa bekalan pukal (grid) akan dapat disambungkan kepada kedua-dua kawasan ini menjelang awal tahun 1985.

Selepas itu bekalan elektrik akan diperluaskan ke kawasan-kawasan luar bandar yang berhampiran dengan Grik dan Kroh secara berperingkat-peringkat.

BANTUAN PERKAPITA KEPADA SEKOLAH-SEKOLAH

13. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Pelajaran untuk menyatakan mengenai perkara-perkara berikut:

- (i) apakah sebab-sebab bagi menarik balik satu penggal OCAR bagi semua sekolah; dan
- (ii) apakah sebab-sebab Kerajaan tidak menyediakan OCAR bagi semua sekolah untuk empat suku setahun dalam masa depan bagi membolehkan sekolah-sekolah berjalan dengan baik.

Dr Tan Tiong Hong:

- (i) Dalam tahun 1982 oleh kerana Kementerian Pelajaran perlu mengambil langkah-langkah jimat-cermat maka bantuan perkapita satu penggal OCAR telah tidak dibayar kepada sekolah-sekolah.
- (ii) Walaupun Kementerian Pelajaran telah menyediakan OCAR bagi semua sekolah untuk empat suku setahun dalam masa depan bagi membolehkan sekolah-sekolah berjalan dengan baik, tetapi apabila Kerajaan keseluruhannya menjalankan langkah jimat-cermat maka

Kementerian Pelajaran
terpaksa mengurangkan
bayaran OCAR ini bagi tahun
1982.

PENAGIH DADAH—PEMULIHAN

19. Tuan Mohd. Idris bin Mohd. Basri minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah konsep dan corak baru perkhidmatan pemulihan bagi penagih-penagih dadah yang akan diadakan di Pusat Komprehensif (one-stop-centre) di Tampin yang diwujudkan oleh Jawatankuasa Kabinet Anti Dadah tempoh hari.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmad: Di bawah konsep Pusat Serenti atau 'One-Stop Centre' ini semua aspek perkhidmatan rawatan dan pemulihan akan diberikan di bawah satu bumbung. Dengan adanya pusat-pusat serenti seseorang penagih dadah itu akan dapat menjalankan proses pemeriksaan, detoksifikasi, rundingcara, latihan vokesyenal, didikan moral dan sebagainya di suatu pusat. Di pusat-pusat serenti ini juga penagih-penagih akan diberi latihan ala-tentera supaya mereka dapat meningkatkan kekuatan fizikal serta disiplin mereka.

Penagih-penagih dadah ini akan diberi kemudahan-kemudahan asas yang paling basic dan mereka akan sama-sama terlibat dalam pembangunan dan kemajuan pusat itu sendiri.

PERKHIDMATAN PENGANGKUTAN AWAM

20. Dr Koh Tsu Koon minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan sama ada beliau sedar bahawa perkhidmatan-perkhidmatan pengangkutan awam (iaitu bas), masih

tidak mencukupi terutamanya di bandar-bandar besar. Apakah masalah-masalah utama yang dihadapi dan apakah langkah-langkah yang sedang dan akan diambil oleh Kementerian untuk mengatasi masalah-masalah ini.

Menteri Perusahaan Awam (Datin Paduka Rafidah Aziz): Saya memang sedar bahawa perkhidmatan-perkhidmatan pengangkutan awam terutamanya perkhidmatan bas masih tidak begitu mencukupi terutamanya di bandar-bandar besar. Di antara masalah-masalah yang telah menyebabkan pembekalan perkhidmatan bas yang tidak begitu baik ini ialah:

- (i) ketidakimbangan permintaan perkhidmatan bas. Permintaan untuk perkhidmatan bas terutamanya di bandar-bandar besar tertumpu kepada dua (2) masa yang tertentu iaitu di waktu pagi semasa orang-orang awam hendak ke pejabat dan di waktu petang selepas pekerja-pekerja pejabat bersurai untuk kembali ke rumah. Keadaan ini telah menjadikan bas-bas penuh sesak dan tidak mencukupi di waktu-waktu tersebut tetapi kosong di waktu-waktu lain;
- (ii) kekurangan bas oleh kerana rancangan pembelian bas oleh syarikat-syarikat bas dibuat berdasarkan kepada jumlah trip dan purata permintaan penumpang di sepanjang hari. Pembelian bas tidak didasarkan kepada permintaan di waktu-waktu kemuncak atau "peak hours".
- (iii) kesesakan jalan raya di waktu-waktu kemuncak telah menjejaskan kelancaran perjalanan bas. Oleh yang demikian

perkhidmatan yang diberi tidak akan memuaskan dari kacamata pengguna; dan

- (iv) pembangunan yang pesat di sekitar kawasan bandar yang menyebabkan permintaan bertambah dengan banyaknya di kawasan-kawasan ini sementara perkhidmatan bas tidak ditambah.

Setelah mengenalpasti masalah-masalah yang dihadapi di dalam membekalkan satu perkhidmatan pengangkutan bas yang mencukupi, Kementerian saya dengan kerjasama jabatan-jabatan yang bersangkutan telah mengambil beberapa langkah yang tertentu. Langkah-langkah ini dipercayai dapat sedikit sebanyak membantu orang-orang awam yang memerlukan perkhidmatan bas yang cukup dan licin. Di antara langkah-langkah yang diambil ialah:

- (i) meminta dan membenarkan syarikat-syarikat bas terutamanya yang beroperasi di bandar-bandar besar mengadakan sekurang-kurangnya 20% bas simpanan "spare bus" selain daripada jumlah bas yang diperlukan untuk memberi perkhidmatan mengikut trip-trip yang telah diluluskan;
- (ii) membenarkan syarikat-syarikat bas menjalankan perkhidmatan berlapis atau "duplication of service" bagi trip-trip di waktu sesak yakni di waktu pagi dan di waktu petang;
- (iii) memberi pertimbangan yang liberal kepada permohonan untuk menambah trip oleh syarikat-syarikat bas terutamanya di bandar-bandar besar;
- (iv) menjalankan kajian-kajian dari masa ke semasa mengenai perkhidmatan

pengangkutan awam dengan tujuan memperbaiki perkhidmatan yang sedia ada melalui penambahan trip atau membenarkan pengujudan pengusaha-pengusaha baru untuk menambah perkhidmatan;

- (v) memberi kuasa kepada Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan untuk memberi kelulusan sementara dengan kadar yang segera permohonan mengubah laluan untuk memasuki kawasan-kawasan baru untuk tempoh masa 6 bulan sementara menunggu proses biasa seperti pengwartaan, perbicaraan dan sebagainya. Kuasa ini diberi untuk mengatasi masalah semasa perkhidmatan pengangkutan awam yang dialami oleh penduduk di kawasan-kawasan yang saya sebutkan tadi;
- (vi) bekerjasama rapat dengan Jabatan Pengangkutan Jalan, Kementerian Pengangkutan, Kementerian Kerja Raya dan Kemudahan Awam dan Majlis-majlis Tempatan seperti Dewan Bandaraya Kuala Lumpur untuk memberi laluan keutamaan atau "priority bus lane" di kawasan-kawasan sesak dengan lalu-lintas untuk membolehkan bas-bas berjalan dengan lancar dan dengan itu memberi perkhidmatan yang lebih licin dan sempurna;
- (vii) mengujudkan mode pengangkutan baru seperti bas mini di Wilayah Persekutuan untuk membantu perkhidmatan yang dibekalkan oleh bas-bas biasa. Kajian juga sedang dijalankan

untuk mengujudkan mode-mode pengangkutan seumpama ini ataupun yang lain di bandar-bandar besar di Semenanjung Malaysia untuk mengatasi masalah pengangkutan; dan

- (viii) menambah lebih banyak lagi teksi-teksi di kawasan-kawasan di mana masih diperlukan tambahan untuk menampung permintaan pengangkutan di tempat-tempat itu.

BANK—BAYARAN PERKHIDMATAN KEPADA PEMINJAM

21. Tuan Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada Kerajaan akan mengenakan satu peraturan di mana semua bank-bank perdagangan dan institusi-institusi kewangan di negara ini akan hanya mengenakan bayaran perkhidmatan kepada peminjam-peminjam di masa akan datang untuk menyamakan kemudahan pinjaman yang diamalkan oleh Bank Islam dan juga untuk mengelakkan peminjam-peminjam yang miskin dari terpaksa membayar kadar faedah yang tinggi.

Dr Ling Liong Sik: Kerajaan tidak bercadang mengenakan peraturan di mana semua bank-bank perdagangan dan institusi-institusi kewangan di negara ini dikehendaki mengenakan bayaran perkhidmatan kepada peminjam-peminjam dengan tujuan menyamakan dengan amalan yang akan diikuti oleh Bank Islam. Ini ialah kerana bank-bank perdagangan dan syarikat-syarikat kewangan dalam negara ini menjalankan urusan bank atas prinsip-prinsip sekular di mana pembayaran dan penerimaan faedah merupakan unsur yang penting dalam urusniaganya.

Seperti Ahli Yang Berhormat maklum, Bank Islam yang pertama di Malaysia dijangka bermula operasinya dalam bulan Julai, 1983 selepas mana cawangan-cawangan bank tersebut di tempat-tempat lain di negara ini akan ditubuhkan. Orang ramai bolehlah mengguna kemudahan yang akan diberi oleh Bank Islam termasuk kemudahan pinjaman berasaskan prinsip dan peraturan yang digariskan oleh Shariah.

LEMBAGA KEMAJUAN WILAYAH PULAU PINANG (PERDA)—TUJUAN PENUBUHAN

22. Tuan Seow Hun Khim minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan apakah tujuan-tujuan penubuhan PERDA (Penang Regional Development Authority) bagi negeri Pulau Pinang; dan sama ada agensi seperti ini ditubuhkan bagi lain-lain negeri.

Dato' Rais Yatim: Tujuan penubuhan Lembaga Kemajuan Wilayah Pulau Pinang (PERDA) ialah untuk mengwujudkan pembangunan yang seimbang di antara kawasan metropolitan (bandar) dan kawasan bukan metropolitan (luar bandar) Pulau Pinang. Pembangunan pesat dalam sektor perdagangan dan perindustrian telah mewujudkan ketidak seimbangan ini dan untuk mempercepatkan lagi pembangunan keseluruhannya bagi Negeri Pulau Pinang.

Agensi seperti PERDA ini telah pun ditubuhkan di Negeri Pahang (DARA) 1971, di Negeri Johor (KEJORA) 1972, di Negeri Terengganu (KETENGAH) 1973, di Negeri Kelantan (KESEDAR) 1978 dan di Negeri Kedah (KEDA) 1981.

Saya tidak bersetuju dengan kenyataan Yang Berhormat itu kerana segala hal-hal tanah masih lagi di bawah bidang-kuasa Kerajaan Negeri.

**UNIVERSITI ISLAM—
CADANGAN KAMPUS DI
SABAH/SARAWAK**

23. Tuan Mohd. Yusoff bin Haji Yakob minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada Universiti Islam bercadang hendak mengadakan kampusnya di Sabah dan Sarawak.

Dr Tan Tiong Hong: Pada peringkat sekarang, Kementerian Pelajaran tiada apa-apa cadangan untuk mengadakan kampusnya di Sabah dan Sarawak.

**MAJUIKAN—BOT SKIM
SEWABELI TERSADAI**

24. Tuan Mohd. Khadri bin Sabran minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan menyedari bahawa telah banyak bot-bot skim sewabeli MAJUIKAN telah tersadai di tepi-tepi sungai akibat dari kerosakan yang teruk;
- (b) adakah Kerajaan telah membuat kajian mengapa terdapat peserta yang menyertai Skim Belia bot MAJUIKAN gagal di dalam melaksanakan projek pengangkutan ikan mereka; dan
- (c) adakah Kerajaan bercadang untuk membaiki bot-bot yang telah rosak dan dikatakan tersadai itu.

Menteri Pertanian (Dato' Abdul Manan bin Othman):

- (a) Bot-bot skim sewabeli LKIM yang dikatakan tersadai di tepi-tepi sungai akibat dari kerosakan yang teruk adalah bot-bot yang sedang dalam penilaian untuk dihapuskan dan seterusnya dijual. Bot-bot tersebut adalah merupakan bot-bot yang telah lama dan tidak

lagi ekonomik untuk dioperasi seterusnya disebabkan bahawa bot-bot ini telah dilancarkan sejak awal tahun Rancangan Malaysia Ketiga dan juga akhir tahun Rancangan Malaysia Kedua. Walau bagaimanapun proses penjualan kadangkala memakan masa beberapa bulan lamanya. Dari sebanyak 175 buah bot di dalam pelaksanaan skim sewabeli ini hanya 21 buah sahaja yang didapati mengalami kerosakan dan tidak boleh digunakan lagi.

- (b) Pihak LKIM telah pun membuat kajian tentang sebab-sebab kegagalan nelayan-nelayan yang mengikuti skim ini. Antara lain aspek-aspek yang penting yang telah dikenalpasti ialah kurang kemahiran dari segi penyelenggaraan bot dan juga cara-cara penangkapan ikan dengan menggunakan bot-bot yang besar. Nelayan-nelayan tersebut pada dahulunya hanya mengendalikan bot-bot kecil tetapi kini diberi peluang untuk memiliki bot-bot yang besar.

Hasil daripada penelitian ini pihak LKIM dengan kerjasama Jabatan Perikanan telah pun mengatur satu program latihan untuk mempertingkatkan lagi kemahiran nelayan-nelayan. Program latihan ini telah pun dimulakan sejak awal tahun 1983 dan kumpulan pertama terdiri daripada seramai 60 orang nelayan (26 dari Terengganu, 20 Kedah dan 14 Johor) yang mengikuti latihan-latihan ini. Adalah diharapkan dengan adanya latihan nelayan-nelayan yang mengikuti skim sewabeli akan dapat mempertingkatkan aktiviti-aktiviti mereka seterusnya mengendalikan bot-bot ini dengan lebih baik lagi.

- (c) Daripada sejumlah 175 buah bot di dalam skim sewabeli sejumlah 16 buah didapati rosak dan ditarik balik oleh LKIM untuk dibaikpulih sebelum ianya diserahkan kembali kepada nelayan-nelayan lain. Sejumlah 21 buah bot yang didapati tidak ekonomik untuk dioperasi telah dihapusira dan dijual.

**FIRMA ELEKTRONIK HEWLETT
PACKARD (M) SDN BHD
PENUBUHAN KESATUAN
SEKERJA**

25. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menjelaskan sama ada beliau sedar bahawa pada awal Januari, 1983 pihak majikan firma elektronik di Pulau Pinang Hewlett Packard, dan Nelson telah menyoalkan mengapa pekerja-pekerja hendak menubuhkan kesatuan sekerja di industri elektronik memandangkan hubungan di antara pihak majikan dan pihak pekerja di dalam kilang-kilang elektronik adalah memuaskan. Jika sedar, apakah sikap Kementerianya terhadap pendapat itu? Mengapa pihak pemodal dan majikan merupakan begitu "paternalistic".

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato' Mak Hon Kam): Kemeterian saya memang sedar mengenai laporan yang disiarkan dalam sebuah akhbar tempatan pada 4-1-83, yang mana mengandungi ulasan oleh Encik Nelson dari Hewlett Packard (M) Sdn Bhd Pulau Pinang berkenaan dengan soal penubuhan kesatuan sekerja oleh pekerja-pekerja letronik.

Perlu saya menegaskan di sini bahawa sama ada pihak majikan atau pekerja adalah bebas untuk menyuarakan pandangan-pandangan mereka atas perkara-perkara dalam bidang perburuhan tertakluk kepada

sekatan yang dikenakan oleh undang-undang berkenaan yang sedang berkuatkuasa di negara kita.

**MUJAHIDEEN AFGHANISTAN—
BANTUAN**

26. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan adakah sebarang cadangan daripada Kerajaan Malaysia secara persendirian ataupun dengan cara bermuafakat dengan negara-negara lain untuk memberi layanan dan bantuan yang lebih berkesan sama ada di bidang diplomatik atau hubungan antarabangsa kepada pihak Mujahiddeen Afghanistan.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Kerajaan menyokong sepenuhnya perjuangan rakyat Afghanistan dalam usaha membebaskan negara mereka daripada pencabulan dan pendudukan Soviet di negara tersebut. Setakat ini kita telah memberi segala sokongan diplomatik dan moral terhadap perjuangan rakyat Afghanistan. Di samping itu, kita juga telah memberi bantuan kewangan kepada pelarian-pelarian Afghanistan. Baru-baru ini Kerajaan telah memberi bantuan ubat-ubatan yang disalurkan melalui Kerajaan Pakistan untuk kegunaan orang-orang pelarian Afghanistan.

Sesungguhnya, Malaysia telah memberi keutamaan mengenai masalah Afghanistan sebagai salah satu perkara utama di forum-forum antarabangsa, baik di Persidangan Bangsa-bangsa Bersatu, Pergerakan Negara-negara Berkecuali ataupun Pertubuhan Persidangan Islam. Ini adalah kerana prinsip dan piagam Bangsa-bangsa Bersatu mengenai hak-hak asasi dan kedaulatan sesebuah negara telah dicabuli. Fora-fora ini adalah sebenarnya merupakan salah satu tempat di mana kita dapat memperjuangkan prinsip-prinsip

tersebut di atas secara berkesan. Inilah cara yang paling berkesan dalam membantu Mujahiddeen Afghanistan dalam perjuangan menghadapi penaklukan serta pendudukan sebuah kuasa asing.

Kita menyokong sepenuhnya segala usaha yang kini dijalankan oleh Setiausaha Agong Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu bagi mencari satu penyelesaian politik yang menyeluruh terhadap masalah ini.

Kita akan meneruskan tekanan diplomatik dan moral selagi perjuangan rakyat Afghanistan masih berterusan dan juga sehingga mereka dapat menubuhkan Kerajaan pilihan mereka sendiri tanpa campurtangan sesuatu kuasa asing.

Bagi menyediakan masyarakat tempatan mengenai perjuangan dan penderitaan serta keberanian mereka menentang pencerobohan kuasa asing iaitu Rusia, Kerajaan telah mengambil langkah-langkah tertentu menyiarkan dan menyebarkan perjuangan rakyat Afghanistan ini melalui media-massa. Di samping itu, Kerajaan juga telah membenarkan wakil-wakil Mujahiddeen melawat Malaysia untuk menerangkan kepada masyarakat kita mengenai perjuangan serta penderitaan mereka.

PERJANJIAN PERKAPALAN MALAYSIA-CHINA

27. Tuan Peter Chin Gan Oon minta Menteri Pengangkutan menyatakan apakah butiran perjanjian perkapalan duahala yang akan ditandatangani dengan China berkenaan dengan hal "flag carriers" Malaysia kita kepada pengangkutan barang-barang dan sama ada Korea Selatan yang muncul sekarang sebagai salah sebuah rakan perniagaan yang utama telah melonggarkan kemestian atas "flags Korea Selatannya mengangkut 100%

espotnya kepada negara kita akibatnya "flag carriers" kita mempunyai kesukaran mencapai satu tahap yang cukup barangan "backhaul" daripada Korea Selatan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:

Setakat ini Negeri China dan Malaysia telah cuma menukarkan deraf-deraf perjanjian masing-masing bagi menimbangkan mengadakan satu perjanjian perkapalan di antara kedua-dua negara. Deraf-deraf perjanjian yang sedang dikaji oleh kedua-dua pihak mengandungi ciri-ciri utama seperti berikut:

- (i) memupuk kerjasama dua hala di semua bidang maritim;
- (ii) mengadakan "cargo sharing provisions" bagi membolehkan syarikat-syarikat perkapalan kedua-dua pihak dapat mengangkut perdagangan dua hala atas prinsip-prinsip hal saksama;

Tarikh perundingan atas perkara ini masih belum ditetapkan. Di antara tujuan-tujuan utama perjanjian perkapalan ini adalah bagi memupuk kerjasama dua hala yang lebih erat di bidang maritim dan mengadakan peruntukan-peruntukan bagi memastikan bahawa kapal-kapal kedua-dua pihak dapat memainkan satu peranan yang lebih penting di dalam pengangkutan perdagangan dua hala itu.

Berkenaan dengan soalan berkaitan dengan Republik Korea (Korea Selatan), negara tersebut masih belum melonggarkan undang-undang kawalan pengangkutan kargo yang menyekatkan penyertaan syarikat-syarikat perkapalan asing daripada mengangkut barang-barang export Korea. Memang benar syarikat-syarikat perkapalan Malaysia juga sedang menghadapi kesukaran di

dalam menjalankan operasi mereka secara licin di negeri Korea. Kerajaan Malaysia sedang mengambil tindakan berhubung dengan pihak Kerajaan Korea bagi mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh syarikat-syarikat perkapalan kita.

MAKANAN YANG TIDAK HALAL

28. Tuan Peter Chin Gan Oon minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada makanan yang tidak halal bagi kegunaan orang-orang bukan Islam dilarang masuk ke negara ini. Jika benar, sebab-sebab sekatan seperti ini dan sama ada ini menentang (ultra vires) Perlembagaan Persekutuan.

Dato' Lew Sip Hon: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, tidak ada peraturan sekarang ini yang melarang kemasukan makanan yang tidak halal yang digunakan khas (exclusive) oleh orang-orang bukan Islam.

HARGA MINYAK—PENURUNAN

29. Tuan Ismail bin Arshad minta Menteri Kewangan menyatakan, apakah kesan yang akan dialami oleh negara berikutan atas penurunan harga minyak sekarang, dan nyatakan anggaran jumlah kekurangan hasil pengeluaran petroliaam Malaysian berikutan atas penurunan harga tersebut, serta apakah usaha-usaha dan persediaan Kerajaan dalam menghadapi keadaan tersebut.

Dr Ling Liong Sik: Saya telah pun menjawab satu soalan yang sama yang dikemukakan oleh Ahli dari Kapit, Sarawak pada 21-3-83 dan oleh itu tidaklah perlu bagi saya menjawabnya lagi.

HUTANG NEGARA

30. Tuan Karpal Sing minta Menteri Kewangan menyatakan setakat manakah negara telah berhutang dan apakah langkah yang diambil untuk membayar balik hutang tersebut.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Jumlah hutang negara sehingga 31hb Disember, 1982 adalah sebanyak \$40.9 ribu juta iaitu \$13.1 ribu juta hutang luar negeri dan \$27.8 ribu juta hutang dalam negeri.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pembayaran balik pinjaman-pinjaman ini akan terus dibiayai daripada hasil Kerajaan yang diperolehi dari pertambahan pendapatan dan eksport.

SEKOLAH TADIKA—RANCANGAN KERAJAAN

31. Tuan Ahmad Shah bin Datuk Haji Hussein Tambakau minta Menteri Pelajaran menerangkan cadangan-cadangan dan rancangan-rancangan Kerajaan untuk menjalankan sekolah-sekolah tadika oleh kerana pada masa ini Kerajaan belum mengambil satu langkah ang tepat. Bagaimanakah murid-murid sekolah tadika dapat diawasi dan dididik untuk menjadi murid-murid yang berharapan di masa-masa akan datang.

Dr Tan Tiong Hong: Pada masa ini, Kementerian Pelajaran belum ada rancangan untuk menjalankan tadika. Ini adalah disebabkan pendidikan prasekolah berada di luar sistem pendidikan formal dan peruntukan-peruntukannya dalam bidang kuasa Akta Pelajaran 1961 hanya merangkumi aspek-aspek berkaitan dengan syarat-syarat pendaftarannya sahaja. Namun begitu, sukacita dimaklumkan bahawa sekarang ini Kementerian Pelajaran sedang menjalankan satu kajian yang

mendalam berkaitan dengan pendidikan prasekolah yang terdapat di seluruh negara. Sebarang cadangan atau perancangan mengenai pendidikan prasekolah hanya boleh dibuat setelah kajian itu selesai.

**PERPUSTAKAAN SEKOLAH—
JUMLAH WANG
DIBELANJAKAN**

32. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Pelajaran menyatakan yang berikut:

- (a) berapakah jumlah wang yang dibelanjakan untuk perpustakaan di sekolah-sekolah dalam tahun 1982;
- (b) berapakah pecahan wang yang diperuntukkan kepada perpustakaan bagi berbagai jenis sekolah; dan
- (c) apakah panduan bagi sekolah-sekolah dalam pembelian buku-buku yang sesuai di perpustakaan.

Dr Tan Tiong Hong:

- (a) Bagi tahun 1982 jumlah wang yang dibelanjakan oleh sekolah-sekolah untuk tujuan pembelian bahan-bahan bacaan perpustakaan adalah sebanyak \$4,367,798.00.
- (b) Jumlah wang yang diperuntukkan untuk tujuan pembelian bahan bacaan perpustakaan tersebut mengikut pecahan jenis sekolah adalah seperti berikut:

(i) Sekolah Kebangsaan dan Sekolah Rendah Kebangsaan	\$1,895,229
(ii) Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina)	\$ 867,845
(iii) Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil)	\$ 131,425
(iv) Sekolah Menengah	\$1,647,285
	\$4,541,784

Peruntukan wang untuk tujuan pembelian buku-buku perpustakaan adalah berdasarkan kepada bilangan murid dan kategori sekolah masing-masing (bukan mengikut jenis sekolah).

- (c) Kementerian Pelajaran ada menyediakan Senarai-senarai Buku yang sesuai untuk diedarkan kepada semua sekolah sebagai panduan dalam memilih dan membeli buku-buku perpustakaan. Semua sekolah adalah diarah untuk menggunakan senarai-senarai tersebut untuk memilih buku bacaan yang sesuai bagi penggunaan perpustakaan mereka. Di samping itu maklumat mengenai cara-cara memilih bahan-bahan bacaan yang sesuai juga disampaikan kepada guru-guru perpustakaan dan guru-guru besar melalui kursus, bengkel, seminar dan taklimat yang dianjurkan dari masa ke semasa oleh Kementerian Pelajaran dan Jabatan Pelajaran Negeri masing-masing.

**LESEN TEKSI BANDARAYA—
JUMLAH**

33. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:

- (a) berapakah jumlah pemohon lesen teksi Bandaraya yang diterima oleh Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan sepanjang tahun 1982 dan tempoh sehingga 28-2-1983 dan daripada jumlah itu berapakah yang telah dipanggil temuduga, berapa pula yang berjaya dan berapa pula yang ditolak; dan
- (b) berapakah jumlah rayuan permohonan lesen teksi yang diterima oleh Bahagian Rayuan

Pelesenan Pengangkutan Jalan pada tempoh sepanjang tahun 1982 dan sehingga 28-2-1983, dan daripada jumlah itu berapa pula yang diluluskan dan berapa pula yang ditolak.

Datin Paduka Rafidah Aziz:

- (a) Daripada bulan Januari 1982 sehingga 28hb Februari 1983 Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan telah menerima sebanyak 2,431 permohonan lesen teksi di kawasan Bandaraya Kuala Lumpur. Oleh kerana baki pada akhir tahun 1981 berjumlah sebanyak 2,625 permohonan, jumlah permohonan kesemuanya bagi Wilayah Persekutuan yang perlu diselesaikan ialah sebanyak 5,106.

Daripada jumlah ini Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan telah dapat menyelesaikan sebanyak 4,000 permohonan di mana 543 pemohon telah dijemput menghadiri temuduga. Daripada jumlah 543 pemohon yang ditemuduga, 238 kelulusan telah diberi, sementara 305 yang lain telah ditolak. Sebanyak 31 permohonan yang lain telah diluluskan tanpa temuduga kerana permohonan-permohonan ini adalah permohonan-permohonan tukar nama, umpamanya daripada bapa kepada anak. Sebanyak 3,426 permohonan ditolak tanpa temuduga yang menjadikan jumlah permohonan yang tidak berjaya 3,731.

- (b) Di peringkat rayuan pula, sebanyak 508 pemohon daripada Wilayah Persekutuan telah mengemukakan rayuan di sepanjang tahun 1982 dan sehingga akhir bulan Februari

1983. Sekiranya diambil kira baki rayuan yang tidak dapat diselesaikan pada akhir tahun 1981 sebanyak 1,394 maka jumlah keseluruhan permohonan rayuan yang memerlukan penyelesaian ialah sebanyak 1,902. Daripada jumlah ini sebanyak 1,667 permohonan telah diselesaikan. 458 permohonan telah diluluskan, sementara 1,209 permohonan ditolak. Ini meninggalkan baki sebanyak 235 permohonan rayuan yang tidak dapat diselesaikan pada akhir bulan Februari 1983.

**DASAR EKONOMI BARU—
PENCAPAIAN**

34. Tuan Lee Lam Thye minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) sejauh mana Dasar Ekonomi Baru telah mencapai objektif yang digariskan khasnya dari segi pembasmian kemiskinan dan adakah ianya akan berakhir pada 1990 atau adakah Kerajaan bercadang untuk melanjutkan tempoh itu lagi; dan
- (b) apakah langkah yang telah diambil oleh Kerajaan untuk memastikan bahawa dalam pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru tidak akan ada penyimpangan dalam apa juga bentuk berlaku.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Pencapaian Dasar Ekonomi Baru, setakat 1980 telah pun dibayangkan dalam dokumen Rancangan Malaysia Keempat. Saya tidak bercadang untuk mengulangi data dan maklumat yang terkandung di dalam dokumen tersebut. Maklumat-maklumat yang kemaskini

akan dimasukkan dalam dokumen Kajian Separuh Penggal, Rancangan Malaysia Keempat yang akan diterbitkan dan dibentangkan dalam Dewan ini menjelang akhir tahun 1983.

Sementara itu, saya ingin memaklumkan Ahli Yang Berhormat bahawa pencapaian Dasar Ekonomi Baru dalam aspek-aspek pembasmian kemiskinan adalah memuaskan apabila ditinjau dari segi jagat besar (macro level). Tetapi Kerajaan telah mengarahkan agar usaha dan projek-projek yang lebih berkesan dilaksanakan selanjutnya, bagi peringkat jagat kecil (micro level) untuk membantu mengatasi masalah kemiskinan yang dihadapi oleh kumpulan-kumpulan yang tersangat miskin (hard care poverty groups) di mana-mana sahaja mereka terdapat.

Mengenai soalan Ahli Yang Berhormat berkaitan dengan tempoh Dasar Ekonomi Baru, saya inginlah menjelaskan bahawa rancangan perspektif Dasar Ekonomi Baru masih merupakan jangka masa 20 tahun dari 1971 hingga 1990. Sebarang pengubahan tarikh dan tempoh akan dilakukan berasaskan keperluan atau kedudukan menjelang tahun 1990 dan juga berasaskan keperluan untuk mempunyai sebarang plan perspektif jangka panjang lagi ataupun tidak. Tiada sebarang keputusan dasar boleh dibuat pada masa ini, tetapi memandangkan bahawa perancangan kita adalah dinamik bukannya statik, maka Ahli Yang Berhormat itu bolehlah menjangka Kerajaan akan melakukan tindakan yang paling wajar untuk kepentingan negara dan rakyat apabila tiba waktunya berbuat demikian. Kerajaan juga tidak akan berganjak atau menyimpang dari matlamat pencapaian Dasar Ekonomi Baru yang telah ditentukan itu.

HARGA GETAH

35. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan

adakah Kerajaan akan menyatakan suatu dasar yang agak agresif bagi menghidupkan kembali dinamik (dinamis) di dalam perusahaan getah untuk mengembalikan kepercayaan kepada pekebun-pekebun kecil dan tuan-tuannya ladang-ladang getah bagi menahan peluncuran harga-harga getah yang berterusan itu.

Menteri Perusahaan Utama (Dato' Paul Leong Kheng Seong): Ahli Yang Berhormat mungkin merujuk kepada peluncuran harga getah yang berlaku dalam tahun yang lepas kerana sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum mulai awal bulan Februari tahun ini harga getah RSS 1 mulai meningkat dari 191 sen/kg pada 2 Februari kepada 248 sen/kg pada 17 Mac 1983 iaitu kenaikan sebanyak 57 sen/kg dalam masa yang singkat. Harga getah bagi RSS 3 juga naik sebanyak 49.75 sen/kg dari 185.25 sen/kg kepada 235 sen/kg bagi tempoh yang sama. Dengan berlakunya kejatuhan harga getah di tahun lepas, Kerajaan telah mengambil beberapa langkah bagi menahan kejatuhan harga tersebut. Langkah-langkah tersebut ialah melalui Operasi Stok Penimbal di bawah Pertubuhan Getah Asli Antarabangsa (INRO) dan juga langkah-langkah bersama oleh sektor industri negara-negara ahli Persatuan Negara-negara Pengeluar Getah Asli (ANRPC). Agensi-agensi sektor awam juga iaitu RISDA dan MARDEC telah membeli getah terus dari pekebun-pekebun kecil dalam usaha memperbaiki harga getah di samping menyediakan ruang pasaran kepada pekebun-pekebun kecil. Semua langkah-langkah tersebut telah pun saya jelaskan di masa-masa yang lepas di dewan yang mulia ini semasa menjawab soalan-soalan yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Bagi menarik minat pengeluar-pengeluar, duti eksport mengenai getah telah pun diubahsuai dan

dikurangkan sejak beberapa tahun yang lepas. Selain dari itu usaha-usaha berterusan juga dibuat bagi memperbaiki lagi pengeluaran melalui penyelidikan, penggunaan hasil-hasil penyelidikan, tanaman semula dan juga memperbaiki lagi pemerosesan dan pemasaran getah Malaysia.

Sukacita saya menegaskan bahawa semua langkah-langkah yang saya sebutkan tadi adalah bertujuan bagi menentukan supaya getah asli Malaysia dapat lebih bersaing di pasaran dunia dan dengan itu dapat menambahkan pulangan kepada pengeluar-pengeluar terutamanya pekebun kecil.

PENYAKIT PADI MERAH— LANGKAH MENCEGAH

36. Dr Abdul Hamid bin Pawanteh minta Menteri Pertanian menyatakan tentang apakah langkah-langkah khusus yang perlu dan yang telah diambil bagi mengawal ataupun mencegah penyakit padi merah daripada merebak dari semasa ke semasa dan jika langkah-langkah pencegah secara besar-besaran perlu diambil, adakah undang-undang yang sedia ada memadai untuk mencapai maksud tersebut.

Dato' Abdul Manan bin Othman: Langkah-langkah khusus yang sedang dibuat untuk mengawal PMV adalah kempen kawalan PMV secara intensif di negeri-negeri yang terlibat iaitu:

- (a) Mengadakan latihan untuk pegawai-pegawai bidang khas, teknikal, pegawai perkembangan dan petani.
- (b) Program memusnahkan punca virus selepas menuai dengan cara membakar, membajak dan menyembur racun rampai.
- (c) Menggalakkan petani menanam padi jenis yang tahan kepada PMV seperti MR1, MR7, MR71, MR52 dan IR42.

(d) Kawalan kimia di peringkat samaian dengan menggunakan butiran carbofuran.

(e) Kawalan kimia ke atas tanaman padi yang sedia ada untuk mengawal populasi pembawa penyakit.

(f) aktiviti pengawasan dan ramalan telah diperhebatkan dengan lebih kerap dan teratur supaya dapat mengesan penyakit pada peringkat yang awal.

(g) Taip-tiap negeri telah menubuhkan satu jawatankuasa kawalan PMV.

Petani telah diberi bantuan racun carbofuran dan BPMC untuk mengawal bena hijau dan racun rumpai (Paraquat) untuk memusnahkan rumput dan tunggul-tunggul padi yang disyaki membawa virus.

Undang-undang Akta Makhluk Perosak Pertanian dan Tumbuh-tumbuhan Merbahaya 1976 adalah memadai.

RUMAH PANGSA—PENJAGAAN

37. Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa penjagaan dan penyediaan rumah-rumah pangsa di sekitar Kuala Lumpur adalah tidak memuaskan dengan keadaan sampah berselerak, lif sentiasa rosak, tempat-tempat rekreasi tidak cukup dan dewan bagi tujuan kebajikan hampir tidak ada langsung dan jika ya apakah tindakan yang akan diambil mengenai perkara ini.

Menteri Wilayah Persekutuan (Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf): Berhubung dengan rumah-rumah pangsa di sekitar Kuala Lumpur perlu dijelaskan bahawa Dewan Bandaraya Kuala Lumpur telah menjalankan langkah-langkah

yang positif dan penelitian yang mendalam tentang penyediaan dan penjagaannya bagi menentukan keselesaan dan kesempurnaan hidup penghuni-penghuni. Berkaitan dengan kebersihan rumah pangsa, pada masa ini Dewan Bandaraya telah pun menjalankan kerja-kerja ini melalui kontrak di empat buah kawasan iaitu di rumah pangsa Sri Sabah, Sri Johor, Sri Terengganu dan Sri Kelantan. Dengan cara ini kebersihan di rumah pangsa dapat ditingkatkan lagi di mana kontraktor-kontraktor yang berpengalaman menjalankan kerja-kerja itu dari pukul 6.00 pagi hingga ke 5.00 petang. Dewan Bandaraya bercadang akan mengkontrakkan kerja-kerja ini di semua kawasan rumah pangsa.

Selain dari itu di kawasan rumah pangsa yang mana masih menggunakan buruh sendiri dalam kerja-kerja kebersihan ini, pentadbiran Dewan Bandaraya sentiasa menentukan kebersihan di rumah pangsa mencapai tahap yang memuaskan. Risalah-risalah telah juga disebarkan kepada penghuni-penghuni bagi mengingatkan mereka supaya tidak membuang sampah merata-rata. Berkaitan dengan perkhidmatan lif pula dapat dipastikan sekarang bahawa kadar kekerapan kerosakan lif telah kurang. Penyelenggaraan yang lebih teliti telah dijalankan di mana belanja yang besar terlibat dengan penggantian alat-alat baru. Attenden lif juga telah dilantik yang bertugas sebanyak 2 "Shift" dari pukul 7.00 pagi hingga 11.00 malam. Perancangan telah dibuat supaya lif-lif yang lama digantikan dengan yang baru. Risalah berkaitan dengan cara-cara penggunaan lif yang betul telah disebarkan kepada penghuni-penghuni. Adalah didapati pada masa ini bahawa sekurang-kurangnya satu lif berjalan di setiap blok pada setiap masa.

Lain-lain kemudahan juga disediakan di setiap rumah pangsa.

Dewan untuk tujuan kebajikan adalah tersedia di semua kawasan rumah pangsa. Selain dari itu surau untuk kemudahan beribadat, perpustakaan, tabika dan pusat aktiviti seperti rukun tetangga, perhubungan masyarakat, badan penyelaras dan lain-lain disediakan di rumah-rumah pangsa. Bagi tujuan rekreasi pula tempat permainan kanak-kanak, gelanggang badminton, sepak takraw dan lain-lain juga disediakan. Bahkan bagi tujuan pengindahan "rock garden" juga dibina dan penanaman pokok-pokok telah dijalankan.

Dewan Bandaraya Kuala Lumpur sentiasa mengambil berat di atas kebajikan penghuni-penghuni di rumah-rumah pangsa dan justeru itu kemudahan-kemudahan tempat-tempat sosial dan ibadat sememang lebih banyak disediakan sekarang. Kesemua kemudahan seperti yang disebutkan tadi adalah semata-mata bagi menjamin keselesaan penghuni-penghuni rumah-rumah pangsa.

Namun begitu, kesempurnaan hidup di rumah-rumah pangsa juga bergantung kepada sikap positif dari penghuni-penghuni untuk menjaga dan mengawal kemudahan-kemudahan awam yang disediakan supaya ia sentiasa terpelihara dan di dalam keadaan sempurna. Adalah menjadi tanggungjawab penduduk-penduduk berkenaan untuk mematuhi peraturan-peraturan yang disediakan serta syarat-syarat menghuni sebagaimana yang telah ditentukan oleh pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Sikap lebih amanah dan semangat bekerjasama yang ujud sudah pasti menjamin keselesaan dan kebahagiaan hidup bermasyarakat di rumah-rumah pangsa.

SENAMAN MULA BEKERJA

38. Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahman minta Perdana Menteri menyatakan adakah beliau bercadang hendak mengarah semua

kakitangan Kerajaan semua peringkat dan juga kakitangan syarikat-syarikat swasta supaya mengadakan senaman ringkas selama 5 atau 10 minit tiap-tiap hari apabila hendak mula kerja mencontohi pekerja-pekerja di Negeri Jepun supaya pekerja-pekerja Malaysia berada di dalam keadaan cergas dan sihat apabila mula bekerja tiap-tiap hari.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Kerajaan tiada bercadang hendak mengeluarkan arahan demikian.

HARGA LADA HITAM

39. Tuan Ling Sie Ming minta Menteri Pertanian menyatakan langkah-langkah yang Kementerian akan ambil bagi menentukan bahawa jumlah pengeluaran lada akan meningkat kepada 27,500 tan di dalam tahun 1983 atau akan ditambah sebanyak 5.8% lebih daripada pengeluaran tahun 1982 memandangkan bahawa penanaman-penanam lada Sarawak yang mengeluarkan sebanyak 98.9% daripada jumlah hasil pengeluaran lada negara akan tidak meneruskan lagi secara beransur-ansur.

Dato' Abdul Manan bin Othman: Kementerian Pertanian tidak bercadang untuk menambah kawasan-kawasan tanaman lada hitam melebihi dari keluasan yang ada sekarang kerana lada hitam tidak lagi merupakan hasil pertanian berharga tinggi kerana harganya telah menurun dari \$1,300 sepikul di tahun-tahun 70an kepada hanya \$130 pikul sekarang ini. Penanam-penanam lada hitam akan digalakkan mengubah tanaman mereka kepada jenis tanaman lain yang sesuai dengan tanah mereka dan mempunyai harga pasaran yang baik seperti koko, sayuran dan tanaman-tanaman kontan. Bagi mereka yang lada hitamnya masih berhasil, bantuan dari segi input seperti baja dan lain-lain akan

diteruskan di bawah skim bantuan yang ada dan Jemaah Pemasaran Lada Hitam akan terus memberi perkhidmatan pemasaran bagi mengeksportkan hasil-hasil lada hitam yang dikeluarkan.

PONDOK TELEFON DI DAERAH

40. Tuan Tan Kok Hooi minta Menteri, Telekom dan Pos menyatakan sebab apa dalam setahun satu daerah cuma dibenarkan memasang sebuah pondok telefon sahaja.

Datuk Leo Moggie anak Irok: Suka saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Jabatan Telekom Negara tidak menghadkan bilangan pemasangan pondok telefon awam di kawasan luar bandar kepada sebuah sahaja bagi setiap daerah. Pemasangan ini bergantung kepada senarai permohonan yang disampaikan kepada pihak Jabatan Telekom dari Pejabat Kerajaan Negeri untuk kelulusan. Walau bagaimanapun dari proses meluluskan itu kemungkinan sesuatu daerah hanya diluluskan untuk dipasang sebuah sahaja pondok telefon tidak pula dinafikan, kerana Kerajaan mempunyai keutamaannya sendiri.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada tahun 1982 Jabatan Telekom telah memasang sebanyak 4,968 buah pondok telefon awam dan daripada jumlah ini sebanyak 2,493 buah telah dipasang di kawasan luar bandar.

KEMELESETAN EKONOMI— BANTUAN KEPADA NEGERI

41. Wan Abu Bakar bin Wan Mohamed minta Menteri Kewangan menyatakan iaitu pada masa ini negeri-negeri yang miskin di negara ini mengalami akibat yang teruk dari

kemelesetan ekonomi, tidakkah Kerajaan bercadang untuk memberikan bantuan khas kepada Kerajaan-kerajaan Negeri tersebut bagi menolong mengatasi masalah-masalah yang dihadapinya. Kalau ya, bagaimanakah cara dan bentuk bantuan tersebut?

Dato' Dr Ling Liong Sik: Kerajaan memang sedar berkenaan dengan masalah-masalah kewangan yang dihadapi oleh negeri-negeri yang secara tradisinya miskin lebih-lebih lagi pada ketika negara sedang mengalami kemelesetan ekonomi pada masa ini. Menyedari akan hakikat itulah Kerajaan telah mengkaji semula perhubungan kewangan antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan-kerajaan Negeri. Melalui kajian semula tersebut Kerajaan telah bersetuju pada prinsipnya supaya suatu bentuk pemberian baru yang didasarkan kepada tahap pembangunan ekonomi, infrastruktur dan kesejahteraan hidup rakyat diwujudkan. Pemberian baru ini berjumlah \$100 juta setahun dan negeri-negeri yang tahap pembangunan ekonomi, infrastruktur dan kesejahteraan hidup rakyatnya yang paling rendah sekali akan mendapat bahagian yang terbanyak.

Di samping pemberian baru itu Kerajaan juga telah meluluskan pindaan kepada pemberian pertambahan hasil yang didasarkan kepada keluaran negara kasar (GNK) perkapita. Pada masa ini pemberian pertambahan hasil yang didasarkan kepada GNK perkapita berjumlah \$50 juta sahaja. Kerajaan telah bersetuju supaya pemberian ini dinaikkan kepada \$100 juta untuk menjadikan

jumlah pemberian pertambahan hasil keseluruhannya sebanyak \$150 juta (\$100 juta didasarkan kepada GNK perkapita manakala \$50 juta lagi didasarkan kepada penduduk dan sama rata).

Adalah dijangka perbelanjaan tambahan sebanyak \$150 juta setahun akan ditanggung oleh Kerajaan Persekutuan melalui kajian semula yang disebutkan di atas.

BUMIPUTERA DALAM PERUSAHAAN MINYAK/GAS

42. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan peratus penyertaan:

- (a) rakyat Malaysia; dan
- (b) orang-orang Bumiputera dalam perusahaan minyak/gas di Malaysia dengan memberikan butir-butir sepenuhnya, dan nyatakan apakah tindakan yang telah diambil untuk menambahkan peratus penyertaan rakyat Malaysia dalam perusahaan minyak/gas dengan memberikan sasaran masa (time-targets) yang ditetapkan oleh Kerajaan.

Dato' Lew Sip Hon: Berdasarkan kepada kebenaran yang dikeluarkan bagi memasar dan mengedar minyak/gas yang dibuat oleh syarikat-syarikat minyak seperti Esso, Shell, BP, Mobil, Caltex, Summit dan sebagainya, bilangan dan peratus pengusaha minyak/gas oleh rakyat Malaysia mengikut kegiatan-kegiatan yang tertentu pada penghujung 1982 adalah seperti berikut:

Kegiatan	Bilangan	Peratus
(i) Stesen Minyak	1,323	40.65
(ii) Pengangkutan	115	3.53
(iii) Bahan-bahan petroleum secara borong termasuk bunkering	822	25.25

(iv) Gas Petroleum Cecair (LPG)	995	30.57
JUMLAH ..	3,255	100%

Kedudukan penyertaan Bumiputera dibandingkan dengan bukan Bumiputera adalah seperti berikut:

	Bilangan	Peratus
(i) <i>Stesen Minyak</i> —		
(a) Bumiputera	187	14.14
(b) Bukan Bumiputera	1,136	85.87
	1,323	100%
(ii) <i>Pengangkutan</i> —		
(a) Bumiputera	28	24.35
(b) Bukan Bumiputera	87	75.65
	115	100%
(iii) <i>Bahan-bahan petroleum secara borong termasuk bunkering</i> —		
(a) Bumiputera	263	32
(b) Bukan Bumiputera	559	68
	822	100%
(iv) <i>Pengedaran gas petroleum cecair (LPG)</i> —		
(a) Bumiputera	210	21.11
(b) Bukan Bumiputera	785	78.89
	995	100%

Tindakan-tindakan yang diambil untuk menambah peratus penyertaan rakyat Malaysia dalam perusahaan minyak/gas ialah:

- (i) bagi permohonan-permohonan baru, kebenaran memasar dan mengedar hanya diberi kepada syarikat-syarikat yang dipunyai oleh rakyat Malaysia. Jika ada pun penglibatan rakyat asing, ekuitinya ditetapkan tidak melebihi 30%;
- (ii) pemegang-pemegang kebenaran diminta berunding dengan Kementerian Perdagangan dan Perindustrian sebelum memilih dan melantik mana-mana pengedar, pengedar kedua dan ejen-ejen;

- (iii) bagi syarikat-syarikat yang sudah menjalankan perniagaan, kerjasama mereka diminta di dalam menyusun semula ekuitinya. Jika didapati ekuiti adalah tinggi, mereka diminta meningkatkan ekuiti penyertaan rakyat Malaysia dan pekerja-pekerjanya hendaklah mencerminkan komposisi rakyat Malaysia.

JAWATANKUASA KHAS MENGGUBAL UNDANG-UNDANG ISLAM

Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan komposisi, syarat-syarat rujukan dan kemajuan

Jawatankuasa khas yang diketuai oleh Menteri dalam Jabatan Perdana Menteri, Datuk Mohamed Nasir, untuk menggubal satu kanun undang-undang yang bertujuan mendedahkan unsur-unsur Islam kepada rakyat Malaysia dan sama ada menjadi hasrat Kerajaan untuk regulate dan mengawal moral di negara ini.

Tuan Anwar bin Haji Ibrahim: Jawatankuasa khas seperti yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak wujud. Merujuk kepada soal moral, perlulah dijelaskan bahawa sememangnya menjadi hasrat Kerajaan untuk meningkatkan prestasi pekerja, menyedarkan rakyat tentang tanggungjawab mereka membangunkan negara, membentersa rasuah dan mewujudkan masyarakat berdisiplin dan berhemah tinggi.

RANCANGAN PEMULIHAN KAMPUNG

Tuan Awang bin Jabar minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menerangkan benarkah Rancangan Pemulihan kampung ditiadakan? Dan apakah rancangan gantinya?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Adalah tidak benar bahawa Rancangan Pemulihan Kampung (RPK) telah ditiadakan. Untuk makluman T.B. RPK masih terus dilaksanakan. Tetapi pendekatan perlaksanaan rancangan ini telah diubahsuaikan. Pada masa-masa dahulu RPK memberi keutamaan pertama kepada Program Pemulihan Rumah, keutamaan kedua kepada Program Pemulihan Infrastruktur dan

Kemudahan Sosial dan memberi keutamaan yang rendah kepada Program Projek-projek Ekonomi. Mulai tahun 1983, Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar telah memberi keutamaan pertama kepada Program-program mewujudkan projek-projek ekonomi iaitu mewujudkan industri kraftangan dan industri kampung. Keutamaan kedua kepada Program Pemulihan Infrastruktur dan Kemudahan Sosial. Manakala Program Pemulihan Rumah Individu-individu tidak ada lagi apa-apa keutamaan.

Adalah diharapkan bahawa pendekatan baru ini akan mewujudkan masyarakat luar bandar yang berdikari dan bagi meninggikan pendapatan penduduk-penduduk luar bandar itu sendiri.

PERMIT KERJA KEPADA ORANG FILIPINA/INDONESIA DI SABAH/SARAWAK— BILANGAN

Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan bilangan permit kerja yang telah dikeluarkan kepada orang-orang Filipina, Indonesia dan lain-lain bangsa di Sabah, Sarawak dan Semenanjung Malaysia dalam tahun 1982 dan langkah yang diambil oleh Kerajaan untuk melindungi peluang-peluang pekerjaan dan syarat-syarat pekerjaan rakyat Malaysia.

Dato' Mak Hon Kam: Bilangan permit kerja yang masih hidup (active) yang telah dikeluarkan oleh Kementerian saya di Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak pada 31-12-82 adalah seperti berikut:

	Melayu	Cina	India	Indo	Filipina	Lain-lain	Jumlah
(a) Semenanjung Malaysia	834	1,996	7,633	—	—	1,722	12,235
(b) Sabah	—	482	42	2,262	824	44	3,654
(c) Sarawak	8	144	8	—	—	37	197
					JUMLAH ..		16,086

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, Kerajaan telah dan sedang sentiasa mengambil segala langkah yang wajar untuk melindungi peluang-peluang dan syarat-syarat pekerjaan bagi rakyat Malaysia. Keutamaan bagi mengisi apa jua jawatan adalah diberi kepada rakyat. Pekerja-pekerja bukan warganegara atau pekerja asing akan hanya dipertimbangkan jika tiada rakyat yang layak untuk mengisi jawatan berkenaan.

Bagi tujuan melindungi hak dan peluang pekerjaan rakyat, Akta (Sekatan) Kerja, 1968 telah digubalkan untuk menyekat pekerja bukan warganegara daripada bekerja dengan sewenang-senangnya di negara kita. Di samping itu pekerja-pekerja asing, yang ingin bekerja di negara kita, adalah disyaratkan memiliki pas kerja yang dikeluarkan oleh pihak Imigresen. Kedua-dua langkah ini adalah dengan secara langsung melindungi peluang pekerjaan rakyat

Malaysia. Dengan adanya Undang-undang Buruh yang sedang berkuatkuasa syarat-syarat pekerjaan rakyat adalah juga terlindung.

PELAJAR TINGKATAN ENAM— JUMLAH

Tuan Chan Kok Kit minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah pelajar-pelajar yang ditawarkan tempat di tingkatan enam dalam tahun 1980, 1981 dan 1982 dengan memberi angka-angka mengikut perpecahan kaum dan negeri, dan juga nyatakan asas yang digunakan dalam menawarkan tempat untuk pelajar-pelajar bumiputera dan bukan bumiputera dalam setiap aliran (Stream).

Dr Tan Tiong Hong: Jumlah pelajar-pelajar yang berjaya memasuki Tingkatan Enam Rendah bagi tahun 1980, 1981 dan 1982 adalah 63,522 orang. Mengikut pecahan kaumnya adalah seperti berikut:

<i>Negeri</i>	<i>Jurusan Sains</i>		<i>Jurusan Sastera</i>	
	<i>Bumi</i>	<i>Bukan Bumiputera</i>	<i>Bumi</i>	<i>Bukan Bumiputera</i>
Perlis	312	82	231	35
Kedah	2,012	786	1,996	446
Pulau Pinang	1,180	2,016	800	1,551
Perak	2,213	2,246	2,326	1,370
Selangor	956	1,444	1,897	1,120
Wilayah Persekutuan	2,540	1,903	1,197	1,809
Negeri Sembilan	1,785	654	1,398	571
Melaka	1,192	795	1,150	708
Johor	2,916	1,578	2,859	900
Pahang	1,177	480	1,294	377
Terengganu	1,507	80	1,049	60
Kelantan	1,657	210	2,124	165
Sabah	71	251	466	146
Sarawak	165	2,016	433	820
	19,683	14,541	19,222	10,076

(ii) Asas yang digunakan bagi memilih pelajar-pelajar bumiputera dan bukan bumiputera ke jurusan Sastera adalah mendapat kepujian dalam Bahasa Malaysia dan agreget terbaik dalam "3 cognate subject" serta bergantung kepada kekosongan tempat.

Manakala asas yang digunakan bagi jurusan Sains adalah lulus dalam Bahasa Malaysia dan agreget terbaik dalam "3 agreget subject" serta bergantung kepada kekosongan tempat juga.

**"PEMBAYARAN MUHIBBAH"
DARI KERAJAAN
JEPUN**

Tuan Chan Kok Kit minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau akan membangkitkan dengan Kerajaan Negeri Jepun supaya biasiswa-biasiswa dan latihan diberi kepada keluarga mangsa-mangsa yang telah terkorban atau tercatat apabila mereka dibawa ke Thailand oleh Jepun semasa Perang Dunia Kedua untuk membina landasan keretapi di situ; jika ya, beri butir-butir lanjut, jika tidak, mengapa.

Perdana Menteri: Soalan yang seakan-akan sama dengan soalan ini telah pun dibangkitkan beberapa kali dahulu di dalam Dewan ini. Isu ini telah pun diselesaikan setelah Jepun bersetuju memberi sebanyak \$25 juta kepada Malaysia sebagai "pembayaran muhibbah" (goodwill payment). Jumlah ini telah dipersetujui dalam satu perjanjian yang ditandatangani pada 26-9-67. Wang ini bertujuan untuk membantu kita dalam melancarkan Syarikat

Perkapalan Nasional kita sendiri dan, dengan bantuan tersebut, kita telah pun membeli dua buah kapal untuk Perbadanan Perkapalan Antarabangsa Malaysia Berhad. Dengan yang demikian masalah ini tidaklah berbangkit lagi.

**PEMBORONG BUMIPUTERA
DALAM PROJEK PETROLEUM/
GAS—PENYERTAAN**

Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) apakah dasar dan strategi yang telah dirangka dan dipakai oleh Kerajaan berhubung dengan penyertaan pemborong-pemborong tempatan dan Bumiputera, penggunaan komponen-komponen dan perkhidmatan-perkhidmatan tempatan di dalam projek-projek petroleum dan gas di negara ini; dan
- (b) berapakah nilai kontrak-kontrak prasarana dan berasaskan petroleum yang telah dilaksanakan oleh berbagai-bagai agensi Kerajaan di Negeri Terengganu dan angka pecahannya yang dilaksanakan oleh Pemborong-pemborong Antarabangsa, Tempatan dan Bumiputera.

Perdana Menteri: Soalan (a) telah pun dijawab di Dewan ini dalam sidang ini.

Mengenai soalan (b) nilai projek-projek yang telah dilaksanakan di Terengganu adalah seperti berikut:

<i>Aktiviti-aktiviti Upstream (Januari 1982-Disember 1982)</i>		<i>Nilai (M\$)</i>	<i>Peratus (%)</i>
Jumlah	..	1,520,410,051	100.0
Bumiputera	..	282,739,504	18.6
Bukan Bumiputera	..	438,517,758	28.8
Syarikat-syarikat Asing	..	319,027,583	21.0
Syarikat-syarikat Malaysia (foreign majority) ..	..	480,125,106	31.6

<i>Aktiviti-aktiviti Downstream 1982-Mac 1983</i>	<i>Nilai (M\$)</i>	<i>Peratus (%)</i>
Jumlah	92,363,688	100.0
Bumiputera	12,341,120.4	13.6
Bukan Bumiputera	9,636.800	10.6
Syarikat-syarikat Malaysia (foreign majority) ..	67,337,062	72.4
Usahasama (Bumiputera dan Bukan Bumiputera)	3,048,706.5	3.4

USAHAWAN TEMPATAN/BUMI- PUTERA DALAM PROJEK PETROLEUM/GAS— PELAN INDUK

Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) adakah satu pelan induk dan program yang terencana dan tersusun bagi menggalak, membantu dan penggiatan penyertaan usahawan-usahawan tempatan dan bumiputera di dalam projek-projek petroleum dan gas di negara ini, khususnya di Negeri Terengganu; dan
- (b) bagaimanakah kerjasama dan penyelarasan di antara Kerajaan Pusat, Petronas LKKP (MIDA) dan Kerajaan Negeri Terengganu di dalam perancangan dan perlaksanaan dasar, strategi dan program perusahaan yang berasaskan petroleum dan gas di Negeri Terengganu.

Perdana Menteri:

- (a) Pada masa ini Petronas masih lagi belum mempunyai pelan induk dan program-program bagi menggalakkan penyertaan Bumiputera di dalam projek-projek petroleum dan gas. Walau bagaimanapun Petronas telah menubuhkan satu jawatankuasa kerja untuk menyediakan satu pelan induk bagi membantu Bumiputera dan penduduk tempatan lain untuk

menceburi di dalam projek-projek berasaskan petroleum dan gas.

- (b) Mengikut Akta Pembangunan Petroleum tahun 1974 (Petroleum Development Act 1974) Petronas adalah bertanggungjawab terus kepada YAB Perdana Menteri. Perancangan dan pelaksanaan dasar-dasar utama, strategi dan program Petronas termasuk industri yang berasaskan petroleum dan gas di Terengganu adalah dibincangkan dan diselaraskan di beberapa peringkat termasuk Majlis Tindakan Negara (MTN), Majlis Kebangsaan Penasihat Petroleum (NPAC), Jawatankuasa Kabinet Mengenai Tenaga (JKKT) dan beberapa jawatankuasa kerja yang lain. Jawatankuasa-jawatankuasa ini adalah diwakili oleh berbagai Agensi Pusat dan wakil Kerajaan-kerajaan Negeri.

DAGING HALAL DI RESTORAN/HOTEL— HIDANGAN

Tuan Seow Hun Khim minta Perdana Menteri menyatakan sama ada benar bahawa cuma daging-daging halal kepada orang Islam disaji di restoran-restoran, hotel-hotel dan tempat-tempat seumpama itu; jika ya, sama ada beliau sedar bahawa

kebanyakan pelanggan-pelanggan yang mengunjungi tempat makan seperti itu adalah terdiri dari rakyat yang bukan Islam dan sama ada beliau akan mengkaji semula syarat-syarat ini.

Tuan Anwar bin Haji Ibrahim: Mulai 1hb Januari 1983 hotel-hotel kelas mewah dan pertama yang diluluskan di bawah Akta Galakan Pelaburan 1968 adalah dikehendaki menyediakan dapur dan peralatan yang berasingan untuk makanan halal bagi orang Islam. Hotel-hotel kelas menengah pula adalah dikehendaki menyediakan dapur dan peralatan berasingan sekiranya makanan halal disediakan. Tujuannya adalah untuk memberikan kemudahan bagi masyarakat Islam sementara daging dan makanan lainnya boleh dijual meskipun tidak ditanggung halal kerana Kerajaan menyedari akan adanya pelanggan-pelanggan bukan Islam. Peraturan ini tidak melibatkan kebanyakan kedai-kedai atau restoran-restoran di mana makanan Islam tidak disediakan.

Oleh kerana masalah ini adalah jelas dan munasabah maka tidaklah perlu dikaji semula syarat-syarat tersebut.

MAJLIS TEMPATAN SARAWAK— GERAN PEMBANGUNAN

Tuan Sim Kwang Yang minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan adakah Kementerian beliau akan menimbangkan membuat surat Geran Pembangunan atau Geran Pelancaran Khas di bawah kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Keempat supaya dapat membantu majlis-majlis tempatan di Sarawak dalam melaksanakan projek-projek pembangunan tempatan mereka seperti pusat-pusat peniaga kerana

majlis-majlis tersebut kekurangan wang untuk memajukan bandar-bandar mereka.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Neo Yee Pan): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Penguasa-penguasa Tempatan di Negeri Sarawak tidak mematuhi Akta Kerajaan Tempatan, 1976 dan Undang-undang Kecil berkaitan yang digunakan di Semenanjung Malaysia. Sistem Kerajaan Tempatan yang terdapat di Negeri Sarawak adalah juga berlainan daripada sistem Kerajaan Tempatan di Semenanjung Malaysia. Pada masa ini Kerajaan masih belum menimbangkan kemungkinan pemberian sebarang geran kepada Penguasa-penguasa Tempatan di Negeri Sarawak. Semua Penguasa Tempatan di Negeri Sarawak hendaklah menggunakan punca-punca kewangan sendiri untuk menampungkan projek-projek pembangunan, termasuk projek-projek infrastruktur. Penguasa-penguasa Tempatan tersebut bolehlah mendapat bantuan, jika ini diperlukan, dari Kerajaan Negeri Sarawak.

KENDERAAN—KUTIPAN HASIL

Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Kewangan menyatakan jumlah wang dikutip oleh Kementerian dari kenderaan-kenderaan, pemilik-pemilik kenderaan, cukai-cukai jalan, lesen-lesen kenderaan, lesen-lesen pemandu, "weighing fees" dan sebagainya melalui Jabatan Pengangkutan Jalan (JPJ: RIMV) untuk tahun-tahun 1980, 1981 dan 1982. Berapa darinya telah diperuntukkan bagi pengendalian jalan di seluruh negara.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Jumlah hasil yang dikutip daripada

kenderaan-kenderaan, pemilik-pemilik kenderaan, cukai-cukai jalan, lesen-lesen kenderaan, lesen-lesen pemandu, "weighing fees" dan

sebagainya melalui Jabatan Pengangkutan Jalan pada tahun-tahun 1980, 1981 dan 1982 adalah seperti berikut:

<i>Butir-butir Hasil</i>	<i>1980</i>	<i>1981</i>	<i>1982</i>
(a) Cukai Jalan	390.1	414.5	459.4
(b) Bayaran Pendaftaran	9.7	7.7	10.3
(c) Lesen Memandu	48.2	54.7	66.8
(d) Lesen Vokesyenal	2.6	2.7	3.0
(e) Bayaran Ujian Memandu	5.1	7.1	7.2
(f) "Weighing Fees"	1.0	1.1	1.1
(g) Pelbagai Pengangkutan Jalan	9.1	9.5	14.8
JUMLAH ..	465.8	497.3	562.6

Pada masa ini peruntukan yang disediakan bagi pengendalian jalan tidak ada kaitannya dengan jumlah

wang yang dikutip. Di bawah ini diperturunkan butir-butir peruntukan pengendalian jalan seperti berikut:

	<i>1980</i>	<i>1981</i>	<i>1982</i>
(1) Pengendalian untuk jalan/jambatan Persekutuan (Federal Roads)	\$ 42,663,000	53,006,200	\$ 73,015,000
(2) Pengendalian untuk jalan/jambatan Negeri (State Roads)	\$ 94,496,998	\$ 89,944,739	256,853,296
(3) Pengendalian untuk jalan/jambatan Wilayah Persekutuan (Roads in Wilayah Persekutuan)	\$ 3,830,795	\$ 3,891,993	\$ 9,113,234
JUMLAH ..	\$140,990,793	\$146,842,932	\$338,981,530

LAWATAN PERDANA MENTERI KE JEPUN

Tuan Haji Hassan bin Haji Mohamed minta Perdana Menteri menyatakan apakah hasil lawatan beliau ke Negeri Jepun baru-baru ini dalam hubungan kepentingan politik dan ekonomi negara kita.

Perdana Menteri: Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, soalan seumpama ini telah dijawab oleh YAB Timbalan Perdana Menteri dalam Dewan ini pada 14hb Mac, 1983. Jawapan yang diberi itu telah memberi penjelasan dengan mendalam mengenai hasil lawatan rasmi saya dari

segi ekonomi dan politik. Oleh itu saya tidak bercadang membuat apa-apa tambahan.

HARGA PETROL/GAS MASAK—MENURUNKAN

Tuan Quah Wee Liam minta Perdana Menteri menyatakan adakah beliau sedar bahawa pada masa sekarang, harga untuk petroleum mentah telah turun, adakah Kerajaan mempertimbangkan mengurangkan harga petrol, gas masak dan lain-lain hasil petroleum. Apakah kesan penurunan harga petroleum ke atas hasil negara kita.

Perdana Menteri: Kerajaan sedang mengikuti perkembangan dalam kejatuhan harga minyak mentah dunia. Malahan baru-baru ini (berkuatkuasa mulai pada 1hb Februari, 1983) Kerajaan telah menurunkan harga minyak mentah di antara US\$5.40 setong sehingga US\$5.80 setong sejajar dengan harga "back bench" yang telah diturunkan dari US\$34 setong kepada US\$29 setong.

Perubahan harga runcit barang-barang petroliaam di Malaysia pula adalah didasarkan kepada "product posting di Singapura. Sejak ulangkaji harga runcit tempatan pada 28hb Julai, 1982 dahulu "product postings" ini belum berubah dan oleh kerana itu, harga runcit tempatan akan dikekalkan pada paras sekarang buat masa ini. Walau bagaimanapun, Kerajaan akan mengambil tindakan sewajarnya untuk mengulangkaji harga runcit tempatan apabila "product postings" ini berubah, jika perlu.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG KUMPULAN WANG BIASISWA PENGAJIAN TINGGI RAJA- RAJA DAN YANG DI-PERTUA- YANG DI-PERTUA NEGERI

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi menubuhkan Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri dan bagi membuat peruntukan mengenai pengurusan kumpulan wang itu dan perkara-perkara lain yang bersampingan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERTUBUHAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibaca bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang. (23hb Mac, 1983).

Timbalan Yang Dipertua: Sekarang saya menjemput Yang Berhormat Timbalan Menteri untuk menjawab.

3.35 *pm*.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu izinkan saya menghulurkan ucapan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menzahirkan minat dengan mengemukakan cadangan-cadangan, pandangan-pandangan dan teguran-teguran terhadap Rang Undang-undang Pertubuhan (Pindaan) 1983. Saya juga ingin merakamkan ucapan penghargaan saya kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Matang, Batu Pahat, Pasir Putih, Tumpat, Parit Buntar dan Jerai kerana memberi sokongan bulat kepada pindaan ini.

Tuan Yang Dipertua, sukalah saya mengambil kesempatan ini untuk memberi ulasan-ulasan dan penjelasan-penjelasan terhadap setengah-setengah perkara yang dibangkitkan sepanjang masa perbahasan mengenai pindaan yang tersebut berjalan petang semalam.

Tuan Yang Dipertua, sebenarnya, pindaan kepada Akta Pertubuhan yang dibentangkan di Dewan yang muha hari ini merangkumi sikap liberalisma Kerajaan. Kesediaan Kerajaan untuk meminda beberapa

peruntukan yang selama ini dipersoalkan dan dipertikaikan oleh sebilangan pertubuhan di negara ini adalah lambang kesanggupan Kerajaan kita untuk membuat keputusan tertentu yang mana ianya diambil setelah berdailog dan berbincang dengan pihak yang merasa kurang puas hati.

Saya berharap semoga tidak akan wujud sebarang golongan di negara ini yang cuba mengeksploitasikan sikap liberalisma ini. Saya juga berharap tidak akan wujud sebarang kumpulan sama ada pertubuhan sukarela atau pertubuhan politik di negara ini yang akan menjadikan pindaan-pindaan Rang Undang-undang ini sebagai modal politik yang sempit demi kepentingan mereka sendiri. Ingin saya tegaskan di sini bahawa kita hendaklah sama-sama memelihara sikap liberalisma ini demi kepentingan dan kesejahteraan negara dan rakyat. Janganlah pula hendaknya sikap ini kita musnahkan dan mencampur-adukkan dengan sentimen politik yang cetek sehingga ianya mencetuskan proak-perunda, haru-biru, mudarat dan kesengsaraan kepada rakyat.

Tuan Yang Dipertua, memang wujud golongan yang masih tidak puas hati terhadap Akta Pertubuhan walaupun pihak Kerajaan mengemukakan pindaan-pindaan seperti dibentangkan hari ini, tetapi ada yang menggembirakan saya ialah terdapatnya akhbar-akhbar yang berpengaruh, ketua-ketua masyarakat dan pemimpin-pemimpin memberikan sokongan penuh kepada pindaan Akta Pertubuhan ini. Memang sukar untuk memberi kepuasan hati kepada semua golongan terhadap sebarang perubahan, pembaharuan ataupun dasar yang diamalkan oleh Kerajaan. Sebenarnya, sikap ini adalah sikap semula jadi manusia. Akan tetapi, apa yang penting ialah bahawa segala perubahan dan pembaharuan dasar Kerajaan itu diterima oleh majoriti

rakyat yang telah memberi mandat kepada Kerajaan untuk mentadbirkan negara ini dengan adil, saksama, bersih, cekap dan amanah.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat dari Kepong dan Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar telah membangkitkan soal berkaitan dengan kebenaran memeriksa oleh orang ramai dokumen-dokumen yang difailkan.

Tuan Yang Dipertua, ini sebenarnya diperuntukkan semata-mata bertujuan untuk melindungi Pertubuhan itu sendiri. Yang anihnya peruntukan inipun dikritik juga.

Tuan Yang Dipertua, Ahli Yang Berhormat dari Tumpat telah menyarankan supaya semua jenis Pertubuhan didaftarkan serta diawasi setiap masa.

Di sini sukalah saya menjelaskan bahawa mana-mana Pertubuhan, Persatuan atau Kelab yang mengandungi 7 orang atau lebih dan mempunyai tujuan sama ada sementara atau kekal adalah diwajibkan didaftar di bawah Akta Pertubuhan 1966, sekiranya Pertubuhan tersebut tidak boleh didaftarkan di bawah mana-mana undang-undang lain yang berkuatkuasa sekarang. Mana-mana Pertubuhan yang tidak berdaftar adalah merupakan suatu Pertubuhan yang menyalahi undang-undang dan mana-mana pemegang jawatan atau mana-mana orang yang menguruskan Pertubuhan itu adalah melakukan satu kesalahan dan jika disabitkan boleh dikenakan hukuman penjara tidak lebih daripada 5 tahun atau denda tidak melebihi \$10,000 atau kedua-duanya sekali.

Saya suka memberi jaminan bahawa Kerajaan akan sentiasa mengawasi kegiatan Pertubuhan dan tidak akan teragak-agak mengambil tindakan ke atas mana-mana Pertubuhan yang tidak mematuhi kehendak Akta ini.

Tuan Yang Dipertua, Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar dan dari Kepong telah menyentuh mengenai kuasa Pendaftar yang masih katanya dikekalkan. Sukalah saya memaklumkan kepada Yang Berhormat yang berkenaan bahawa sejak Akta Pertubuhan 1966 dikuatkuasakan tidak terdapat sebarang aduan mengenai penyalahgunaan kuasa oleh Pendaftar Pertubuhan. Rekod mereka adalah bersih. Jika mana-mana Pertubuhan mendapati ada pegawai-pegawai Jabatan Pendaftaran menyalahgunakan kuasa mereka atau melampaui kuasa yang diperuntukkan dalam Akta, mereka boleh mendaftarkan, dengan izin Court injunction untuk menghalang tindakan yang sedemikian.

Pegawai-pegawai Pendaftaran hanya boleh memeriksa Pejabat Pertubuhan semata-mata untuk menentukan aktiviti Pertubuhan dijalankan menurut tujuan-tujuan yang ianya didaftarkan dan untuk menjaga kepentingan ahli-ahlinya. Pendek kata kuasa Pendaftar di dalam pindaan ini lebih banyak dikenakan sekatan.

Tuan Yang Dipertua, Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar, Kepong dan Bandar Kuching telah membangkitkan persoalan rayuan ke mahkamah di atas keputusan-keputusan Pendaftar Pertubuhan atau Menteri.

Tuan Yang Dipertua, seksyen 18 Akta Pertubuhan Pindaan 1983 adalah satu peruntukan umum mengenai rayuan. Ia membolehkan mana-mana Pertubuhan tempatan, pemegang-pemegang jawatan atau ahli-ahli sesuatu Pertubuhan yang tidak puas hati terhadap keputusan Pendaftar mengenai perkara-perkara yang disenaraikan di perenggan (a) hingga (1) seksyen yang tersebut membuat rayuan kepada Menteri. Keputusan

Menteri adalah final atau muktamad. Adalah suatu amalan biasa dalam penggubalan undang-undang untuk memasukkan sesuatu Klausula yang menghadkan bidangkuasa mahkamah mempersoalkan sebarang tindakan pentadbiran mengikut kuasa yang diberikan oleh undang-undang. Namun demikian Klausula ini tidak boleh dianggap sebagai penghalang bagi permohonan, dengan izin, certiorari di atas alasan-alasan yang tertentu.

Tuan Yang Dipertua, ada dua kategori terbesar dan dengan mahkamah atau membuat penyemakan perundangan ataupun judicial review terhadap keputusan yang dibuat oleh Menteri:

- (i) Apabila pentadbir atau Menteri menyalahguna atau melampaui kuasa yang diberikan kepadanya. Keadaan ini berbangkit apakala keputusan tersebut dibuat secara *mala fide* iaitu niat jahat, menyalahi tujuan, mengambilkira faktor-faktor yang tidak berkaitan atau tidak mengambilkira faktor-faktor yang berkaitan atau membuat keputusan yang tidak menasabah.
- (ii) Apakala Pendaftar atau Menteri gagal melaksanakan budi-bicara secara betul, dengan izin, *fails to exercise discretion*, keadaan ini timbul apabila keputusan tersebut dibuat secara pilih kasih berdasarkan polisi yang dibuat sendiri tanpa penelitian dan penggunaan fikiran malah keputusan-keputusan tersebut semata-mata dibuat secara mechanical dan sebagainya.

Alasan-alasan ini, Tuan Yang Dipertua, dipanggil doctrinaire *ultra vires*. Sungguhpun keputusan seseorang administrator itu adalah

muktamad atau final, mahkamah boleh set aside keputusan-keputusan yang *ultra vires*, ertinya walaupun terdapat penalty clause di dalam Seksyen 18 keputusan Menteri boleh dibuat semakan kehakiman oleh Mahkamah melalui certiorari berasaskan sebab-sebab yang dinyatakan sekejap tadi. Mahkamah di dalam keputusan-keputusannya tidak menerima konsep bahawa kuasa budi-bicara oleh pihak berkuasa adalah merupakan budi-bicara mutlak, dengan izin, absolute and unfettered discretion.

Tuan Yang Dipertua, Yang Amat Arif Raja Azlan Shah iaitu Ketua Hakim Negara sekarang dalam kes Pengarah Tanah dan Galian Wilayah Persekutuan vs Sri Lempah Enterprises Sdn Bhd, 1979 1 MLJ, muka surat 148 berkata:

(Dengan izin) “Unfettered discretion is a Contradiction in terms, every legal power must have legal limits; otherwise there is dictatorship. In other words every discretion cannot be free from legal restraint. Where it is wrongly exercised, it becomes the duty of the court to intervene. The courts are only deference of liberty of the subjects against departmental aggression.”

Tuan Yang Dipertua, sukalah saya menegaskan sekali lagi dalam Dewan yang mulia ini bahawa sungguhpun Kerajaan mengamalkan sikap liberalisma, tetapi Kerajaan tidak akan berkompromi dalam soal-soal dan isu-isu komunisma atau pelampau. Yang demikian, Kerajaan akan sentiasa memberi perhatian yang serius terhadap sesuatu aktiviti yang berpotensi menjejaskan ketenteraman awam dan keselamatan negara. Justeru itu Kerajaan akan terus mengawasi tindak-tanduk mereka yang licin lagi halus sama ada di luar mahupun di dalam Pertubuhan.

Tuan Yang Dipertua, pihak komunis dan anasir-anasir subversif serta puak-puak pelampau memang menjalankan kegiatan-kegiatan mereka secara halus. Oleh itu rakyat perlulah sentiasa berwaspada supaya tidak terpedaya dengan muslihat dan tipu helah mereka. Dalam soal ini saya bersetuju dengan apa yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli dari Tumpat yang mana katanya, “komunis, anasir-anasir subversif dan pelampau tidak berhenti-henti mencari peluang untuk menyerap masuk dan mengeksploitasikan suasana dalam keadaan yang terdapat pada hari ini.”

Tuan Yang Dipertua, sebagai Kerajaan yang bertanggungjawab dan memegang amanah rakyat, kita mempunyai cita-cita mulia untuk menjamin seluruh rakyat menerima dan mengecapi nikmat kemerdekaan dan pembangunan negara, biarlah landasan yang wujud dan asas-asas yang kita bina hari ini menjadi lebih kental dan handal untuk diwarisi oleh anak cucu cicit kita.

Tuan Yang Dipertua, saya tidaklah bercadang untuk memberi penjelasan dan alasan terhadap setiap teguran, pandangan dan pengesyoran yang telah diutarakan dalam masa yang begini terbatas. Walau bagaimanapun segala syor-syor, pandangan-pandangan dan teguran-teguran itu akan diteliti dengan secermat-cermatnya oleh Kementerian saya untuk tindakan yang sewajarnya.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*).

Fasal 1 hingga 28 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

USUL-USUL

ATURAN URUSAN MESYUARAT

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Dr Ling Liong Sik): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 14 (2) Dewan ini akan terus menimbangkan perkara 10 dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 14 (2) Dewan ini akan terus menimbangkan perkara 10 dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini.

AKTA KASTAM, 1967

- (i) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 15) 1982;
- (ii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1983;
- (iii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2), 1983;
- (iv) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3), 1983;

- (v) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 4), 1983;
- (vi) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 5), 1983;
- (vii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 6), 1983;
- (viii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 7), 1983;
- (ix) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 8), 1983;
- (x) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 9), 1983;
- (xi) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 10), 1983;
- (xii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 11), 1983;
- (xiii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 12), 1983;

3.54 ptg.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tuan Yang Dipertua, saya memohon mencadangkan bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diletakkan padanya oleh seksyen kecil (2) Seksyen II, Akta Kastam 1967, Perintah-perintah berikut:

- (i) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 15) 1982;
- (ii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1983;
- (iii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2), 1983;
- (iv) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3), 1983;
- (v) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 4), 1983;
- (vi) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 5), 1983;
- (vii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 6), 1983;
- (viii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 7), 1983;
- (ix) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 8), 1983;

- (x) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 9), 1983;
- (xi) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 10), 1983;
- (xii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 11), 1983;
- (xiii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 12), 1983;

yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai kertas-kertas Statut Bil. 65 hingga 77 tahun 1983 disahkan.

Tuan Yang Dipertua, Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No.15) 1982 mempunyai tujuan-tujuan berikut:

- (i) Mengenakan duti import sebanyak \$180 se tan metrik ke atas "wire rods", "steel bars", "iron and steel wire", "barbed wire" dan "wire nails and staples";
- (ii) Mengenakan duti import 20% ad valorem ke atas "gauze and cloth and netting and fencing of other than stainless steel";
- (iii) Mengenakan duti import 3% ad valorem dan menghapuskan cukai tokok 5% ad valorem ke atas "steel bars" dan "wire rods" di bawah nombor-nombor kepada tarif 73.10 290, 390, 900 dan 73.15 519, 529, 539;
- (iv) Menghapuskan cukai tokok 5% ad valorem ke atas "steel bars" di bawah nombor kepala tarif 73.10 210 dan ke atas "wire rods" di bawah nombor kepala tarif 73.10 100, 310, dan 73.15 410, 420, 430, 511, 521 dan 531.

Langkah-langkah di atas adalah sebahagian daripada langkah-langkah untuk melindungi perusahaan tempatan bagi menghadapi persaingan barang-barang yang diimport. "Steel bars" dan "wire rods" juga tertakluk kepada peraturan-peraturan perlesenan import.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1983 mempunyai tujuan-tujuan berikut:

- (i) Mengenakan duti import sebanyak 25% ad valorem ke atas "cement board" di bawah nombor kepala tarif 68.09 200 dan "gypsum board" di bawah nombor kepala tarif 68.10 100;
- (ii) Menghapuskan duti eksport 5% ad valorem ke atas "cement board".

Langkah mengenakan duti import di atas adalah untuk memberi perlindungan kepada pengeluar-pengeluar "cement board" tempatan manakala pemansuhan duti eksport 5% bertujuan menggalakkan pengeksporthannya.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2) 1983 adalah bertujuan untuk mengurangkan duti import ke atas "glazed and unglazed tiles" di bawah nombor-nombor kepala tarif 69.07 100 dan 69.08 100 secara berikut:

- (i) unglazed tiles daripada 25% atau 50 sen sekilogram yang mana lebih tinggi kepada 25% atau 43 sen sekilogram yang mana lebih tinggi; dan
- (ii) glazed tiles daripada 25% atau 60 sen sekilogram yang mana lebih tinggi kepada 25% atau 48 sen sekilogram yang mana lebih tinggi.

Penurunan duti ini selaras dengan perkembangan industri pengeluaran "tiles" di negara ini sekarang.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3) 1983 bertujuan untuk menambah bilangan mesin-mesin/alat-alat yang mana duti kastam adalah dihapuskan dan cukai jualan dikecualikan. Ini adalah selaras dengan langkah memperbaiki dan

mengemaskan sistem memberi pengecualian cukai atas mesin/alat untuk sektor perkilangan yang telah mula dilaksanakan melalui Belanjawan tahun 1982. Penghapusan duti kastam dan pengecualian cukai jualan ke atas mesin/mesin alat-alat ini, yang sebelum ini memang diberikan pengecualian cukai secara permohonan, telah dapat memudahkan sektor swasta khususnya sektor perkilangan mendapat faedah pengecualian ini dengan tidak bersusah payah membuat permohonan lagi. Ini bertujuan menggalakkan perkembangan sektor perkilangan.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 4) 1983 ialah bertujuan untuk memansuhkan duti import sebanyak 10% ad valorem ke atas "shovels and spades" di bawah nombor kepala tarif 82.01 410 dan cangkul di bawah nombor kepala tarif 82.01 200. Pemansuhan duti tersebut dilakukan sebab pengeluar barang-barang berkenaan telah memberhentikan pengeluarannya.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 5) 1983 ialah bertujuan untuk mengenakan duti import sebanyak 35% ad valorem ke atas "wire ropes" di bawah nombor kepala tarif 73.25 000 mengganti duti import spesifik sebanyak \$393.68 setonne. Langkah di atas dilaksanakan untuk memberi perlindungan yang mencukupi bagi membolehkan pengeluar-pengeluar "wire ropes" tempatan bersaing dengan barangan sama yang diimport.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 6) bertujuan untuk:

- (i) Menaikkan duti import daripada 3% ad valorem kepada 20% ad valorem ke atas "sodium sulphite" di bawah nombor kepala tarif 28.37 100;
- (ii) Mengenakan duti import sebanyak 20% ad valorem dan menghapuskan cukai tokok ke

atas "sodium metabisulphite/sodium bidulphite/sodium pyrosulphite dan sodium thiosulphate yang terjatuh di bawah nombor kepala tarif 28.37 200 dan 28.37 300.

Langkah-langkah di atas adalah bertujuan untuk memberi perlindungan kepada perusahaan mengeluarkan bahan-bahan berkenaan di dalam negeri dan menggalakkan penggunaannya di pasaran tempatan.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 7) 1983 mempunyai tujuan-tujuan berikut:

- (i) menghapuskan cukai tokok ke atas cat dan barang-barang berkaitan;
- (ii) menurunkan duti import ke atas "varnishes and lacquers, including solution" daripada 30% ad valorem atau \$1.06 seliter yang mana lebih tinggi kepada 25% atau 88 sen seliter yang mana lebih tinggi;
- (iii) menurunkan duti import sebanyak 25% ad valorem kepada 2% ad valorem kepada 2% ad valorem ke atas pewarna makanan atau minuman; dan
- (iv) menghapuskan cukai tokok dan mengenakan duti import 3% ad valorem sahaja ke atas bahan-bahan mentah yang digunakan membuat cat dan barang-barang berkaitan.

Langkah-langkah di atas diambil untuk mengurangkan paras cukai perlindungan selaras dengan perkembangan industri tersebut di negara ini.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 8) 1983 bertujuan untuk mengenakan duti import sebanyak \$600 semetrik tan ke atas "sodium chlorate" di bawah nombor kepala

tarif 28.32 100 menggantikan duti import 15% yang dikenakan ke atasnya. Tujuan mengenakan duti import spesifik ini adalah untuk memberi perlindungan yang lebih berkesan kepada perusahaan "sodium chlorate" tempatan.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 9) 1983 ialah bertujuan untuk menghapuskan duti import sebanyak 25% ad valorem bagi "parts and accessories of computer" yang terjatuh di bawah nombor kepala tarif 84.55 212 dan duti import sebanyak 35% ad valorem bagi "records for use in computers" yang terjatuh di bawah kepala tarif 92.12 211. Tindakan ini diambil adalah selaras dengan langkah menghapuskan duti import atas komputer yang telah dilaksanakan melalui Belanjawan 1983. Penghapusan duti import atas kepala tarif bagi barang-barang kegunaan bersama komputer seperti di atas adalah diharap dapat membantu perluasan penggunaan komputer bagi meningkatkan lagi tahap kecukupan dan produktiviti negara ini.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 10) 1983 bertujuan untuk menyelaraskan struktur tarif bagi "wheat bran" dan "polard" yang diperjeniskan di bawah nombor kepala 23.02 supaya struktur tarif tersebut sama di dalam Jadual Pertama dan Jadual Kedua Perintah Duti Kastam 1978. Penyelarasan bagi Jadual Pertama telah dibuat pada masa pembentangan Belanjawan 1983. Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 10) 1983 ini adalah bertujuan untuk menyelaraskan struktur tarif yang sama bagi Jadual Kedua pula. Pindaan ini tidak melibatkan apa-apa kekurangan atau kelebihan cukai.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 11) 1983 adalah bertujuan untuk mengenakan duti import ke atas "tin plates", barang-barang yang diperbuat daripada "tin plates" dan komponen

barang-barang tersebut seperti berikut:

- (i) "tin plates"—20% ad valorem atau \$330 semetrik tan yang mana lebih tinggi;
- (ii) barang-barang yang diperbuat daripada "tin plates"—10% ad valorem; dan
- (iii) komponen kepada barang-barang "tin plates"—20% ad valorem.

Langkah mengenakan duti-duti tersebut adalah untuk memberi perlindungan kepada perusahaan mengeluarkan "tin plates" barang-barang dan komponen-komponennya di negara ini.

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 12) 1983 adalah bertujuan untuk menaikkan kadar duti import yang dikenakan ke atas "electric motor" iaitu yang jatuh di bawah No. Kepala Tarif: 85.01 200; 85.01 230 dan 85.01 240 daripada 30% ad valorem kepada 50% ad valorem. Langkah ini diambil adalah kerana untuk memberi perlindungan tarif yang lebih berkesan kepada pengeluaran-pengeluaran tempatan. Walaupun kadar perlindungan tarif ini telah dinaikkan tetapi melalui Belanjawan 1982 peraturan mengenakan lesen import atas "electric motor" telah dimansuhkan. Dengan ini maka pengeluaran tempatan hanya diberikan perlindungan tarif sahaja manakala peraturan bagi pengimportan adalah telah dipermudahkan.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis

bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa usul ini dipersetujui.

Usul dikemuka bagi diputuskan dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan, iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh Seksyen kecil (2) dalam seksyen 11, Akta Kastam 1967, Perintah-perintah berikut:

- (i) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 15) 1982;
- (ii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1983;
- (iii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2), 1983;
- (iv) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3), 1983;
- (v) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 4), 1983;
- (vi) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 5), 1983;
- (vii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 6), 1983;
- (viii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 7), 1983;
- (ix) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 8), 1983;
- (x) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 9), 1983;
- (xi) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 10), 1983;
- (xii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 11), 1983;
- (xiii) Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 12), 1983;

yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai kertas-kertas Statut bil. 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76 dan 77 tahun 1983 disahkan.

RANG UNDANG-UNDANG DADAH BERBAHAYA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.10 ptg.

Timbalan Perdana Menteri (Dato' Musa Hitam): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadang bahawa Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 dibaca bagi kali kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 yang bertujuan memberi kuasa yang mencukupi kepada agensi-agensi penguatkuasa untuk membentasi kegiatan yang berkaitan dengan dadah, mengetatkan beberapa peruntukan mengenai anggapan pengedaran dan hukuman, serta beberapa pindaan kecil lain yang berkaitan dengannya.

Undang-undang yang mengawal pengedaran dan penyalahgunaan dadah di negara ini sekarang ialah Akta Dadah Berbahaya 1952. Sejak wujudnya undang-undang tersebut, banyak pindaan-pindaan yang telah dibuat dari masa ke semasa bagi mengatasi beberapa kelemahan di dalam perlaksanaannya. Pindaan yang terakhir sekali dibuat ialah pada tahun 1980. Segala pindaan yang telah dibuat selama ini adalah berdasarkan kepada masalah-masalah yang wujud pada sesuatu tempoh dan masa tertentu di negara kita Malaysia.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian sedia maklum, ancaman dari masalah dadah makin hari menjadi semakin serius. Keadaan ini pasti melibatkan keselamatan negara pada keseluruhannya. Oleh itu, Kerajaan berpendapat bahawa peruntukan undang-undang yang ada sekarang sudah menjadi tidak berkesan lagi untuk mengatasi

masalah yang semakin berleluasa ini. Kerajaan telah memikirkan beberapa pendekatan yang lebih berkesan, tegas dan menyeluruh di dalam usaha membenteraskan masalah dadah. Dalam usaha ini pengalaman-pengalaman masa lalu telah diteliti dan diambil kira supaya segala kelemahan dapat diperbaiki. Penelitian yang dijalankan telah menghasilkan beberapa cadangan pindaan seperti yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini. Moga-moga pindaan ini akan memberi kesan dalam usaha kita memerangi dan membenteras wabak dadah di negara kita.

Kesungguhan Kerajaan di dalam usahanya untuk menghapuskan wabak dadah terbukti dengan pelancaran Kempen Anti-Dadah di seluruh negara baru-baru ini. Kempen ini pula diikuti dengan pelaksanaan beberapa strategi pentadbiran seperti penubuhan Pasukan Petugas Khas dan sebagainya. Pihak Kerajaan akan memperkukuhkan lagi langkah-langkah ini menerusi pindaan beberapa undang-undang mengenai dadah. Ini termasuklah pindaan kepada Akta Dadah Berbahaya 1982 yang saya bentangkan buat bacaan kali kedua di Dewan yang mulia ini pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, salah satu pindaan penting yang dicadangkan di dalam Rang Undang-undang ini ialah mengurangkan amaun heroin atau morphine dan candu mentah untuk menimbulkan anggapan pengedaran di sisi undang-undang. Mengikut Seksyen 37 (*da*) seperti yang terdapat di bawah undang-undang sekarang, jika seseorang dijumpai memiliki:

- (a) 100 gram atau lebih heroin atau morphine atau kedua-duanya;
- (b) 1,000 gram atau lebih candu masak;
- (c) 5 kilogram atau lebih candu mentah; atau

(d) 200 gram atau lebih ganja,

dia akan dianggap sebagai seorang pengedar, dan jika sabit kesalahannya boleh dihukum gantung atau dihukum penjara seumur hidup dan disebat dengan rotan.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah membuat kajian yang teliti mengenai amaun ini dan mendapati dari pengalaman-pengalaman yang lepas bahawa berat atau amaun dadah yang dijumpai dan ditetapkan oleh undang-undang untuk menimbulkan anggapan pengedaran adalah terlalu tinggi jika berasaskan kepada keadaan yang wujud di Malaysia sekarang.

Beberapa contoh mengenai perkara ini adalah seperti berikut: heroin, adalah jenis dadah terbanyak sekali digunakan di kalangan penagih dadah di Malaysia. Setiap satu straw atau tiub biasanya mengandungi heroin seberat di antara 0.05 hingga 0.06 gram yang dijual dengan harga di antara \$7 hingga \$10.00.

Setiap gram heroin tulin pula boleh diasingkan untuk membuat di antara 100 hingga 200 suntikan. Seseorang penagih dadah biasanya memerlukan antara 4 hingga 5 suntikan setiap hari dengan perbelanjaan di antara \$20 hingga \$40.00. Harga pasaran untuk heroin jenis nombor tiga yang dijual secara straw atau tiub ialah kira-kira \$166 satu gram walaupun harga di peringkat pemborongnya adalah cuma di antara \$14-\$16 satu gram. Pada amalnya seseorang penagih dadah tidak pernah memiliki lebih dari 10 tiub atau straw untuk kegunaan sendiri melainkan dia memilikinya dengan tujuan untuk pengedaran. Oleh itu, pada maksimumnya seseorang penagih itu tidak akan memiliki lebih dari 5 hingga 10 gram heroin atau morphine jika dia tidak bertujuan mengedarkannya. Asas perkiraan ini boleh juga digunakan untuk jenis dadah yang lain walaupun beratnya adalah berbeza.

Tuan Yang Dipertua, berasaskan kepada hujah-hujah di atas saya mencadangkan supaya amaun yang telah menimbulkan anggapan pengedaran di sisi undang-undang bagi heroin, atau morphine atau campuran heroin dan morphine, dikurangkan dari 100 gram kepada 15 gram.

Saya juga mencadangkan supaya amaun yang menimbulkan anggapan pengedaran di sisi undang-undang bagi candu mentah dikurangkan dari 5 kilogram kepada 1,000 gram sahaja.

Bagi jenis-jenis dadah yang lain, amaun yang ditetapkan oleh undang-undang bagi menimbulkan anggapan pengedaran adalah dikekalkan.

Tuan Yang Dipertua, keputusan Kerajaan mencadangkan untuk mengurangkan amaun yang boleh menimbulkan anggapan pengedaran di sisi undang-undang bagi heroin, morphine, campuran morphine dan heroin serta candu mentah seperti yang saya huraikan sebentar tadi, adalah berdasarkan kepada beberapa sebab-sebab konkrit dan jitu.

Antaranya ialah bahawa heroin, morphine serta campuran heroin dan morphine, adalah dadah berbahaya yang jika pengedarannya tidak dibentasi ianya akan membunuh generasi muda kita secara perlahan-lahan, dan secara tidak langsung akan menghancurkan masa depan bangsa dan negara Malaysia. Amaun bagi candu mentah pula dikurangkan adalah kerana dadah inilah yang menjadi bahan utama untuk diproses menjadi heroin atau morphine yang sebentar tadi saya sifatkan sebagai "pembunuh". Pengedaran morphine, heroin dan candu mentah kini semakin berleluasa. Saya yakin pindaan-pindaan yang saya kemukakan hari ini akan membolehkan kita membongkar akar tunjang kegiatan pengedaran dadah yang menjadi punca kepada wabak dadah di negara ini, dan seterusnya membolehkan kita

membunuh aktiviti pengedaran ini buat selama-lamanya.

Tuan Yang Dipertua, satu lagi pindaan penting yang dicadangkan ialah untuk menetapkan hukuman mati sahaja terhadap pengedar dadah. Di bawah undang-undang sekarang, Mahkamah Tinggi yang mensabitkan seseorang pengedar dadah boleh menjatuhkan hukuman sama ada hukuman mati atau hukuman penjara seumur hidup bersama sebatan dengan rotan. Sejak hukuman ini dimaktubkan di dalam undang-undang pada tahun 1975, didapati tidak ada keseragaman di dalam penghukuman terhadap pengedar dadah. Hakim-hakim Mahkamah Tinggi yang membicarakan kes-kes dadah dipertanggungjawabkan dengan beban yang amat berat untuk meneliti faktor-faktor tertentu yang terdapat di dalam sesuatu kes bagi menimbangankan dengan saksama sama ada hukuman mati atau hukuman penjara seumur hidup sepatutnya dikenakan. Oleh itu, bagi mengatasi masalah ini dan memandangkan bahawa aktiviti pengedaran dadah makin bertambah serta hukuman yang terdapat sekarang tidak memadai untuk menjadi pencegah, adalah dicadangkan supaya satu hukuman sahaja ditetapkan bagi pengedar dadah, iaitu hukuman mati.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah mengenal pasti bahawa wabak dadah bukan lagi merupakan satu gejala sosial, tetapi telah bertukar menjadi satu bahaya yang mengancam dan menggugat keselamatan negara dan ketahanan nasional pada keseluruhannya.

Wabak dadah ini telah menyerang negara kita bagaikan satu gelombang besar yang melanda, membinasa serta memusnahkan segala benteng ketahanan nasional yang telah kita bina selama ini. Satu demi satu anak bangsa yang menjadi harapan nusa telah rapuh dan gugur akibat dadah. Ada yang mati dan terdapat juga yang

menjadi "bangkai bernyawa" yang membebaskan kepada keluarga, masyarakat dan negara. Semua lapisan masyarakat, tidak kira tua atau muda, di bandar atau di desa lelaki atau wanita dan tidak mengira bangsa, telah menjadi mangsa wabak dadah ini. Akibatnya sungguh memalukan. Ia telah mengakibatkan mangsanya hilang moral, maruah diri dan sifat-sifat peri kemanusiaan dan menjerumuskan mereka ke dalam kegiatan maksiat, perompakan, pelacuran dan seribu satu macam kegiatan jenayah dan kemungkaran.

Pengedar-pengedar dadah pula adalah merupakan manusia kejam yang membunuh dan menyiksa dalam jangka panjang. Mereka hanya mementingkan wang ringgit. Mereka adalah peniaga maut, peniaga kemusnahan dan pengedar penderitaan. Mereka adalah pengkhianat bangsa dan negara. Kegiatan golongan manusia seperti ini tidak sekali-kali boleh dianipuni ataupun diberi simpati.

Sebab itulah saya membawa pindaan pindaan di atas demi kepentingan negara dan kesejahteraan rakyat.

Tuan Yang Dipertua, jika agensi-agensi penguatkuasa yang memerangi dadah di negara ini tidak diberi kuasa yang mencukupi untuk memerangi wabak dadah, kejayaan yang akan diperolehi adalah diragukan. Pengedar-pengedar dadah sekarang telah menjadi sophisticated, menggunakan berbagai cara dan helah untuk menjayakan kegiatan haram mereka. Oleh itu, Kerajaan telah memikirkan bahawa adalah perlu bagi agensi-agensi penguatkuasa diberi kuasa untuk memintas-sekat perutusan-perutusan (intercept messages),—iaitu diberi kuasa mendengar perutusan atau percakapan melalui telefon dan membuka surat-surat, jika perutusan ataupun percakapan itu disyaki

mengandungi maklumat tertentu mengenai kegiatan pengedaran dadah. Ini adalah perlu kerana terdapat banyak pesanan-pesanan dadah yang dibuat melalui telefon atau telegram dan pembayarannya pula dibuat melalui "Telegraphic Transfer". Jika kuasa memintas-sekat tidak diberikan kepada agensi penguatkuasa, pengedar-pengedar dadah boleh menggunakan teknologi perhubungan moden ini bagi menjayakan kegiatan mereka.

Kerajaan menyedari bahawa kuasa ini adalah menyentuh hak-hak asasi rakyat. Bagaimanapun, Kerajaan telah mengambil langkah yang cukup untuk mengelakkan kuasa ini dari disalahgunakan. Adalah dicadangkan supaya kuasa ini hanya boleh digunakan dengan kebenaran Pendakwa Raya sahaja selepas keterangan yang mencukupi tentang kegiatan seseorang yang disyaki dikemukakan kepadanya.

Tuan Yang Dipertua, cadangan-cadangan lain di dalam pindaan ini ialah untuk memperluaskan takrif ganja bagi mengatasi masalah teknikal di dalam undang-undang; untuk memberi kuasa kepada Pegawai Kastam untuk memohon tahun lanjutan bagi membolehkan penyiasatan ke atas kes sesuatu dadah diselesaikan; untuk membolehkan keterangan pakar mengenai alat-alat khas yang digunakan bagi menghisap candu diterima sebagai bukti atau keterangan;; dan untuk membolehkan perintah tahanan terhadap orang yang disyaki terlibat dengan dadah dibuat oleh mana-mana Majistret di mana-mana mahkamah.

Kerajaan berkeyakinan bahawa dengan pindaan-pindaan ini usaha memerangi wabak dadah akan menjadi lebih berkesan dan menyeluruh dan dapat membuahkan kejayaan yang lebih menggalakkan. Segala cadangan yang saya kemukakan di Dewan yang mulia ini

hari ini adalah senjata penting kepada kita di dalam memerangi wabak dadah. Moga-moga segala pindaan ini akan mewujudkan suasana aman dan tenteram yang bebas dari ancaman dadah di negara kita Malaysia, buat selama-lamanya.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis Suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 dibacakan kali kedua sekarang terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar.

4.25 p.m.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Yang Dipertua, memandangkan bahawa pindaan terhadap Akta Dadah Berbahaya telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan dan memandangkan bahawa ini ialah pindaan Rang Undang-undang yang mustahak, maka saya suka mengambil bahagian di dalam perbahasan ini dan juga menggunakan kesempatan ini untuk menyuarakan sedikit pandangan saya terhadap pindaan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua, pengemukaan Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) 1983 dalam Dewan ini dan diikuti oleh Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) telah memberikan tumpuan betapa seriusnya masalah dadah ini di dalam negara ini. Adalah jelas bahawa pengemukaan Rang Undang-undang yang penting ini bertujuan untuk mengetatkan lagi undang-undang yang ada bagi memerangi masalah dadah yang semakin buruk.

Tuan Yang Dipertua, tidak dapat dinafikan bahawa masalah dadah telah menjadi satu ancaman yang utama kepada masyarakat kita dan ianya telah pun disifatkan sebagai satu masalah keselamatan negara. Saya difahamkan bahawa banyak kejadian-kejadian kecurian kecil adalah dilakukan oleh penagih-penagih dadah menurut anggaran rasmi terdapat lebih kurang 27,000 orang penagih dadah meskipun saya percaya angka sebenarnya adalah lebih besar daripada itu. Kebanyakan golongan penagih dadah ialah golongan belia berumur antara 15 hingga 27 tahun. Izinkan saya menyatakan di sini bahawa kami menyedari betapa seriusnya masalah dadah ini dan kami hendak menyokong semua usaha yang adil, semua langkah langkah yang adil untuk mengatasi masalah ini menerusi misalnya penguatkuasaan undang-undang anti-dadah yang adil dan saksama. Saya gembira menyatakan di sini bahawa satu pasukan petugas anti-dadah telah pun dibentuk di bawah Jabatan Perdana Menteri untuk menyelaras semua aktiviti aktiviti mengenai memerangi ancaman dadah ini.

Pada hakikatnya saya telah pun menyuarakan supaya satu pasukan seperti ini dibentuk di bawah Jabatan Perdana Menteri itu sejak lama dahulu dan jika ini pada awal-awal lagi telah dilakukan untuk menyelaraskan usaha-usaha semua pihak yang ada berkaitan dalam memerangi masalah dadah ini, maka saya anggap ancaman ini tidak menjadi begitu buruk sekarang.

Tuan Yang Dipertua, pada pendapat saya bahawa satu-satunya cara yang berkesan untuk membentasi penyalahgunaan dadah ialah dengan memutuskan saluran bekalnya. Dalam hubungan ini, apa yang penting ialah melaksanakan undang-undang memerangi pengedaran dadah secara berkesan.

Untuk mencegah seseorang dari menjadi pengedar, Kerajaan mestilah mengenakan tindakan undang-undang yang ketat. Dalam pada itu, apa yang sama penting ialah kehidupan masyarakat kita mestilah direformasikan. Masalah bergantung hidup daripada dadah tidak boleh diselesaikan sehingga masyarakat kita berubah sikap dan pulih dengan sendiri. Kita memerlukan sebuah masyarakat yang menawarkan satu kehidupan yang sungguh bermakna dan selesa yang boleh melemahkan tarikan kepada dadah ini. Bagaimanapun, apa yang diperlukan ialah di samping memutuskan bekalan, kita mesti juga mengubah sikap mereka yang bergantung hidup daripada dadah supaya mereka tidak lagi memerlukan dadah untuk hidup.

Rang Undang-undang yang dibentangkan ini memberi peruntukan undang-undang yang lebih ketat dalam memerangi masalah dadah, terutamanya kepada pengedar-pengedar. Memandangkan bahawa Rang Undang-undang ini mengandungi banyak peruntukan yang amat ketat, termasuk hukuman mati yang akan dijadikan mandatory, adalah menjadi harapan saya yang bersungguh-sungguh apabila Rang Undang-undang ini diluluskan dan menjadi undang-undang, maka ianya hendaklah dikuatkuasakan dengan cara adil. Langkah-langkah mestilah diambil untuk memastikan bahawa mereka yang bersalah tidak akan menjadi mangsa salah laksana keadilan. Kami ingin melihat bahawa hanya mereka yang terbukti bersalah sahaja dihukum, bukan kepada mereka yang tidak disyaki dan tidak bersalah.

Memandangkan ini saya ingin menegaskan kepada pihak Kerajaan tentang peri pentingnya mengadakan perlindungan (safeguards) yang begitu cukup dalam undang-undang ini bagi mencegah apa-apa juga salah laksana keadilan (miscarriage of justice).

Tuan Yang Dipertua, satu lagi perkara penting di mana Kerajaan perlu perhatikan dalam usaha memerangi masalah dadah ialah untuk berusaha mencari jalan-jalan yang lebih berkesan untuk menjejak aliran edaran dadah ke dalam negara ini yang menjadi bertambah serius lagi dengan pembukaan hubungan laut Negara Thai dan Burma dengan Malaysia. Adalah dilaporkan dalam suratkhbar pada baru-baru ini bahawa kapal-kapal kecil dan bot-bot tangkapan ikan yang berulang alik sepanjang pantai telah digunakan untuk menyeludup dadah ke negara kita oleh pengedar-pengedar yang membelinya dari kawasan yang dinamakan The Golden Tringle. Kerajaan adalah meminta Kerajaan Negara-negara yang terlibat, seperti di Negara Burma, supaya memeriksa dan membantu menjejak aliran edaran dadah ke dalam negara kita sebagai satu jalan untuk mengeksport dadah berbahaya ke Negara-negara Barat.

Akhirnya izinkan saya menyatakan di sini bahawa masalah dadah dalam negara kita hendaklah diperangi dari banyak sudut. Mempunyai undang-undang yang ketat ialah satu hal. Apa yang juga penting ialah mengatasi masalah ini dari aspek-aspek dan rekreasi. Apa yang saya rasa adalah perlu dilakukan ialah bagi pihak Kerajaan untuk melancarkan usaha-usaha secara besar-besaran untuk menyediakan lebih banyak kemudahan-kemudahan sukan di seluruh negara bagi membolehkan golongan belia-belie kita yang terlibat dalam aktiviti sukan yang sihat dan sekiranya ini dapat dibuat, ini boleh membantu golongan belia untuk mengelak dari pengaruh penyalahgunaan dadah. Dengan memberi bantuan kewangan hendaklah digunakan bagi membuka lebih banyak padang permainan dalam setiap daerah di seluruh negara dan menyediakan lebih banyak kemudahan sukan untuk belia-belie.

Pada masa ini tidak dapat dinafikan bahawa negara kita mengalami masalah kekurangan padang-padang sukan, padang-padang permainan dan oleh hal yang demikian, ada ramai pemuda-pemuda tidak sempat untuk menggunakan masa lapang mereka dengan cara yang sihat dan kadangkala mereka ada menjadi mangsa penyalahgunaan dadah.

Dalam hubungan ini juga, saya suka mengesyorkan kepada pihak Kerajaan supaya di samping memperuntukkan lebih banyak kemudahan sukan maka adalah juga perlu bagi pihak Kerajaan menghubungi pihak swasta misalnya dan meminta bantuan daripada mereka untuk melibatkan diri dalam perkara memperuntukkan tempat rekreasi, tempat-tempat sukan untuk kaum belia.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Lambir.

4.40 ptg.

Dr George Chan Hon Nam (Lambir): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk turut membahaskan Rang Undang-undang untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1982 yang dikemukakan dalam Dewan yang mulia ini.

(Tuan Yang Dipertua *mempergunakan Mesyuarat*)

Tuan Yang Dipertua, Akta Dadah Berbahaya yang diedarkan sekarang telah mengandungi hukuman yang hebat atau "severe" iaitu sampai hukuman mati, tetapi masalah dadah dalam negara kita masih timbul. Rupanya Akta tersebut tidak cukup "deterrent" bagi pengedar-pengedar dadah.

Jika kita merujuk kepada rampasan-rampasan yang telah dibuat atas dadah berbahaya, kita akan merasa terperanjat. Hanya beberapa hari baru-baru ini sebanyak 7 kilogram heroin telah dirampas di Pulau Pinang. Mengikut berita PEMADAM

semenjak tahun 1978 hingga 1982 rampasan-rampasan atas dadah berbahaya yang telah dibuat adalah seperti berikut:

60.6 kilogram candu mentah.

16.8 kilogram candu masak.

7½ kilogram morphine.

339.7 kilogram heroin.

448 kilogram ganja.

Pada tempoh yang sama sebanyak 40,946 kes penagih dadah telah dilaporkan. Mengikut satu laporan dalam sebuah suratkhbar tempatan, 801 pengedar dadah ditangkap pada tahun 1982, 36 pengedar telah dihukum mati dan 152 dijatuhkan hukuman penjara seumur hidup.

Tuan Yang Dipertua, berdasarkan statistik yang saya kemukakan tadi adalah jelas bahawa masalah dadah adalah satu masalah yang serius dalam negara kita dan telah menjadi musuh nombor satu dalam masyarakat kita. Oleh yang demikian, saya berpendapat bahawa Rang Undang-undang untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1982 yang sedang dibentangkan ini adalah sesuai untuk menjadi senjata yang lebih berkesan untuk menghapuskan pengedar-pengedar dadah berbahaya dalam negara kita. Pindaan undang-undang tersebut adalah perlu sekarang memandangkan bilangan penagih-penagih telah banyak bertambah.

Misalnya pada tahun 1982 bilangan penagih dadah telah bertambah sebanyak 29% jika dibandingkan dengan tahun 1981. Jika musuh nombor satu ini, iaitu pengedar dadah berbahaya tidak dihapuskan ia tetap akan merosakkan dan meruntuhkan masyarakat kita. Segala kemajuan dan pembangunan negara kita tetap akan terjejas. Jadi, Rang Undang-undang yang kita bentangkan sekarang walaupun merupakan, dengan izin, "one of the most severe" dalam dunia terhadap seseorang yang mengedar

dadah berbahaya adalah perlu memandangkan keadaan masalah dadah yang serius sekarang.

Memanglah tidak dapat dinafikan bahawa dengan pindaan Fasal 14, hukuman yang akan dijatuhkan kepada pengedar dadah adalah amat berat sekali iaitu hukuman mati sahaja dan tidak ada pertimbangan langsung bagi penjara seumur hidup. Tetapi kita harus juga bertanya sama ada kita mahu satu undang-undang yang mempunyai hukuman mati terhadap pengedar-pengedar dadah ataupun satu masyarakat yang demam dengan dadah dan segala kemajuan akan terjejas. Jawapannya adalah jelas kita tidak mahu pengedar-pengedar wujud dalam masyarakat kita. Walaupun dengan pindaan Akta Dadah Berbahaya hukumannya adalah amat berat sekali, tetapi ia akan dibenarkan ke atas segolongan amat kecil sahaja, orang yang berakhlak buruk, tidak bertimbang rasa, tidak berperikemanusiaan dan hanya ingat mahu mendapat kekayaan dan keuntungan cepat dengan tidak mengira segala kesakitan dan penderitaan atas mereka yang ketagih dengan dadah.

Tuan Yang Dipertua, dengan keadaan masalah penagih dadah yang begitu serius, maka adalah penting bahawa segala usaha harus diambil untuk mencegah dadah berbahaya untuk dibawa masuk di negara ini supaya pengedar-pengedar dadah tidak akan mendapat bekalannya sama sekali, dengan izin, without the drugs, there will be no addicts. Dalam hal ini, saya ingin bercadang bahawa negara kita haruslah juga meminta kerjasama dari negara-negara ASEAN dan lain-lain negara di rantau ini untuk mengatasi masalah dadah. Bantuan dan kerjasama Amerika Syarikat harus juga diminta untuk meneruskan dan mempertingkatkan lagi latihan teknikal kepada negara kita dalam usaha mencegah pengedaran dadah dan juga rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah.

Tuan Yang Dipertua, akhirnya saya ingin menyatakan bahawa saya menyokong Rang Undang-undang bagi meminda Akta Dadah Berbahaya 1983 yang sedang dibahaskan. Sekian, terima kasih.

4.48 ptg.

Tuan Daud bin Haji Taha (Batu Pahat): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya Tahun 1952. Saya percaya Rang Undang-undang (Pindaan) ini dibuat semata-mata untuk menyedarkan rakyat jelata mengenai keadaan wabak dadah yang begitu serius yang mengancam negara pada masa ini.

Sekiranya mengikut perkiraan saya lebih kurang 70 atau 80 ribu penagih dadah sekarang ini. Ini bermakna dari segi kerugian negara sekiranya setiap seorang daripada penagih dadah ini berkemampuan untuk mengadakan productivities sebanyak \$100 sebulan, ini bermakna negara akan kerugian antara \$7 hingga \$8 juta sebulan atau antara \$50 hingga \$100 juta setahun.

Sekiranya diambil kira jumlah yang diperuntukkan untuk memulihkan mereka yang lebih kurang \$250 juta setahun. Ini bermakna Kerajaan kerugian bersih sebanyak \$300 hingga \$350 juta. Sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi, disebabkan oleh ancaman dadah begini merbahaya, kemungkinan pada suatu masa nanti negara kita akan menghadapi kesulitan untuk mendapat muda mudi yang mampu untuk membimbing masyarakat membawa kepada kebaikan kedudukan ekonomi negara. Dengan pindaan Akta ini kita berharap rakyat akan lebih sedar kepada bahaya dadah dan juga akan menakutkan mereka yang bercadang untuk melibatkan diri di dalam penjualan dadah.

Sesungguhnya kiraan 15 gram itu adalah banyak untuk seseorang mempunyai pada satu masa dan adalah wajar sekiranya seseorang itu mempunyai 15 gram yang pada kiraan saya bernilai antara \$7,500-\$12,000 pada satu masa, maka ini tidak mungkin digunakan untuk bekalan sendiri bahkan ialah untuk kegunaan perniagaan. Maka oleh yang demikian, hukuman yang dikenakan hukuman mati itu adalah wajar dan saya menyokong sepenuhnya.

Saya suka memberikan tahniah kepada Kerajaan kerana dengan langkah kempen yang dibuat oleh Kerajaan itu telah menyedarkan rakyat kepada ancaman dadah. Kalau dulu rakyat kurang sedar dan hampir-hampir tidak mengetahui akan kedudukan bahaya wabak dadah, maka saya menyerulah kepada setiap pemimpin-pemimpin parti politik, Wakil-wakil Rakyat, Penghulu-penghulu Ketua-ketua Kampung, persatuan-persatuan ibubapa untuk memainkan peranannya. Kalau perlu, mengadakan jawatankuasa-jawatankuasa bertindak untuk menyedarkan rakyat supaya mereka boleh memainkan peranan yang aktif memerangi dadah oleh kerana dengan penglibatan setiap rakyat sahaja akan berjaya kempen Kerajaan ini. Saya suka memetik kata-kata Bertrand Russel, ahli falsafah Inggeris yang berbunyi: "Dia pernah mengenai beberapa orang yang berhimmah tinggi dalam Kerajaan tetapi kerana tidak mempunyai cita-cita peribadi yang cukup tinggi tidaklah berjaya mengenalkan perkara yang menjadi hasrat mereka".

Jadi oleh sebab yang demikian, pada pendapat saya setiap penglibatan individu khususnya pemimpin-pemimpin hendaklah ada untuk menjayakan pemerangan dadah ini. Peperangan untuk dadah ini boleh berjaya dengan segera pada pendapat saya sekiranya Kerajaan berjaya menyekat

kemasukan dadah ke dalam negeri ini tetapi untuk menyekat kemampuannya apabila sampai ke pantai ini adalah satu perkara yang susah. Tetapi lebih berkesan lagi sekiranya kita dapat mengesan perjalanan gerakan dadah itu daripada negara asal dadah itu seperti Burma, Laos, Kampuchea, Turki dan sebagainya dengan mendapat Kerjasama daripada badan-badan pencegah dadah di negara-negara tersebut. Kalau perlu sekiranya diadakan satu badan antarabangsa untuk memerangi dadah seperti Interpol yang mana Kerajaan kita boleh menjadi ahli, dengan itu saya percaya cara memerangi dadah akan boleh memberi kesan lagi. Dalam perkara itu Kerajaan kita hendaklah selalu mempelajari daripada negeri-negeri luar yang telah berjaya mendapat cara-cara baru memerangi dadah seperti mana yang dapat dilakukan oleh pihak Pasukan Kastam kita baru-baru ini.

Saya suka menyatakan iaitu walaupun penglibatan dadah di kalangan murid-murid sekolah tidak begitu besar, tetapi dengan izin, prevention is better than cure. Maka oleh yang demikian, saya suka menyarankan supaya setiap murid-murid sekolah daripada Tingkatan I ke atas yang disyaki terlibat dengan penyalahgunaan dadah diperiksa oleh doktor-doktor dengan diberitahu oleh guru-guru supaya mereka boleh ambil contoh kencing mereka supaya dapat dikesan daripada awal lagi penglibatan mereka dengan dadah.

Saya juga suka menyarankan kalau perlu satu kurikulum atau satu pelajaran memerangi dadah atau anti-dadah diadakan supaya murid-murid sekolah sedar dan takut serta benci dan mengeji perbuatan penyalahgunaan dadah. Saya teringat semasa saya kecil dahulu kalau kita hendak menghina seseorang itu kita mengatakan seseorang itu sebagai

orang yang macam penghisap candu, maka perkataan itu terlalu hina untuk diterima, tetapi pada masa ini seolah-olah menjadi satu kemegahan sekiranya seseorang itu menghisap candu atau menghisap ganja. Kemungkinan publisiti yang meluas ini akan menyebabkan, dengan izin, curiosity kills the cat, tetapi kepada para psikologi yang ada kepada kita boleh kita menggunakan mata pelajaran anti-dadah itu di sekolah-sekolah dengan berkesan supaya kesedaran ini akan timbul di setiap murid sekolah.

Selain daripada itu, kita perlu menyarankan kepada setiap ibubapa akan didikan agama kerana hanya dengan didikan agama dan moral yang tinggi sahaja anak-anak muda-mudi kita akan dapat melawan gejala-gejala buruk dadah ini. Saya menyokong tindakan mengintip telefon dan membuka surat-surat sekiranya ada disyaki mereka itu terlibat di dalam pengedaran dadah. Di masa yang lampau ada mereka yang disyaki terlibat dalam pengedaran dan penjualan dadah, tetapi malangnya disebabkan oleh kerana kebijaksanaan atau kepintaran mereka itu maka Kerajaan atau pihak yang berkuasa tidak dapat berbuat apa-apa kerana disebabkan kekurangan bukti-bukti. Maka dengan adanya tindakan seperti itu, saya berharap kita boleh dapat memerangkap mereka.

Dalam hal ini, juga saya suka menyarankan kepada pihak yang berkuasa supaya jangan sekali-kali menyalahgunakan kuasa-kuasa ini kerana ini melibatkan hak asasi manusia. Dalam hal ini suka juga kalau boleh saya menyarankan di sini supaya kuasa-kuasa yang diberi itu tidaklah diberikan kuasa kepada Assistant Superintendent of Police atau Assistant Director of Customs dan melalui Pegawai Pendakwa Raya (Public Prosecutor) tetapi bolehlah sekiranya kebenaran itu diberi hanya oleh Menteri atau Timbalan Menteri

yang berkenaan. Di dalam penglibatan menentukan supaya tidak ada penyelewengan di dalam penyiasatan-penyiasatan mengenai mereka yang terlibat dengan dadah ini, saya suka menyarankan juga sekiranya boleh diadakan Internal Security Service untuk memeriksa pegawai-pegawai yang terlibat di dalam penyiasatan mereka yang menyalahgunakan dadah kerana kemungkinan disebabkan oleh hukuman yang begitu berat mereka berani menyeleweng, mereka berani menggunakan kuasa-kuasa kewangan mereka untuk melepaskan diri mereka. Oleh sebab yang demikian, kemungkinan pegawai-pegawai yang terlibat yang memeriksa perkara ini akan dapat disalahgunakan kuasa mereka. Oleh yang demikian, sekiranya ada satu lagi badan penyiasat seperti Internal Security Service maka mereka yang berniat untuk menyeleweng akan merasa takut dan gusar.

Tuan Yang Dipertua, saya sangat-sangat menghargai cita-cita Kerajaan serta memberi tahniah di atas apa yang telah dilakukan oleh Kerajaan untuk menyedarkan rakyat tentang penyalahgunaan dadah.

Dengan itu, saya menyokong dengan sepenuhnya Akta Dadah Berbahaya (Pindaan) 1983 ini.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Jelutong.

5.00 ptg.

Tuan Karpal Singh (Jelutong): Tuan Speaker, Rang Undang-undang yang ada di hadapan kami hendak memaksakan hukuman mati bagi pengedar-pengedar dadah. Boleh difahamkan Kerajaan pandang dengan berat masalah besar bahaya dari dadah.

Tuan Speaker, Hakim-hakim di seluruh negara telah pun mengambil tindakan keras atas pengedar-pengedar dadah dengan kenakan

hukuman mati atas mereka dalam dua tiga tahun yang lepas.

Apabila menurunkan hukuman Mahkamah Rayuan dalam kes Pendakwa Raya lawan Tan Hock Hai di Kuala Lumpur pada 11hb Februari, 1982, Yang Arif Tan Sri Raja Azlan Shah Ketua Hakim (Malaya) pada masa itu menyatakan bahawa:

(Dengan izin) "We have made clear the position with regard to sentencing on conviction for trafficking in dangerous drugs. We have said, and we say again, that the sentence of death should be imposed for trafficking in dangerous drugs other than in the most exceptional circumstances."

Tan Sri Raja Azlan Shah tambah lagi dalam judgement itu:

(Dengan izin) "We have been referred to the case of Beatrice Saubin, a twenty-two year old French girl who was convicted for trafficking in heroin and sentenced to death by the High Court which on appeal to this Court was altered to imprisonment for life on the grounds that there were extenuating circumstances in that case. As no reasons have been given, either oral or written, in that case we do not know what the extenuating circumstances found were and we can therefore only consider that case as one on its own particular facts and circumstances."

We would, however, make it absolutely clear that a twenty-two year old foreign female courier who trafficks in heroin takes the same risk and does so at the same peril as a fifty-two year old local male counterpart and the sex, age and origin of the offender would appropriately be more a matter for consideration in any application for clemency to the appropriate authority under Article 42 of the Federal Constitution."

Tuan Speaker, tetapi kenakan hukuman mati terpaksa ialah perkara yang sangat serius. Seksyen 37 Akta Dadah Berbahaya akan dipindahkan untuk mengurangkan kadar berat dadah dalam hal menentukan adakah seorang disyaki mengedar dadah ada dalam simpanannya 15 gram heroin ataupun morphine, sebagai contohnya. Pada masa sekarang definasi pengedaran dadah adalah suatu definasi tiruan. Pengedaran dadah itu didefinisikan dengan dimasukkan perbuatan-perbuatan seperti berikut iaitu: pengeluaran, import, eksport, simpan, sembunyi, membeli, jual, memberi, menerima, mengstorkan, mengangkut, merawat, memikul, memesan, menyerah, menghantar, mengedar, mendapat dan membekalkan apa-apa jenis dadah berbahaya.

Tuan Speaker, banyak Undang-undang kita kenakan hukuman mati terpaksa. Seksyen 57 Akta Keselamatan Dalam Negeri memberi peruntukan bagi hukuman mati terpaksa bagi mereka yang menyimpan atau mengawal senjata api ataupun peluru dan Kanun Jenayah juga kenakan hukuman mati terpaksa bagi pembunuhan sebagai contoh-contoh.

Tuan Speaker, pada 25hb Oktober tahun lepas persidangan penuh Mahkamah Rayuan Persekutuan memutuskan bahawa hukuman mati terpaksa di bawah ISA itu adalah sah mengikut Perlembagaan. Pendapat mahkamah itu ialah perkara hukuman mati terpaksa bukanlah satu perkara luar biasa.

Perkara Gul Hassan Khan lawan Kerajaan Pakistan dan seorang lagi dalam tahun 1980 Mahkamah Syariah, Mahkamah Tinggi Peshawar di Pakistan berpendapat bahawa hukuman mati itu bercanggah dengan Undang-undang Islam. Seksyen 302

Kanun Jenayah Pakistan memberi peruntukan bahawa:

(Dengan izin) "Whoever commits murder shall be punished with death of imprisonment for life and shall also be liable to a fine".

Dalam hal menentang seksyen ini Mahkamah itu menerangkan bahawa peruntukan ini melarang waris-warisan orang yang dibunuh itu mendapat bayaran bagi hutang darah dari sipembunuh itu, dan Mahkamah itu menunjukkan hukuman mati tiada sah dalam Undang-undang Islam.

Tuan Speaker, pada 23hb September, 1980 dalam kes Mohammad Rias lawan Kerajaan Persekutuan Pakistan, Mahkamah Syariah Persekutuan mengikut keputusan Bahagian Syariah Mahkamah Tinggi Peshawar.

Kenakan hukuman mati terpaksa bagi pengedar dadah tiada akan menahan pengedaran itu. Pengedar-pengedar itu, Tuan Speaker, akan menaikkan bayaran bagi perkhidmatan mereka, memandangkan kepada bahaya-bahaya yang mereka menghadapi. Perangkaan-perangkaan bagi negeri-negeri lain menunjukkan bahawa kenakan hukuman mati tiada mengurangkan kadar jenayah.

Tuan Speaker, Kerajaan juga mesti menimbang beban berat kerja bagi Hakim. Mahkamah-mahkamah Tinggi di dalam negara akan dibanjiri dengan kes-kes dadah dengan sebab hanya Mahkamah Tinggi sahaja berkuasa kenakan hukuman mati. Bilangan Hakim-hakim dalam negara hendaklah ditambah.

Kerajaan juga mesti menimbangkan semula akal budi dalam hal memberi kuasa kepada diri sendiri untuk mengambil nyawa seseorang rakyat.

Tuan Speaker, jangan kita lupa Kerajaan apabila kenakan hukuman mati, Kerajaan juga membuat yang

apa itu melarang. Kita mesti mengambil perhatian atas perkara-perkara bersangkut-paut dalam hal ini iaitu, siapa yang terlibat dipandu oleh faktor-faktor keturunan (hereditary), sosial, ekonomi dan keadaan-keadaan teruk berlainan dengan apa yang dialami oleh mereka yang menjadi hakim dengan membentuk Undang-undang Hukuman mati.

Tuan Speaker, memaksakan hukum-hukum kenakan hukuman mati terpaksa akan melarang mereka menjalankan tugas-tugas mereka itu untuk meringankan hukuman yang akan dijatuhkan. Meminta ampunan menerusi Lembaga Ampunan oleh seorang yang kena hukuman memaksa orang itu membela kes diri dengan sendiri. Peguam Negara atau wakilnya duduk dalam Lembaga Pengampunan dan Lembaga itu terpaksa menerima pendapat-pendapat itu. Orang yang kena hukuman mati itu tiada ada peluang untuk menafikan segala hujah-hujah di dalam laporan Peguam Negara. Tentulah dengan cara ini seorang yang kena hukuman tiada ada peluang untuk menyelamatkan nyawa sendiri dengan membuktikan beliau layak dibebaskan ataupun diampunkan.

Tuan Speaker, seorang yang dituduh terlibat dalam pengedaran dadah dengan sendirinya hilang hak penyiasatan awal (preliminary inquiry) yang memberi orang itu peluang mengetahui bukti-bukti mengenai tuduhan-tuduhan dibuat atas diri sendiri dalam penyiasatan awal yang boleh digunakan apabila orang itu kena perbicaraan dalam Mahkamah Tinggi. Suatu penyiasatan awal juga akan memberi peluang kepada orang yang didakwa untuk dibebaskan dari semua tuduhan-tuduhan jikalau Pendakwa Raya tidak dapat membuktikan untuk dibawa ke Mahkamah Tinggi untuk dibicarakan.

Seorang yang dituduh dalam pengedaran dadah tidak diberi

peluang untuk kes itu didengar oleh Juri dan juga suatu penyiasatan awal. Apakah sebab ada cara berlainan bagi orang yang dituduh dalam kes pengedaran dadah? Orang yang didakwa dalam kes pembunuhan pun ada hak penyiasatan awal dan perbicaraan di hadapan Juri.

Tuan Speaker, macam manapun prinsip seorang tak salah itu bersih hingga ke semua tuduhan atas orang itu dibuktikan dalam Mahkamah. Apakah sebab-sebab untuk mengadakan perbezaan dalam kes pengedaran dadah? Dengan terlibat dalam hal menahan serangan dadah janganlah kita tinggalkan langkah-langkah mengawal yang hendak dikekalkan dalam perbicaraan-perbicaraan berkaitan dengan hukuman mati terpaksa.

Apakah langkah yang boleh menahan pengintip-pengintip polis dan orang-orang jahat dari membuat tuduhan palsu atas orang-orang mereka tak suka? Hanya sorok 15 gram heroin sahaja dalam baju ataupun barang-barang orang itu, boleh membawa orang itu hingga dikenakan hukuman mati terpaksa. Pengintip-pengintip akan beruntung banyak dengan sebab seksyen 42A Akta Dadah Berbahaya memberi peruntukan yang berbunyi seperti berikut:

(Dengan izin).

“The Inspector General of Police or the Director General of Customs and Excise may order such rewards as he may deem fit to be paid to any officer or other person for services rendered in connection with the detection of offences under this Act or in connection with any seizures made under this Act”.

Tuan Speaker, pengintip-pengintip juga akan berunding daripada peruntukan seksyen 40A Akta Dadah

Berbahaya yang berbunyi seperti berikut:

(Dengan izin).

“Notwithstanding any rule of law or the provisions of this Act or any other written law to the contrary, no agent provocateur shall be presumed to be unworthy of credit by reason only of his having attempted to abet or abetted the commission of an offence by any person under section 39B or regulations made thereunder if the attempt to abet or abetment was for the sole purpose of securing evidence against such person.”

Tuan Speaker, saya suka bertanya kepada Kerajaan apakah cara-cara yang boleh menjamin peliharaan dari salahguna peruntukan dalam pindaan-pindaan yang dicadangkan? Janganlah kita lupa Kerajaan meminta kebenaran dari Dewan yang mulia ini untuk kenakan hukuman mati iaitu satu hukuman yang sangat teruk. Bolehkah perkataan lebih baik 99 orang salah itu dibebaskan daripada seorang yang tiada salah dikenakan hukuman-hukuman mati dikekalkan lagi?

Tuan Speaker, satu-satu hak asasi tiada boleh diganggu. Seksyen 27A baru memberi kuasa kepada mana-mana satu pegawai polis, ataupun pegawai kastam, dengan mendapat kuasa dari Pendakwa Raya, supaya membuka mana-mana suatu bungkusan pos, dalam masa bungkusan itu dalam perjalanan pos, ataupun mendengar, menahan pesanan melalui alat-alat telekom, atau menahan dan mendengar perbualan menerusi alat-alat telekom. Tuan Speaker, apakah jaminan kuasa-kuasa ini tidak disalahgunakan? Seorang rakyat berhak untuk mendapat privacy.

Saya merayu kepada Kerajaan supaya menimbangkan semula

pindaan-pindaan yang dicadangkan dan memandang berat kepada apa yang saya kata dalam ucapan saya.

5.15 ptg.

Tuan Mokhtaram bin Rabidin (Pontian): Tuan Yang Dipertua, memandangkan hal penyalahgunaan dadah telah menjadi suatu perkara yang agak serius di negara kita ini, maka saya sangat mengalu-alukan atas langkah Kerajaan yang mengemukakan Rang Undang-undang pindaan kepada Akta Dadah Berbahaya, tahun 1952 ini.

Tuan Yang Dipertua, penyalahgunaan dadah sebagaimana yang kita ketahui adalah terdiri daripada kalangan belia-belia di negara kita. Maka dengan adanya penyalahgunaan dadah di kalangan belia-belia itu, maka akan menjadikan kerugian yang besar kepada negara kita dari segi kebendaan terutama sekali wang ringgit, tenaga kerana tidak dapat dinafikan bahawa penagih-penagih atau penyalahguna dadah itu adalah mendapat tenaga dan fizikal yang lemah hinggakan tulangnya pun reput dan selain daripada itu kita juga mendapat kerugian yang besar dari segi mental kerana penagih-penagih dadah sudah semestinya tidak mempunyai fikiran dan pandangan-pandangan yang tepat dan tegas. Sepatah kata budak-budak dengan izin, menjadikan otak mereka tidak senter. Oleh yang demikian pindaan-pindaan kepada Akta yang tersebut memanglah sangat tepat dan wajar dan sudah kena pada waktunya kerana di dalam Rang Undang-undang pindaan kepada Akta itu merangkumi dalam perkara mengetatkan tarif-tarif perkataan dan istilah untuk menjadikan undang-undang itu lebih tepat dan tegas, juga mengurangkan berat dadah yang menjadi kesalahan bagi pengedar-pengedar serta kuasa yang lebih kepada agensi-agensi Kerajaan yang berkenaan dan juga

mengenakan satu jenis hukuman sahaja kepada pengedar iaitu hukuman mati.

Tuan Yang Dipertua, dalam peribahasa Melayu ada mengatakan kalau kita hendak mengubat sesuatu penyakit hendaklah kita bunuh ibu penyakit itu. Jadi, memang sesuaiilah apabila kita hendak menghapuskan penyalahgunaan dadah di dalam negara kita ini, kita menitikberatkan terhadap pengedar atau pengeluar dadah itu. Dalam hal ini saya suka menyarankan iaitu pihak keselamatan atau penguatkuasa negara kita ini hendaklah lebih mengetatkan lagi pengawalan, pengintipan serta penjagaan di sebelah utara Semenanjung negara kita untuk menyekat pengedaran-pengedaran dadah terutama dari negara-negara jiran masuk ke dalam negara kita. Selain daripada kapal-kapal pantai yang melalui pelabuhan-pelabuhan kita yang di sebelah utara, juga jalan masuk di kawasan darat juga mestilah kita perhatikan kerana dalam masa yang lalu segala dapur-dapur dan tempat-tempat memproses dadah ini banyak yang terdapat di utara Semenanjung negara kita ini terutama seperti di Pulau Pinang, di Seberang Perai dan lain-lain. Ini menunjukkan banyak dadah-dadah ini datangnya dari sebelah utara. Jadi, selain daripada pengawalan pelabuhan dan kapal-kapal pantai, jalan-jalan atau tempat-tempat yang boleh membawa masuk dadah ini menyeludup mengikut jalan darat, hendaklah diketatkan lagi kawalan-kawalannya.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada kita hendak membentaras dan menghapuskan pengedar-pengedar dadah, kita juga hendaklah memikirkan bagaimana cara belia-belia kita untuk menjauhkan diri daripada dadah. Jadi, kita buat seperti Dasar Ekonomi Baru juga dengan menggunakan serampang dua mata iaitu di samping kita cuba hendak menghapuskan pengedar-pengedar

kita juga cuba menjauhkan belia-belia kita ini daripada dadah iaitu dengan cara yang pertama sekali mengadakan nasihat-nasihat, panduan-panduan selain daripada mengadakan pusat-pusat pemulihan yang sesuai untuk membimbing belia-belia kita yang telah tersalah jalan dalam hal dadah ini kembali semula ke pangkal jalan untuk hidup secara yang lebih sempurna dan sesuai lagi.

Yang kedua, diharapkan Kerajaan dapat mengadakan kemudahan-kemudahan rekreasi sukan kepada belia-belia kita supaya masa yang terluang untuk belia-belia itu tidak digunakan kepada perkara-perkara yang tidak berfaedah sebaliknya digunakan untuk bersukan yang dapat menyihatkan badan mereka. Satu cara lagi ialah dengan menggalakkan lagi tertubuhnya persatuan-persatuan belia dengan memberi bantuan-bantuan yang sepatutnya dalam berbagai-bagai bidang sama ada bidang nasihat, bidang membimbing dan juga bidang kewangan.

Selain daripada itu usaha-usaha dakwah juga seelok-eloknya lebih digiatkan lagi untuk memberi nasihat kepada belia-belia kita dalam hal agama kerana apabila belia-belia kita taat dan juga faham akan ajaran agama dengan sebenarnya, maka mereka dapat dielakkan atau dijauhkan daripada hal-hal dadah ini. Selain daripada itu di sekolah-sekolah diharapkan melalui pelajaran agama bagi murid-murid Islam dan mata pelajaran moral bagi murid-murid yang bukan Islam dapat dimasukkan hal-hal yang berhubung dengan merbahayanya dadah ini di dalam sukatan-sukatan pelajaran di sekolah-sekolah yang tersebut. Dengan demikian diharapkan kedua-dua pihak tadi yakni pihak pengedar kita dapat hapuskan dan pihak belia-belia kita dapat jauhkan daripada bahana dadah maka dapatlah tercapai tujuan Kerajaan kita untuk mengelakkan diri

rakyatnya daripada penyalahgunaan dadah.

Tuan Yang Dipertua, punca-punca dadah di negara kita ini sebagaimana yang kita ketahui banyak yang datang dari luar negara kita terutama dari kawasan, dengan izin "The Golden Triangle" dan juga Timur Tengah. Tetapi ada juga dadah yang dapat ditanam dan dikeluarkan di negara kita terutama ganja. Ganja yang dikeluarkan oleh negara kita ini tergolong daripada ganja-ganja yang terbaik juga dalam dunia ini. Dalam hal ini diharapkan pihak agensi-agensi Kerajaan dan juga pihak penguatkuasa-penguatkuasa Kerajaan dapat mengawasi dan meneliti akan usaha-usaha orang yang tidak bertanggungjawab yang menanam ganja dan lain-lain, kerana apabila penanaman ganja dalam negara kita ini dapat disekat, itupun satu daripada cara untuk membentasi pengedar-pengedar.

Tuan Yang Dipertua, akhirnya saya menyokong Rang Undang (Pindaan) Dadah Merbahaya, 1952. Terima kasih.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Labis.

5.25 ptg.

Tuan Bahari bin Haron (Labis): Tuan Yang Dipertua, saya mengambil peluang memberikan sedikit pandangan mengenai pindaan Akta sebagaimana yang telah dibentangkan sebentar tadi dan ingin mencadangkan kepada pihak Kerajaan supaya negara ini mengajukan kepada forum-foram antarabangsa termasuklah Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu supaya menerima hakikat bahawa masalah penyalahgunaan dadah ini adalah satu masalah keselamatan antarabangsa iaitu masalah manusia sejagat supaya satu strategi antarabangsa yang benar-benar berkesan dapat diwujudkan. Kerjasama serantau memerangi

masalah penyalahgunaan dadah ini seharusnya diperhebat dan dipertingkatkan. Saya juga mencadangkan supaya kesedaran mengenai masalah penyalahgunaan dadah ini dapat disemai di kalangan kanak-kanak sekolah di semua peringkat supaya mereka dapat membenci akan dadah ini apabila mereka dewasa kelak.

Kempen-kempen membenci dadah secara besar-besaran hendaklah diadakan melalui pertubuhan-pertubuhan belia dan juga pertubuhan-pertubuhan sukarela dan kempen-kempen seperti ini hendaklah sentiasa dipergiatkan supaya sokongan menyeluruh daripada semua rakyat jelata di semua peringkat dapat dipastikan supaya kempen mencegah penyalahgunaan dadah ini dapat mencapai kejayaan. Dengan itu, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Sungai Besi.

5.29 ptg.

Tuan Chan Kok Kit (Sungai Besi): Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ke atas Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) 1983.

Dadah merupakan satu ancaman kepada masyarakat kita pada amnya dan pemuda pemudi khususnya. Menurut angka-angka yang diperolehi terdapat lebih 78,000 penagih-penagih dadah yang diketahui di negara ini dan kiranya dicampur bilangan yang tidak diketahui angka ini mungkin menjangkau kepada lebih 200,000. Adalah jelas langkah-langkah yang tegas dan segera patut diambil untuk memerangi dadah kerana jika tidak, generasi muda kita akan rosak dan hancur maka pembentangan Rang Undang-undang ini adalah kena pada tempat dan waktunya. Walaupun demikian pada pendapat saya terdapat beberapa peruntukan dalam Rang

Undang-undang ini yang mempunyai ciri-ciri yang bersifat punitif dan bukan kuratif.

Masalah dadah hendaklah dilihat dari prespektif yang sebenarnya. Ia adalah satu masalah sosial dan dengan demikian ia hendaklah berpusat kepada hakikat ini. Apa yang diperlukan untuk memerangi dadah bukanlah semata-mata bergantung kepada undang-undang sahaja; ia juga melibatkan pendidikan ibu bapa dan pihak polis.

Adalah amat menyedihkan untuk melihat pemuda-pemudi kita menjadi penagih dadah dan apabila mereka menjadi penagih dadah, mereka akan buat apa juga untuk mendapatkan bekalan mereka. Mereka menipu serta mencuri wang dari ibu bapa mereka, jualkan barang-barang yang terdapat di rumah mereka dan juga sanggup melakukan jenayah semata-mata untuk mendapatkan wang untuk membeli dadah.

Di dalam memerangi dadah, pendidikan merupakan satu senjata yang paling berkesan. Sekolah-sekolah kita harus mendidik murid-murid kita tentang betapa bahayanya dadah. Saya sangat hairan untuk mendapati murid-murid kita yang belajar di sekolah-sekolah yang bukan beraliran Cina sangat mudah dipengaruhi dengan kebudayaan kuning dan tertarik kepada dadah. Masalah penagih dadah tidak wujud di sekolah-sekolah Cina kerana terdapat pendidikan dan disiplin yang cukup di mana guru-guru sentiasa mengawal murid-murid mereka dengan rapi dan apabila mereka syaki sesuatu, mereka akan terus berhubung dengan ibu bapa murid berkenaan. Juga, dalam sekolah-sekolah Cina, penegasan diberi terhadap pengajaran nilai-nilai berdasarkan kepada Confusianism di mana mereka diajar untuk menghormati ibu bapa mereka, bersopan-santun, mempunyai

kelakuan yang baik dan sebagainya, dan mereka ini tidak terpengaruh dengan trend-trend seperti mengambil dadah. Saya syorkan supaya penegasan yang lebih diberi di sekolah-sekolah kita khasnya di sekolah-sekolah kebangsaan.

Di samping itu, ibu bapa-ibu bapa hendaklah disedarkan tentang bahaya dadah kerana salah satu sebab mengapa pemuda-pemudi kita menjadi penagih dadah ialah ada ibu bapa yang tidak peduli langsung tentang anak-anak mereka. Pengawasan Polis yang ketat juga adalah diperlukan.

Apabila kita baca dalam surat khabar, Pegawai-pegawai Penjara didakwa dalam mahkamah kerana membekal dadah kepada orang-orang yang di bawah tahanan mereka. Saya minta supaya tindakan tegas diambil terhadap mana-mana pegawai yang didapati berbuat demikian.

Terdapat beberapa ciri dalam Rang Undang-undang ini yang saya rasa adalah berat dan boleh membawa ke arah penyalahgunaan kuasa. Umpamanya tafsiran "Penagih Dadah"—

"Penagih dadah" ertinya seseorang yang, melalui penggunaan mana-mana dadah berbahaya, mengalami suatu keadaan psikik dan kadangkala fizikal yang dicirikan dengan gerak balas tingkah laku dan gerak balas lain yang meliputi desakan mengambil dadah"

Soalnya, ialah bagaimanakah seseorang dapat memastikan yang Mr A itu adalah seorang penagih dadah? Dan menurut tafsiran perkataan "Pegawai" yang terdapat dalam Rang Undang-undang ini, seorang sarjan pun boleh menangkap seseorang kiranya ia syaki yang orang itu adalah seorang penagih dadah. Apakah sarjan-sarjan kita akan diberi latihan untuk

mengesah penagih-penagih dadah? Saya bimbang kuasa yang diberi untuk menahan penagih dadah tanpa waran ini mungkin akan disalahgunakan kerana penahanan orang dibuat semata-mata berasas kepada syak. Kebimbangan ini bertambah pula apabila didapati bahawa penahanan boleh dibuat sungguhpun penagih dadah yang disyaki itu tidak memiliki dadah.

Nampaknya, penagih-penagih dadah akan dilayan dengan lebih dahsyat berbanding dengan penjenayah-penjenayah biasa, kerana mereka boleh ditahan tanpa waran selama 24 jam dan selepas itu boleh ditahan atas perintah seorang Majistret tidak lebih 14 hari untuk menjalani ujian. Apakah ujian seumpama itu boleh mengambil masa yang begitu panjang?

Di samping mengalu-alukan Rang Undang-undang ini, saya bimbang ia boleh disalahgunakan, dan kebimbangan saya ini bertambah pula kerana Seksyen 25 memperuntukkan bahawa orang-orang yang bertindak di bawah kuasa Akta ini tidaklah tertakluk kepada apa-apa liabiliti sivil. Saya berharap Seksyen 25 itu tidak akan menjadi satu "cek kosong" kepada pegawai-pegawai untuk menganiayakan sesiapa.

Satu lagi perkara ialah orang-orang yang menjalani rawatan di pusat-pusat rawatan boleh dikenakan bayaran, tidak mengira sama ada ia menjalani rawatan secara sukarela atau diperintahkan oleh mahkamah. Saya syorkan supaya rawatan di pusat-pusat rawatan dikecualikan daripada bayaran. Soal wang tidaklah patut diambil kira kerana kita boleh mengurangkan perbelanjaan di bidang-bidang lain.

Perkara akhir yang saya sentuh ialah sama ada terdapat pusat-pusat pemulihan yang cukup untuk

merawat penagih-penagih dadah? Saya difahamkan di Pulau Pinang, hanya terdapat satu pusat seumpama itu yang boleh menampung lebih kurang 20 orang dan ramai penagih-penagih khasnya mereka yang menyerahkan diri secara sukarela terpaksa balik kerana tidak ada tempat di pusat rawatan. Saya berharap pusat-pusat rawatan yang cukup dengan kakitangan yang terlatih boleh diadakan di seluruh negara.

Akhirnya, saya syorkan supaya penagih-penagih yang dihantar ke pusat-pusat rawatan khasnya mereka yang masih menuntut diberi kemudahan untuk menyambung pelajaran mereka. Pendidikan dalam agama mereka masing-masing hendaklah juga diberi untuk menguatkan keimanan mereka yang boleh mencegah mereka daripada bahaya dadah. Sekian, terima kasih.

5.39 *ptg.*

Tuan Ahmad Hambal bin Yeop Majlis (Parit): Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut menyokong Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dalam Dewan yang mulia ini.

Saya juga ingin memberi beberapa pandangan semoga Akta ini benar-benar berjaya di dalam usaha memerangi ataupun membenteras pengedaran dan penagihan dadah di dalam negara kita.

Saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Kementerian Dalam Negeri kerana telah begitu bersungguh-sungguh di dalam usaha untuk memerangi dadah berbahaya sehingga Akta ini dibawa untuk dibincang dan diluluskan oleh Dewan yang mulia pada petang ini. Dan ini juga menunjukkan suatu cara untuk kita mengambil tindakan yang lebih

tegas dan lebih berkesan terhadap orang-orang yang degil, orang-orang yang mengambil kesempatan untuk cepat kaya dengan mengedarkan dadah.

Pada waktu akhir-akhir ini tindakan-tindakan dan usaha-usaha yang telah diambil beberapa pertubuhan seperti PEMADAM, Jawatankuasa Pemulihan Dadah menunjukkan lebih banyak kepada usaha-usaha untuk memberkas kepada penagih-penagih sahaja tetapi apa kita lihat dan yang kita perhatikan tindakan oleh pertubuhan-pertubuhan ini amatlah kurang di dalam memberkas pendedar-pengedar. Kepada penagih-penagih dadah yang telah diberkas dan dihantar ke pusat-pusat pemulihan sama ada yang dikenakan bayaran ataupun dirawat secara percuma, mereka ini sudah tentulah perkara ini menjadi beban kepada sebahagian rakyat iaitu kepada ibubapa penagih dan juga satu beban yang besar dan yang berat kepada Kerajaan. Setelah penagih-penagih dadah itu dipulihkan berapa lama, berapa tempoh di pusat-pusat pemulihan mereka telah dikeluarkan dan dibebaskan dan kembalilah mereka ke pangkuan masyarakat, kembalilah mereka ke dalam golongan-golongan muda-mudi yang penuh dengan berbagai godaan. Kita tidak dapat menjamin berapakah ramai antara bekas penagih-penagih ini yang dapat benar-benar kembali ke pangkuan masyarakat yang sihat dan kita tidak dapat tahu pula berapa ramai antara mereka yang kembali ke dalam kumpulan penagih-penagih dadah. Ini adalah disebabkan kurangnya pengawasan dan ini juga disebabkan oleh tidak adanya tindakan yang lebih berkesan kepada penagih-penagih itu.

Saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan hendaklah membuat satu undang-undang iaitu tiap-tiap penagih yang ditangkap, bukan sahaja

dipulihkan tetapi dikenakan hukuman dalam tempoh-tempoh yang berpatutan supaya ini sudah tentu akan menakutkan para muda-mudi kita untuk cuba ataupun menceburkan diri dalam golongan penagih-penagih dadah ini. Kerana apabila mereka tertangkap bukan sahaja mereka dihantar ke pusat pemulihan, bahkan mereka akan dikenakan hukuman, tidak tahulah setahun, dua tahun atau berapa tempoh yang berpatutan. Dengan ini sudah tentulah tiap-tiap pemuda-pemudi kita yang cuba hendak melibatkan diri akan berfikir dari segi undang-undang ataupun hukuman yang akan mereka hadapi.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan juga di dalam usaha memerangi dadah itu mestilah lebih berani, lebih cekap dalam tindakan-tindakan membentaras pengedar-pengedar Pengedar-pengedar dadah ini banyak katogerinya, dari katogeri antarabangsa turun ke peringkat yang lebih bawah hingga ke peringkat yang paling rendah iaitu yang menyampaikan, yang mengedar dadah kepada penagih-penagih. Kalau kita menyaksikan tayangan gambar yang berbentuk jenayah sama ada melalui panggung wayang, melalui TV ataupun video selalu kita menyaksikan bahawa pengedar-pengedar dadah ini dilakukan oleh golongan-golongan pembesar, bukan sahaja daripada orang-orang biasa, golongan-golongan biasa, golongan-golongan pembesar negara, orang kaya-kaya, para duta dan berbagai-bagai lapisan yang dianggap lebih mempunyai hak-hak istimewa, mereka yang melalui Imigeresen, melalui kastam diberikan keistimewaan tidak diperiksa dengan rapi oleh dua pihak tadi iaitu Imigeresen dan Kastam.

Saya bukanlah hendak menuduh pembesar-pembesar negara kita, mungkin pembesar-pembesar negara kita bersih, tetapi kemasukan sama ada pembesar luar negeri, duta-duta atau ketua-ketua tentera apa sahaja

yang bebas keluar masuk ke negara kita—ini berdasarkan filem yang saya sebutkan tadi. Jadi, kemungkinan ini berlaku, kerana kita telah beberapa cara, macam-macam helah tangkapan-tangkapan kita lakukan, tetapi mengapa dadah masih banyak dalam negara kita. Jadi syor saya supaya pihak kerajaan memberikan kuasa yang lebih kepada pihak Imigeresen dan pihak Kastam memeriksa sesiapa sahaja yang masuk ke negara kita sama ada pembesar luar negeri, pemimpin-pemimpin luar negeri, pemimpin-pemimpin kita juga tidak ada pilih kasih di dalam bertindak untuk mencegah supaya dadah ini benar-benar dapat kita perangi dan janganlah kita hanya menangkap golongan-golongan yang kecil yang sentiasa masuk keluar ke negara sedangkan golongan yang saya sebutkan tadi mendapat keistimewaan. Kerana mereka lebih berani, tidak ada siapa berani buka beg, buka bungkusan-bungkusan, jadi ini kita mesti curiga, jadi kecurigaan itu adalah lebih berkesan daripada tindakan yang sedang kita lakukan sekarang.

Tuan Yang Dipertua, saya ingin hendak menambah sedikit berkenaan dengan hukuman yang telah dikenakan kepada pengedar-pengedar ini; kepada penagih memanglah berjalan seperti apa yang ada sekarang, tetapi kepada pengedar. Tadi wakil dari Kepong telah mengatakan hukuman mati ini tidak patut, jadi seolah-olah beliau ingin pengedar-pengedar dadah ini; saya minta maaf kepada wakil Kepong, sebenarnya wakil itu wakil dari Jelutong, mengatakan hukuman mati ini tidak patut dikenakan. Di sini seolah-olah beliau ingin supaya perkara yang menjadi begitu bahaya kepada negara kita ini tidak akan diambil tindakan yang paling berat. Kita lebih baik membunuh seorang daripada membiarkan seorang ini yang akan membunuh lebih ramai rakyat

negara kita. Jadi sepatutnya kalau ada lebih berat daripada hukuman bunuh mesti kita kenakan lebih berat daripada itu, baharu padan. Jadi, kalau adalah suara-suara yang mengatakan hukuman bunuh itu sudah berat, maka saya rasa orang itu tidak bertanggungjawab terhadap keamanan negara kita.

Akhirnya, saya ingin hendak menambah satu lagi perkara yang agak boleh menjadi panduan kepada pihak Kerajaan kita dalam usaha untuk memulihkan penagih-penagih ini, iaitu hari ini banyak terdapat cara pemulihan secara tradisi yang terdapat di kawasan-kawasan kampung atau luar bandar, terdapat bomoh-bomoh dadah yang begitu berjaya dan berkesan di dalam memulihkan penagih-penagih ini. Penagih-penagih yang dipulihkan melalui cara tradisi ini bukan sahaja mereka meninggalkan dadah ini bahkan mereka benci kepada dadah. Jadi, lebih baik usaha ataupun cara ini akan mendapat perhatian daripada pihak Kerajaan, kerana tiap-tiap penagih yang dipulihkan di pusat tradisi ini dikenakan bayaran yang tinggi. Oleh itu, saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan memberikan kerjasama kepada pemulihan-pemulihan dadah secara tradisi ini supaya mereka dapat menjalankan usaha-usaha dengan lebih luas, misalnya, dengan menyediakan pusat pemulihan kecil ataupun sekurang-kurangnya di peringkat awal memberikan kerjasama ataupun memberi bantuan kepada mereka supaya mereka dapat benar-benar bekerjasama dengan Kerajaan untuk memulihkan penagih-penagih dadah kita yang terdapat begitu banyak dalam negara yang disebutkan oleh beberapa Ahli Yang Berhormat tadi lebih daripada 80,000 pemuda-pemudi kita yang terlibat dengan penagihan ini.

Akhirnya, saya sekali lagi memberikan sokongan yang begitu kuat kepada pindaan Akta Dadah

Berbahaya ini untuk diluluskan oleh Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, besuk kita ada satu hari sahaja lagi kita bermesyuarat, oleh itu saya haraplah Ahli-ahli Yang Berhormat memendekkan ucapan masing-masing sedikit dan haraplah jangan diulang-ulangkan bahan-bahan yang telah pun diucapkan oleh Ahli-ahli yang terdahulu daripadanya.

Saya menjemput Ahli dari Hilir Padas.

5.50 ptg.

Tuan Mohammed Yusoff bin Haji Yakob (Hilir Padas): Tuan Yang Dipertua, saya berdiri ingin mengambil bahagian di dalam membahaskan pemindahan Akta Dadah Berbahaya 1952 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri tadi.

Tuan Yang Dipertua, tidak siapa dapat menafikan bahawa penyalahgunaan dadah itu adalah merupakan musuh negara yang pertama. Ianya juga merupakan ancaman yang lebih berbahaya dari ancaman penganas komunis di negara ini. Ancaman dadah ini kita ketahui berleluasa di pelusuk tanahair dan agak sukar memerangnya dengan masa yang singkat. Ianya juga merupakan satu penyakit seperti barah yang bisa menjangkit dan merebak dengan ganasnya jika tindakan yang tegas tidak diambil dengan segera. Setiap hari kita melihat dan mendengar melalui mass media, sama ada melalui television, surat-suratkhabar ataupun radio berita-berita mengenai dengan ancaman dadah di sana-sini di seluruh negara. Penyakit penyalahgunaan dadah ini melibatkan keruntuhan akhlak, moral terutamanya kepada para penagih sehinggakan ada terdapat peristiwa-peristiwa ganas di mana si anak

memukul dan mencederakan ibunya semata-mata untuk mendapatkan kewangan untuk membeli dadah. Keganasan yang sebegitu rupa bukan sahaja mencemarkan identiti tulin kebudayaan masyarakat kita sebagai satu masyarakat yang saling menghormati ibu bapa dan orang tua kita turun-menurun, tetapi perbuatan yang sedemikian adalah merupakan perbuatan yang terkutuk yang tidak harus diampuni. Sejak berkurunkurun lamanya kita tidak pernah mendengar seorang anak yang menderhaka kepada ibubapanya.

Tuan Yang Dipertua, sejak lahirnya dadah merbahaya di dunia ini dan dibawa ke negara ini, peristiwa yang saya sebutkan tadi selalu berlaku. Siapakah yang harus kita persalahkan dalam perkara ini? Orang yang paling berdosa dan terkutuk, tidak lain dan tidak bukan ialah yang mengedar dadah merbahaya ini. Mereka ini bukan sahaja meruntuhkan moral akhlak masyarakat tetapi mereka adalah penjenayah yang kejam dan penderhaka kepada negara. Banyak belia kita yang tidak berdosa telah terjerumus ke lembah penderitaan dan penghinaan tanpa disedari akibat penyalahgunaan dadah ini. Justeru itu, adalah setimpal dan kena pada tempatnya hanya hukuman sampai mati sahaja di bawah Fasal 14 dikenakan kepada pengedar dadah yang sabit kesalahannya.

Tuan Yang Dipertua, angka 140,000 manusia yang terlibat dalam penagihan dadah di negara ini adalah merupakan satu bilangan yang agak besar dan sangat membimbangkan. Saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Barisan Nasional atas daya usaha untuk membentaras ancaman dadah ini, terutamanya melalui kempen-kempen anti dadah yang diselenggarakan di seluruh negara baru-baru ini. Walaupun begitu, kempen anti dadah ini akan hanya tinggal kempen sahaja jika segala

lapisan masyarakat dari bawah hingga ke atas tidak mengambil perhatian penglibatan yang tegas, serius dan bertanggungjawab demi memastikan bahawa matlamat kempen anti dadah ini tercapai. Masanya sudah tiba supaya penyalahgunaan ini dibasmikan sama sekali di tanahair kita ini. Demi memastikan pembasmian ini benar-benar tercapai, adalah penting bahawa setiap lapisan masyarakat mestilah memberikan kerjasama kepada pihak yang berkenaan, seperti terutamanya pihak Polis, Kastam, Imigresen, Pejabat-pejabat PEMADAM di seluruh negara.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah menubuhkan beberapa banyak pusat-pusat pemulihan di seluruh negara. Perkara ini jelas menunjukkan bahawa Kerajaan benar-benar mengambil perhatian berat ke atas pemulihan para penagih dadah ini. Walaupun menyedari hakikat Kerajaan ini baik, saya masih sangsi dan khuatir sama ada dengan adanya penerubuhan pusat-pusat pemulihan ini akan mengurangkan bilangan penagih-penagih dadah di negara ini.

Apa yang terlintas di dalam fikiran saya, Tuan Yang Dipertua, ialah mungkin kita telah terlalu memanjakan para penagih dadah ini sehinggakan Kerajaan terpaksa membelanjakan berjuta-juta ringgit bagi kepentingan mereka. Mungkin dengan adanya penubuhan pusat-pusat pemulihan telah mendorongkan belia yang tidak bertanggungjawab terlibat di dalam penagihan dadah kerana mereka tahu bahawa tindakan tidak akan diambil ke atas mereka dan mereka tidak akan didenda, di sebaliknya pula mereka akan dirawat dan dipulihkan. Ini bermakna rasa takut dan khuatir itu tidak ada. Oleh itu, saya mencadangkan seperti juga yang telah dicadangkan oleh Wakil dari Parit supaya Kerajaan memperturunkan satu undang-undang

di mana penagihan dadah itu akan dibuatkan satu kesalahan di mana denda akan dikenakan. Di dalam hemat saya hanya dengan tindakan sedemikian sahajalah yang akan mengurangkan dan seterusnya membasmi penagih dadah di negara ini.

Manusia, Tuan Yang Dipertua, mengikut peraturan alam semula jadinya ingin kepada sesuatu pengkhayalan dan ianya akan berterusan sehingga melibatkan kemusnahan kepada diri mereka sendiri, demi mengelakkan perkara ini berlaku, kita harus membentasi pengkhayalan ini di peringkat yang awal. Ini hanya boleh berlaku dan boleh dilaksanakan dengan mengawasi dan mengawal dengan ketatnya atas pergerakan mereka yang disyaki terlibat di dalam penagihan dadah itu sendiri. Pengawasan dan pengawasan ini akan hanya membawa erti dan makna jika ianya boleh dikuatkuasakan melalui undang-undang tanpa sebarang keraguan.

Tuan Yang Dipertua, walau bagaimanapun kemas dan baik sesuatu Rang Undang-undang itu ianya akan hanya tinggal sebagai undang-undang sahaja. Apa yang penting ialah pelaksanaan dan penguatkuasaan undang-undang itu sendiri. Oleh yang demikian, saya merayu kepada pihak yang berwajib, khasnya pihak Polis, Kastam, PEMADAM, Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan dan juga JKK di seluruh negara supaya mempertingkatkan lagi usaha di dalam membentasi kegiatan penyalahgunaan dadah ini di seluruh negara.

Akhirnya, saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua: Bolehkah Yang Berhormat bercakap dalam 5 minit? Ahli Yang Berhormat dari Tumpat?

5.59 ptg.

Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad (Tumpat): Tuan Yang Dipertua, saya akan patuh dengan kehendak dan nasihat daripada Tuan Yang Dipertua.

Saya bersama dengan sahabat-sahabat saya menyokong Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya sebagaimana yang kita bahaskan pada petang ini. Saya amat tertarik sekali kepada fasal-fasal dan seksyen-seksyen yang dipinda sehingga membolehkan hukuman berat kepada pengedar berbahaya sehingga membawa kepada hukuman bunuh.

Tuan Yang Dipertua, pada hemat saya hukuman bunuh ini memang satu perkara yang patut dilakukan kepada pengedar-pengedar kerana pengedar dadah ini adalah sebenarnya lebih dahsyat dan zalim daripada pembunuh itu sendiri kerana ia bukan sahaja membunuh fizikal seseorang tetapi yang lebih dahsyat daripada itu pengedar dadah merupakan pembunuh kepada beribu-ribu belia kita. Mereka membunuh perasaan, membunuh jiwa, membunuh akal fikiran dan membunuh segala-galanya sehingga tidak dapat hidup lagi di atas dunia ini bagi mereka yang terlibat dengan dadah dan kalau hidup pun hidup sudah tidak berguna lagi ataupun hidup yang tidak berharga langsung di atas dunia ini.

Jadi, Tuan Yang Dipertua, bagi meringkaskan ucapan saya, hanya saya di sini ingin mencadangkan beberapa perkara bagi tujuan untuk mendapat perhatian dan pertimbangan daripada pihak Kerajaan.

Pertama, saya mencadangkan supaya diwujudkan suatu pengembelian tenaga secara lebih berkesan di kalangan Jabatan-jabatan Kerajaan termasuk jabatan-jabatan

swasta, parti-parti politik, kesatuan-kesatuan sekerja, badan-badan sukarela, badan-badan dakwah dan sebagainya.

Hari ini kita lihat kegiatan-kegiatan ataupun usaha untuk membenters ini hanya berada di peringkat Kerajaan dan beberapa pihak di peringkat badan-badan sukarela, belum sampai kepada peringkat di mana badan-badan dakwah, kesatuan sekerja, parti-parti politik terlibat sama di dalam usaha untuk hendak membenterskan penyalahgunaan dadah ini.

Kedua, saya ingin mencadangkan iaitu agensi-agensi agama hendaklah meningkatkan usaha dan mengambil langkah tertentu dalam memerangi dadah dan hendaklah dijadikan sebahagian daripada aktiviti-aktiviti dakwah.

Hari ini boleh dianggap dan boleh dikatakan bahawa agensi-agensi agama dalam kegiatan mereka dalam bidang-bidang dakwah boleh dikatakan secara berterusan tidak ada suatu minggu, bahkan tidak ada satu malam daripada Sabah sampai ke Perlis yang berlangsung begitu sahaja melainkan mesti ada di mana-mana di negara kita ini majlis-majlis dakwah dan sepatutnya dalam majlis yang seumpama itu suatu program anti dadah ini patut dicelahkan di mana-mana di antara program-program dakwah yang dijalankan itu.

Ketiga, saya mencadangkan di sini, sebagaimana yang kita tahu di peringkat Jabatan-jabatan dan di peringkat Kementerian-kementerian juga seringkali mereka mengadakan kursus-kursus tertentu bagi tujuan-tujuan tertentu di antaranya untuk meningkatkan prestasi pegawai-pegawai berkenaan, sepatutnya di dalam program-program yang seumpama ini yang dijalankan di peringkat Kementerian dan di peringkat Jabatan-jabatan itu

diadakan, dicelahkan satu tajuk berkenaan dengan anti dadah ini.

Keempat, saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kita yang telah menubuhkan Jawatankuasa Kabinet Anti Dadah yang dipengerusikan sendiri oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan di bawah jawatankuasa itu saya difahamkan ada jawatankuasa dinamakan Jawatankuasa Bertindak Kebangsaan yang diwujudkan di bawah jawatankuasa itu.

Saya mencadangkan jawatankuasa-jawatankuasa yang seumpama ini sepatutnya diambil seorang dua daripada pemimpin-pemimpin badan-badan dakwah yang ada di negara kita ini iaitu pemimpin-pemimpin yang agak berkewibawaan dan tahu tentang masalah-masalah yang dihadapi oleh negara dan masyarakat untuk mendapat pandangan-pandangan mereka dan mendapat bantuan-bantuan mereka dalam menyelesaikan masalah bersama kerana kita tahu wujudnya Islam itu sendiri ataupun adanya agama Islam itu adalah kerana ada pemeluk-pemeluknya. Adanya agama adalah kerana adanya orang yang menganuti agama itu. Kalau semua pemeluk agama Islam ini semuanya kena dadah belaka, tidak ada erti dengan adanya Islam. Agama Islam juga akan menjadi lemah kalau pemeluk-pemeluknya semua terlibat dengan dadah. Pada hemat saya perlu golongan-golongan ini juga dilantik bersama untuk menduduki jawatankuasa-jawatankuasa yang pada hemat saya jawatankuasa ini adalah penting dan jawatankuasa ini boleh memainkan peranan dan sudah tentu jawatankuasa ini merupakan suatu jentera yang paling penting dalam menghadapi masalah-masalah dadah ini.

Itulah sahaja, Tuan Yang Dipertua, cadangan-cadangan daripada saya dan saya akhirnya menyokong sepenuhnya Akta Dadah Berbahaya 1952 yang

dibentangkan kepada kita pada petang ini.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Matang, 5 minit.

6.06 ptg.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid (Matang): Tuan Yang Dipertua, saya bersyukur kerana diberi peluang kepada saya untuk membahaskan mengenai Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) 1983 ini. Di sini saya dengan rasa rendah diri turut menyokong dengan sepenuh-penuhnya tanpa berbelah bagi dalam masalah pindaan Rang Undang-undnag Dadah Berbahaya 1983.

Tuan Yang Dipertua, sebenarnya dalam masalah dadah ini bukanlah perkara baru yang dipersoalkan oleh semua lapisan rakyat di negara ini. Saya masih ingat lagi sejak dari kecil yang mana pada masa itu perkataan "dadah" ini belum lagi wujud, cuma di ketika itu terkenal dengan panggilan candu. Ketika itu candu cuma disalahgunakan oleh segolongan orang yang tertentu sahaja iaitu orang yang sudah lanjut umur, tujuannya untuk memberi tenaga dan kekuatan kepada mereka yang menghisap candu ini.

Tuan Yang Dipertua, dalam masalah dadah hari ini, sebenarnya dadah adalah musuh negara yang paling utama yang ditariafkan sama dengan komunis dan juga anti nasional. Saya berkata demikian, oleh kerana dadah apabila disalahgunakan oleh orang yang tidak bertanggungjawab akan mengakibatkan padah yang buruk pada masyarakat dan tamaddun manusia.

Tuan Yang Dipertua, dalam masalah dadah ini saya rasa sepatutnya pihak Kerajaan mengambil inisiatif membentersanya secara habis-habisan sejak beberapa tahun yang sudah atau dalam beberapa tahun

yang kebelakangan ini oleh kerana dadah adalah satu daripada musuh yang utama. Jadi, dadah ini 10 atau 20 tahun yang sudah, sepatutnya Kerajaan membentersa, tetapi walau bagaimanapun, kita bersyukur ke hadrat Allah s.w.t. oleh kerana dengan sikap kesedaran pemimpin-pemimpin kita pada hari ini maka dapatlah kita sama-sama menyokong di atas hasrat pemimpin-pemimpin kita pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, juga ingin saya menyeru kepada semua badan-badan Kerajaan, persatuan-persatuan belia, murid-murid sekolah dan juga seluruh lapisan masyarakat agar memberi sokongan dan kerjasama kepada pihak berkuasa untuk memerangi dadah. Juga saya berharap pihak-pihak yang bertanggungjawab seperti Kastam dan juga Imigresen agar memperketatkan lagi pemeriksaan ke atas pelancong-pelancong sama ada pelancong-pelancong dari dalam negeri atau dari luar negeri. Juga saya berharap supaya kita memperbanyakkan siasatan-siasatan di mana-mana juga di negara ini yang disyaki adanya kegiatan-kegiatan penyalahgunaan dadah ataupun di tempat-tempat adanya memproses dadah di negeri ini.

Misalnya baru-baru ini yang mana pihak Berkuasa Kastam telah berjaya menangkap beberapa orang yang mengusaha dan mengedar dadah di Pulau Pinang, yang telah diproses berjumlah \$10 juta dalam sebuah kawasan menternak ayam. Dari sini dapatlah kita mengetahui masih banyak orang yang tidak bertanggungjawab, orang yang mementingkan diri sendiri, orang yang mahu kaya dengan sekelip mata, orang yang bernafsu syaitan, sanggup untuk melakukan perkara yang durjana ini.

Tuan Yang Dipertua, selalunya perkataan dadah ini selalu kita rasa tidak begitu bahaya tetapi bagi diri

saya dadah ini sepatutnya dikatakan haram jadah, sebab orang-orang ini orang yang tidak bertanggungjawab, bernaflu syaitan iblis macam haram jadah. Ini istilah bunyi kasar tetapi perkara ini adalah benar. Bagi orang-orang yang seperti ini sepatutnya dipancung sahaja seperti mana di zaman pemerintahan Jepun dahulu. Dalam masalah ini tentu semua orang rasa terkejut dan mengatakan perbuatan ini zalim tetapi adakah kita sedar bahawa dengan menyalahgunakan dadah berbahaya ini sama tarafnya dengan membunuh manusia secara beramai-ramai.

Kita tengok contohnya macam di Vietnam dahulu yang mana askar-askar Amerika yang dikatakan gagah sangat tetapi oleh kerana tak adanya disiplin dan kegiatannya menghisap dadah maka terlingkup atau "terlungkup" kata orang Perak askar Amerika itu dan orang-orang Vietnam sendiri pun terus kalah kepada pihak Vietcong.

Tuan Yang Dipertua: Ya, sudah cukuplah 5 minit.

Tuan Mohamad Razlan bin Haji Abdul Hamid: Masa pendek sangat. Jadi saya dengan ini mencadangkan kepada Kerajaan agar mengadakan satu kegiatan atau dengan mengerahkan semua terutama murid-murid sekolah sama ada di peringkat rendah atau menengah, berhimpun macam kita mengadakan ikrar—maksudnya membenci dadah. Sekurang-kurangnya dua kali seminggu sebagaimana kita menyanyi Lagu Negara-Ku, seminggu dua kali. Jadi lama kelamaan murid-murid itu akan membenci, bukan mencintai, tetapi membenci kepada dadah kerana ini adalah musuh negara dan bermacam-macam lagi caranya.

Selain daripada itu juga kerjasama orang ramai, tadi kita sudah dengar wakil dari Sungai Besi, masalah derma, masalah duit tak menjadi

masalah. Jadi saya berharap kepada dermawan-dermawan terutama kepada orang-orang yang kaya dapat memberi sumbangan kepada Kementerian Kebajikan misalnya untuk kita menolong penagih-penagih dadah itu dan kepada mereka ini pula kita berharap supaya Kerajaan mengecualikan cukai daripada segi derma mereka.

Selain daripada itu saya juga menyokong pendapat yang dibangkitkan oleh wakil dari Labis dan juga dari Parit iaitu dengan kerjasama doktor-doktor dan juga bomoh-bomoh dapat kita sama-sama memberi pertolongan kepada mangsa-mangsa akibat penagihan dadah itu. Oleh kerana masa suntuk maka, Tuan Yang Dipertua, dengan ini saya menyokong Rang Undang-undang (Pindaan) Dadah Berbahaya, 1983 ini.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Kepong, minta berucap 5 minit sahaja.

6.12 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang Dipertua, saya bersetuju dengan usaha-usaha untuk menghapuskan pengedaran dadah di negara ini dan untuk menjawab salah satu Ahli Yang Berhormat yang berucap tadi, saya telah mendengar dengan teliti isi kandungan ucapan Ahli Yang Berhormat dari Jelutong. Saya dapati bahawa beliau menyokong usaha untuk membentasi pengedaran dadah, cuma dari segi kawalan dan imbalan (check and balance) dan di sini saya hendak menarik perhatian Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan saya berharap beliau akan memberikan jaminan bahawa Fasal 8 yang memberi kuasa kepada mana-mana Pegawai Polis atau Pegawai Kastam dengan kebenaran Pendakwa Raya memintasi, menahan atau membuka apa-apa barang pos dalam perjalanan pengirisan melalui pos atau memintasi mesej yang

dihantar atau diterima melalui telekomunikasi atau memintas atau mendengar apa-apa perbualan melalui telekomunikasi.

Jikalau kuasa ini diberi kepada pihak-pihak yang tertentu untuk menjalankan tugas ke atas penjenayah-penjenayah sahaja, itu saya tak bantah, akan tetapi kalau ini digunakan ke atas orang-orang yang baik seperti Ahli-ahli Yang Berhormat di sini, itu kita hendaklah mengadakan satu kaedah untuk memelihara kepentingan orang ramai.

Yang kedua, Fasal 11 (a) bertujuan mengurangkan penentuan berat bagi heroin daripada 100 gram kepada 15 gram, bagi morphine daripada 100 gram kepada 15 gram dan bagi candu mentah daripada 5 kilogram kepada 1,000 gram. Kalau inilah boleh dijalankan dengan betul kuasanya dan orang-orang yang ditangkap benar-benar mengedar dadah, hukuman dengan seberat ini, saya tidak bantah, kerana mereka patut dihukum tetapi bolehkah kita menjamin bahawa bahan-bahan dadah ini tidak diletak atau disembunyikan oleh orang-orang yang berniat jahat. Memang ada segelintir orang-orang walaupun di dalam anggota Kastam atau anggota Polis, ada segelintir yang memang berniat jahat ataupun ada tujuan yang lain untuk meletakkan dengan sengaja atau disembunyikan ke atas mangsanya yang mungkin orang baik. Inilah jaminan yang kedua saya harap Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dapat memberi penjelasan kepada Dewan yang mulia ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat yang penghabisan. Ahli dari Tenggaroh.

6.17 ptg.

Tuan Khadri bin Sabran (Tenggaroh): Saya juga turut mematuhi arahan Tuan Yang

Dipertua untuk berucap selama 5 minit.

Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang bernama satu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya, 1952; yang bertujuan untuk memberi kuasa yang lebih kepada agensi penguatkuasaan dadah. Penghormatan yang tinggi perlu diberi kepada Kerajaan atas langkah-langkah pindaan seperti yang telah disampaikan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sebentar tadi.

Yang kedua, saya ingin menyampaikan perasaan kesal saya atas ucapan wakil dari Jelutong sebentar tadi sehingga ke saat ini masih mahu mempertikaikan tentang keadilan hukuman mati yang dikenakan kepada pengedar-pengedar dadah. Jadi hendak saya katakan wakil dari Jelutong itu tidak tahu tentang bahaya dadah adalah merupakan satu perkara yang mustahil, kerana dadah ini dan bahaya dadah ini sudah begitu lama diperbincangkan, sudah begitu lama dijalankan langkah-langkah positif untuk menyelesaikan, mengurangkan penularan tetapi yang menganihkan saya ialah wakil dari Jelutong itu masih mahu mempertikaikan langkah-langkah murni Kerajaan berhubung dengan perkara ini. Agak saya wakil dari Jelutong itu masih belum atau tidak membaca berita mengenai bagaimana penagih dadah membakar rumah-rumah semata-mata untuk mendapatkan duit kerana hendakkan dadah, bagaimana penagih dadah sanggup membunuh seorang yang amat dikasihinya semata-mata kerana hendakkan bahan dadah tersebut, bagaimana penagih dadah sanggup melakukan pembunuhan dan perompakan semata-mata untuk mendapatkan bahan dadah, bagaimana penagih-penagih dadah sanggup berbunuhan sesama sendiri

semata-mata berebut-rebut bahan dadah untuk dijadikan sebagai bahan khayalan mereka dan bagaimana penagih-penagih dadah sanggup menjual maruah kewanitaannya semata-mata hendakkan dadah. Jadi perkara-perkara inilah yang dikatakan jika sekiranya tidak dicegah penularannya akan membahayakan keselamatan negara dan keharmonian masyarakat dan dadah ini lebih bahaya lagi daripada gerakan-gerakan anti-nasional.

Yang ketiga, Tuan Yang Dipertua, saya berasakan bertanggungjawab untuk menyampaikan di dalam Dewan yang mulia ini mengenai beberapa aduan yang pernah dimajukan kepada saya oleh penagih-penagih dadah yang acute, dengan izin. Saya pernah bertembual, pernah beramah mesra dengan penagih-penagih dadah yang acute, tetapi saya bukanlah seorang penagih (*Ketawa*). Jadi, melalui perbualan di antara saya dengan penagih, mereka mengatakan: "Macamana kami tidak terus-menerus menagih, apabila kami ditangkap oleh pihak Polis kami dibawa ke hospital untuk diperiksa (minta maaf) air kencing. Tetapi kami masuk ke bilik air, kami masukkan air kencing dua tiga titik dan yang sebaliknya air sejuk dan air sejuk inilah yang dibawa ke Hospital-hospital Besar ataupun ke Jabatan-jabatan kimia untuk memastikan kesan sama ada ianya positif ataupun negatif". Jadi sudah barang tentu jika air sejuk dimasukkan ke dalam botol dan dikatakan air kencing di bawa ke Jabatan Kimia diperiksa, maka sudah barang tentu hasilnya negatif, jadi sudah tentu penagih itu akan berleluasa dan akan bebas seterusnya.

Berhubung dengan perkara ini saya berharaplah kepada pihak Kerajaan supaya berkaitan dengan perkara yang saya sebutkan itu tadi saya cadangkan supaya pengawasan yang teliti dan rapi diperlukan di dalam bilik-bilik air

supaya penagih-penagih dadah ini tidak menipu, tidak ada perbuatan tipu semata-mata untuk melepaskan diri daripada ditahan di Balai-balai dan juga di Pusat-pusat Pemulihan ataupun seterusnya dipenjar.

Yang keempatnya, dia kata, ini percakapan penagih dadah yang bercerita; "Biasanya kami mengedar dadah daripada satu tempat ke satu tempat, biasanya pada waktu malam, kami naik bas-bas ekspres, kami naik teksi atau kereta-kereta private. Sebab apa naik pada waktu malam, kerana pencegahan pada waktu malam jarangkali dilakukan, jadi kami dapat lepas".

Berkaitan dengan perkara ini juga saya merayulah jika sekiranya kita benar-benar berhasrat untuk membentaras penularan dan penyalahgunaan dadah ini tidak kira siang-malam, langkah mencegah kita lakukan dengan berkesan.

Tuan Yang Dipertua, akhir sekali ingin saya menyatakan sokongan saya atas pindaan Akta Dadah Berbahaya 1952.

6.24 ptg.

Dato Musa Hitam: Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada tiap-tiap orang Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan kita pada petang ini dan nampak saya tidak ada seorang pun termasuklah bagi pihak Pembangkang yang membantah kelulusan Rang Undang-undang ini.

Saya cuma ada dua sahaja perkara yang hendak saya sebutkan iaitu:

Yang pertama, Kempen Anti Dadah akan dijalankan seterusnya masa dan satu daripada program ataupun acara yang saya cadangkan ialah untuk berjumpa dengan wakil-wakil daripada akhbar, wakil-wakil daripada parti-parti politik

termasuklah parti politik Pembangkang, wakil-wakil daripada Pertubuhan-pertubuhan sukarela, Belia dan agama serta wakil-wakil daripada Kesatuan-kesatuan Sekerja di mana di dalam perjumpaan khas yang saya sendiri akan hadir, saya akan mengambil kesempatan mendengar apa-apa juga syor-syor, pandangan-pandangan ataupun kritik-kritik berhubung dengan langkah-langkah yang diperlukan diambil bersama untuk mengatasi masalah ini oleh sebab nampaknya masalah ini diterima sebagai masalah nasional, yang meliputi segala lapisan masyarakat tidak mengira kepercayaan kepartian politik, agama keturunan dan sebagainya.

Saya cuma hendak membuat penjelasan di atas hujah-hujah yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Jelutong, Kepong, Kuala Lumpur Bandar dan Sungai Besi di mana soal ketakutan mereka bahawa pihak-pihak berkuasa akan menyalahgunakan kedudukan mereka ataupun kuasa mereka iaitu penyalahgunaan peruntukan undang-undang oleh pengintip-pengintip untuk mendapat hadiah dan sebagainya dan di dalam hal ini saya suka menyatakan bahawa tidaklah boleh dinafikan bahawa tiap-tiap kuasa yang diberikan kepada Pegawai Penguatkuasa di dalam mana-mana pihak juga, itu mungkin boleh disalahgunakan, ini semua terdiri daripada manusia biasa. Kuasa untuk menahan seseorang yang tidak berhenti di lampu isyarat pun di mana-mana bandar boleh disalahgunakan, tetapi rekod telah menunjukkan bahawa pihak Kerajaan khususnya pihak penguatkuasa sentiasa menjalankan penyiasatan yang cermat dan teliti sebelum ia dituduh di mahkamah.

Bagi kes di bawah Seksyen 39 (b) yang telah boleh dikenakan hukuman

mati, Peguam Negara sendiri akan meneliti kes tersebut dari segala segi sebelum ia memutuskan bahawa ada kes untuk seseorang itu didakwa di Mahkamah.

Selain daripada itu orang yang dituduh itu sendiri adalah diberi hak untuk membela dirinya di mahkamah dan mengemukakan apa jugalah saksi-saksi mereka untuk menafikan kesalahannya.

Saya yakin rekod kita Hakim-hakim kita telah terbukti cukup berpengalaman dan bebas, tidak ada kemungkinan mereka mensabitkan, orang-orang yang didapati oleh mereka sendiri tidak bersalah. Orang-orang yang telah disabitkan kesalahannya akan dipertimbangkan pula kes mereka oleh Lembaga Pengampunan.

Akhir sekali saya suka menyatakan bahawa prinsip undang-undang yang Pendakwa harus membuktikan kesnya dan digunakan dalam bahawa Inggeris, dengan izin; beyond any reasonable doubt, adalah merupakan perlindungan (safeguard) yang terbaik sekali dan yang boleh menjamin bahawa orang yang tidak melakukan perbuatan itu tidak akan didapati bersalah.

Sekian, saya ucapkan terima kasih.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 17 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

PENANGGUHAN MESYUARAT

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, menurut Peraturan Mesyuarat 16 (3), saya mohon mencadangkan iaitu Majlis Mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN PENANGGUHAN

PASAR DI JINJANG UTARA SELATAN—KEPERLUAN

6.31 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang Dipertua, saya bangun

membangkitkan beberapa hal di kawasan Kepong seperti pasar di Jinjang Utara, Jinjang Selatan, Sentul, kawasan-kawasan perumahan termasuk kawasan perumahan Tunku Abdul Rahman di Jalan Pekeliling, Kampung Kepong, Kepong Baharu, Kampung Batu Muda kerana pasar-pasar di situ ataupun ketiadaan pasar begitu buruk sekali dan memerlukan bangunan-bangunan pasar yang baharu.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin): Tuan Yang Dipertua, tidak cukup koram.

Tuan Yang Dipertua: Tidak cukup koram, sila kira.

(*Loceng dibunyikan: Ahli-ahli dikira, kurang 26 Ahli hadir*).

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, oleh sebab tidak cukup korum, maka Majlis ditangguhkan hingga pukul 3.00 petang hari esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.32 petang.